

POROČEVALEC

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, december 2011

letnik XVIII

št. 40

Vprašanja, pobude in zahteve državnih svetnikov z odgovori pristojnih institucij:

- Vprašnji državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna v zvezi z omejitvijo hitrosti na cestninskih postajah (vpr. iz leta 2010, odgovor v letu 2011)
- Vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja glede začasnega financiranja javnih služb Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije in kmetijsko-gozdarskih zavodov
- Vprašnji državnega svetnika dr. Janvita Goloba v zvezi z izgradnjo nadomestnega Bloka 6 TEŠ
- Zahtevo državnega svetnika Petra Vriska za dopolnitev odgovora Vlade Republike Slovenije na vprašnji glede enakopravne obravnave zadrug v sklopu ukrepov za pomoč po naravnih nesrečah in na področju drugih državnih pomoči
- Vprašnji državnega svetnika Marijana Klemenca glede urejanja problematike poplačila odškodnine za nastalo materialno škodo slovenskim žrtvam nacifašizma
- Pobuda državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna o izvajanju Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin v povezavi s poskusnimi izračuni vrednosti nepremičnin
- Vprašanja državnega svetnika dr. Janvita Goloba v zvezi z družbo Nafta Lendava in dejavnostmi, ki jih opravljajo njene hčerinske družbe
- Pobuda državnega svetnika Marijana Klemenca glede ukrepov za izboljšanje stanja v bankah, kjer je solastnik država
- Vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka v zvezi s sofinanciranjem projekta Evropska prestolnica kulture 2012
- Vprašanje državnega svetnika Bogomirja Vnučca glede višin sodnih taks po Zakonu o sodnih taksah
- Vprašanja predsednika mag. Blaža Kavčiča v zvezi s termično obdelavo odpadkov
- Vprašanja državnega svetnika Petra Požuna glede nadzorov nad izvajanjem službe nujne medicinske pomoči in ukrepanjem v primeru ugotovljenih kršitev
- Vprašanje državnega svetnika Rudolfa Cipota v zvezi s priznanjem statusa mirodobnega invalida
- Zahteva državnega svetnika dr. Janvita Goloba za dopolnitev odgovora Ministrstva za gospodarstvo na vprašanja v zvezi z družbo Nafta Lendava in dejavnostmi, ki jih opravljajo njene hčerinske družbe

- Vprašanje državnega svetnika Jožeta Koržeta glede podelitve koncesije za opravljanje dimnikarskih storitev v Občini Šentjur
- Vprašnji državnega svetnika dr. Zoltana Jana glede dodatka za magisterij
- Vprašanje državnega svetnika Rastislava Revna glede stanovanj v Tolminu v lasti Ministrstva za obrambo
- Pobuda državnega svetnika Rastislava Revna za odpravo nevarnih talnih oznak na priključkih na avtocesto
- Pobuda Interesne skupine delodajalcev v zvezi z enotnimi enotedenskimi zimskimi šolskimi počitnicami
- Vprašanje državnega svetnika Jožeta Koržeta glede ukinitve krajevnih enot Zavoda za gozdove Slovenije
- Vprašanje državnega svetnika Darka Frasa glede izgradnje odprtega širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij v lokalnih skupnostih
- Vprašanje državnega svetnika Darka Frasa glede zagotovitve sredstev za obnovo uničenega državnega cestnega omrežja
- Vprašanja državnega svetnika dr. Andreja Rusa v zvezi z varovanjem naravnih vrednot Blejskega jezera in njegove neposredne okolice
- Vprašanja državnega svetnika dr. Andreja Rusa v zvezi s problemi kreditorejmalcev ob presenetljivi krepitvi švicarskega franka
- Vprašanja državnega svetnika dr. Andreja Rusa glede zavajanja javnosti v zvezi z dejanskim finančnim stanjem Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije ter odgovornostjo in transparentnostjo delovanja njegovega vodstva
- Vprašnji državnega svetnika Bojana Papiča glede dolgih rokov za vpis v zemljiško knjigo
- Vprašnji državnega svetnika Vincenca Otoničarja glede dodeljevanja nepovratnih finančnih spodbud
- Vprašanje predsednika mag. Blaža Kavčiča glede Zakona o zemljiški knjigi
- Vprašanja državnega svetnika Jožeta Slivška glede izvajanja Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev
- Vprašanje državnega svetnika Marijana Klemenca glede svetovanja splošnim bolnišnicam v Sloveniji
- Vprašanje državnega svetnika Draga Ščernjaviča v zvezi z negospodarnim in zaskrbljujočim delovanjem uprave Vzajemne, d.v.z. v škodo zavarovancem
- Vprašanje državnega svetnika Drage Žura glede zagotavljanja sredstev za plačilo pogodbenih obveznosti za oklepnike Patria v proračunu Republike Slovenije za leti 2011 in 2012

Vprašnji državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna v zvezi z omejitvijo hitrosti na cestninskih postajah

Državni svet Republike Slovenije je na 32. seji 8. 12. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval vprašnji državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna v zvezi z omejitvijo hitrosti na cestninskih postajah, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašnji državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna in predlaga Ministrstvu za promet in Ministrstvu za notranje zadeve, da vprašnji preučita in nanju odgovorita.

Vprašnji državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna se glasita:

1. Zakaj DARS ne odstrani omejitve hitrosti na avtocestnih cestninskih postajah, in sicer v prehodih, namenjenih za vozila z vinjeto?
2. Koliko nesreč tik pred in po cestninski postaji se je zgodilo zaradi hitrosti nad 40 km/h v zadnjih 5 letih?

Obrazložitev:

Pred pretočnimi cestninskimi postajami (ne na izhodih iz avtoceste) so pred prehodi za vozila z vinjeto še vedno talne oznake za omejitev hitrosti na 40 km/h, čeprav tako konstrukcija prehoda kot preglednost pred in po prehodu omogoča povsem varno vožnjo tudi s hitrostjo do 80 km/h.

Vožnja s 40 km/h povzroča zastoje pred cestninsko postajo in izničuje namen vinjet, katerih namen je bil ravno povečanje pretočnosti skozi ta ozka grla.

Še prej, ko so bili prehodi za osebna vozila z ABC kartico in je prehod odpirala avtomatska zapornica, je bilo možno povsem varno peljati skozi pretočne prehode tudi s hitrostjo 60 km/h in pri tem se je zapornica pravočasno odprla in bila je še časovna rezerva.

Informacije, da bodo nameščeni avtomatski radarji, ki bodo merili hitrost skozi postaje, kažejo na to, da je namen Ministrstva za promet, da zadrži omejitev 40 km/h in dodatno namesti radarje samo in izključno za polnjenje državnega proračuna, kajti tak ukrep nima prav nobene zveze z varnostjo v cestnem prometu. Pred cestninskimi postajami bodo nastajale samo nepotrebne kolone in večala se bo možnost naleta.

Predlagam zvišanje hitrosti skozi prehode za vozila z vinjeto na 80 km/h.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za notranje zadeve

Datum: 10.1.2011

Državni svetnik Rastislav Jože Reven je preko predsednika Državnega sveta Republike Slovenije mag. Blaža Kavčiča dne 8. 12. 2010 ministrici za notranje zadeve postavil pisno vprašanje v zvezi s prometnimi nesrečami tik pred in po cestninskih postajah.

Ministrica za notranje zadeve v zvezi s postavljenim poslanskim vprašanjem odgovarja oziroma pojasnjuje:

S podatki o prometnih nesrečah zaradi hitrosti nad 40 km/h, ki so se zgodile tik pred in po cestninski postaji, Policija ne razpolaga.

V zadnjih petih letih se je na slovenskih avtocestah zgodilo 8.956 prometnih nesreč, od katerih se je znotraj območja, kjer je zaradi cestninske postaje hitrost omejena s postavljeno prometno signalizacijo, zgodilo 1.011 prometnih nesreč, kar predstavlja 12,3 % vseh prometnih nesreč, ki so se zgodile na avtocestah.

Katarina Kresal
ministrica

* * *

Odgovor Ministrstva za promet

Datum: 05.01.2011

Upravljevec ceste je odgovoren za varen in nemoten potek prometa na cestah oziroma cestnih odsekih, ki so v njegovem upravljanju. Iz navedenega razloga je tudi odločanje o prometni ureditvi v pristojnosti upravljavca ceste, t.j. družbe DARS, ki pa mora biti seveda postavljena v skladu z veljavno zakonodajo. Na cestninskih postajah je bila že pred uvedbo vinjetnega sistema cestninjenja s prometnim znakom največja hitrost osebnih vozil na t.i. hitrih ABC stezah, ki so oziroma še zagotavljajo deloma omejeno cestninjenje v prostem prometnem toku, omejena na 40 km/h, zlasti iz vidika zagotavljanja varnosti uporabnikov cestninskega omrežja.

Z uvedbo vinjet je prišlo do ukinitve cestninjenja osebnih vozil z ustavljanjem na cestninskih postajah in obenem do uvedbe prostega prehajanja čez cestninske postaje za omenjena vozila. Prišlo je do nove situacije, ki je uporabniki cestninskih cest do uvedbe vinjet niso poznali, zato je bil upravljevec še posebej previden pri določanju dovoljene hitrosti vozil, ki še zagotavlja varno prehajanje osebnih vozil čez cestninske postaje. Poleg tega je potrebno opozoriti na dejstvo, da območje cestninskih postaj nima normalnega prečnega profila avtoceste, kot to velja za ostali del avtocestnega omrežja, kar pomeni, da prečni profil in ureditev odvodnjavanja, pri katerem so bile upoštevane nizke hitrosti, saj je šlo za cestninjenje z ustavljanjem vozil oziroma za prehajanje cestninskih postaj s hitrostjo 40 km/h na hitrih ABC stezah, ne dopuščata zvišanja s prometnim znakom omejene največje dovoljene hitrosti osebnih vozil. Prav tako je potrebno upoštevati dejstvo, da otoki na cestninskih postajah še vedno niso porušeni, saj le-teh zaradi same konstrukcije določenih cestninskih postaj ni moč enostavno odstraniti. Poudariti je potrebno tudi dejstvo, da vozniki osebnih vozil iz prostega profila avtoceste prehajajo v zoženi del med dvema otokoma na cestninski postaji, ki zaradi optičnega učinka povzroči pri vozniku navidezno večjo utesnjenost kot v resnici dejansko je. K temu je potrebno dodati tudi to, da je veliko cestninskih postaj konstrukcijsko takih, da jih ni možno porušiti delno, torej samo v sredinskem - vinjetnem delu.

Iz predhodno navedenih razlogov se nam odločitev upravljavca o omejitvi hitrosti vozil na cestninskih postajah na največ 40 km/h ne zdi sporna in jo podpiramo iz prometno varnostnega vidika. V zvezi s predhodno navedenimi dejstvi je potrebno dodatno poudariti, da se bo z odstranjevanjem cestninskih postaj in s tem vzpostavljanjem osnovnih pogojev prostega prometnega toka pričelo v letošnjem letu.

Dr. Patrick Vlačič
minister

Vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja glede začasnega financiranja javnih služb Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije in kmetijsko-gozdarskih zavodov

Državni svet Republike Slovenije je na 33. seji 19. 1. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja glede začasnega financiranja javnih služb Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije in kmetijsko-gozdarskih zavodov, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja in predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Vincenca Otoničarja se glasi:

1. Zakaj Vlada Republike Slovenije v primeru, da ne da soglasja k programu dela in k finančnemu načrtu Kmetijsko gozdarske zbornice in kmetijsko-gozdarskih zavodov pred začetkom leta, ne sprejme sklepa o začasnem financiranju javnih služb zbornice in zavodov na podlagi finančnega načrta za preteklo leto in za iste programe kot v preteklem letu?

Obrazložitev:

Zakon o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije (ZKGZ - UPB1, Uradni list št. 69/04 in 7/09 Odl.US: U-I-25/08-11; v nadaljevanju: ZKGZ) določa, da Republika Slovenija zagotavlja Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije (v nadaljevanju: zbornica) v skladu z letnim programom dela zbornice in kmetijsko-gozdarskih zavodov, h katerim da letno soglasje Vlada Republike Slovenije (v nadaljevanju: Vlada), iz proračuna sredstva za delo kmetijske in gozdarske svetovalne službe, selekcijske, kontrolne in rodovniške službe v živinoreji, poskusnih vinogradniških in vinarskih centrov ter drugih dejavnosti zavodov, katerih financiranje ni zagotovljeno s prodajo blaga ali storitev oziroma iz drugih virov. Zbornica program dela in finančni načrt za leto 2010, ki je sestavni del letnega programa dela, pripravlja na podlagi izhodišč pristojnega resornega ministrstva. Program dela je pripravljen v več poglavjih, ki obsegajo program dela zborničnega urada, posameznih strokovnih služb in osmih regijskih javnih kmetijsko gozdarskih zavodov. Program vsebuje glavne cilje, podrobnejše opise nalog in storitev ter prikaze finančnih prihodkov in odhodkov za posamezne službe zbornice, kakor so kmetijsko svetovalna služba, služba varstva rastlin, živinorejska služba, strokovna gozdarska služba in skupne službe. Črpanje sredstev iz proračuna se prične šele po soglasju Vlade. Praviloma program ni pravočasno sprejet zaradi dolgotrajnih postopkov in ne zaradi razlogov, ki bi bili na strani zbornice ali zavodov.

Tako se vsako leto pojavlja velik zamik pri financiranju, kmetijsko-gozdarski zavodi pa so z razliko od ostalih javnih služb, ki imajo urejeno začasno financiranje, prisiljeni najemati kredite pri komercialnih bankah in za njih plačevati visoke obresti.

Izvedbo začasnega financiranja omogoča že Ustava Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03, 69/04 in 68/2006), ki v drugem odstavku 148. člena določa, da v primeru, če proračun ni sprejet do prvega dne, ko ga je potrebno začeti izvrševati, se upravičenci, ki se financirajo iz proračuna, začasno financirajo po prejšnjem proračunu. Nadalje Zakon o javnih financah (ZJF, Uradni list RS, št. t. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 110/02 - ZDT-B, 56/02 - ZJU, 127/06 - ZJZP, 14/07 - ZSPDPO, 109/08, 49/09, 38/10 - ZUKN, 107/10) v 32. členu določa sistem začasnega financiranja. Če proračun ni sprejet pred začetkom leta, na katero se nanaša, se financiranje funkcij države in občine ter njihovih nalog in drugih s predpisi določenih namenov začasno nadaljuje na podlagi proračuna za preteklo leto in za iste programe kot v preteklem letu.

Zbornica skupaj s kmetijsko gozdarskimi zavodi izvaja javne službe na področju javne kmetijske svetovalne službe, strokovnih nalog v živinoreji, poskusnih centrov za sadjarstvo, vinogradništvo in

oljkarstvo. Javna služba je splošno družbeno koristna dejavnost v javnem interesu, za katero država oceni, da je tako pomembna, da je ne prepusti trgu. Po Zakonu o državni upravi (ZDU-1-UPB4, Uradni list RS, št. 113/05, 89/07 - Odl. US, 48/09 in 8/10-ZUP-G) uprava zagotavlja opravljanje javnih služb v skladu z zakonom. Zato je država dolžna zagotoviti tudi financiranje te službe v primeru nesprejetega proračuna oziroma v konkretnem primeru – nesprejetega programa dela, ki ni sprejet zaradi administrativnih postopkov in ne vsebinskih zadržkov. V primeru, da program dela in finančni načrt zbornice in kmetijsko-gozdarskih zavodov ni sprejet pred začetkom leta, na katerega se nanaša, bi bilo smotno, da se financiranje zbornice in kmetijsko gozdarskih zavodov začasno nadaljuje na podlagi finančnega načrta za preteklo leto in za iste programe kot v preteklem letu.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Vlade Republike Slovenije

Datum: 24. 2. 2011

Državni svetnik je na 33. seji državnega sveta zastavil vprašanje, ki ga je državni svet podprl in naslovil na Vlado Republike Slovenije. Vprašanje se glasi:

Zakaj Vlada Republike Slovenije v primeru, da ne da soglasja k programu dela in k finančnemu načrtu Kmetijsko gozdarske zbornice in kmetijsko-gozdarskih zavodov pred začetkom leta, ne sprejme sklepa o začasnem financiranju javnih služb zbornice in zavodov na podlagi finančnega načrta za preteklo leto in za iste programe kot v preteklem letu?

V obrazložitvi g. svetnik navaja, da se vsako leto pojavlja zamik pri financiranju in da imajo nekatere javne službe začasno financiranje urejeno, druge pa so za svoje delovanje prisiljene najemati kredit. Sklicuje se na Ustavo Republike Slovenije in tudi na Zakon o javnih financah, ki po njegovem mnenju urejata možnost začasnega financiranja.

Vlada Republike Slovenije odgovarja:

V skladu s 26. členom Zakona o javnih financah morajo posredni uporabniki državnega proračuna pripraviti predloge finančnih načrtov ob pripravi in na podlagi izhodišč, ki veljajo za državni proračun. Pristojna ministrstva morajo na način in v roku, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, zahtevati od posrednih uporabnikov državnega proračuna, da jim pošljejo podatke, potrebne za pripravo finančnih načrtov ministrstev. Drugi odstavek 26. člena Zakona o javnih financah je inštrument, ki lahko služi za to, da se medsebojno usklajevanje programov dela in finančnih načrtov, zlasti transferov iz proračuna, izvaja že v postopku priprave predloga državnega proračuna.

Zakon o javnih financah začasnega financiranja za posredne uporabnike proračuna ne ureja. V skladu z načelom smotne porabe proračunskih sredstev pa si morajo tako neposredni uporabniki proračuna, v katerih pristojnost sodijo posamezni posredni uporabniki proračuna, kot tudi posredni uporabniki proračuna prizadevati, da je njihov program dela sprejet pred začetkom proračunskega leta.

V skladu z drugim odstavkom 65. člena Zakona o javnih financah je predstojnik neposrednega uporabnika, v čigar pristojnost sodi zadeva, odgovoren za zakonitost, namenskost, učinkovitost in gospodarnost razpolaganja s proračunskimi sredstvi. V navedenem primeru je to Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki je pristojno za delovanje vseh javnih služb, ki delujejo pod okriljem Kmetijsko gozdarske zbornice in tudi kmetijsko-gozdarskih zavodov.

Dejstvo je, da je Državni zbor Republike Slovenije Proračun za leto 2011 potrdil 17. novembra 2010 in je pričel veljati 1. 1. 2011. Zakon o javnih financah pa določa tudi, da morajo finančne

načrte posrednih uporabnikov proračuna sprejeti pristojni organi po postopku, določenem v posebnem zakonu ali drugem predpisu ali v aktu o ustanovitvi posrednega uporabnika. Če se posredni uporabnik proračuna v pretežnem delu financira iz proračunskih sredstev, se njegov finančni načrt sprejme v 60 dneh po sprejetju državnega proračuna.

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije je ustanovljena po posebnem zakonu in nima naziva javni zavod. Njeno financiranje določa 22. člen Zakona o Kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije, in sicer:

»Republika Slovenija zagotavlja zbornici v skladu z letnim programom dela zbornice in kmetijsko-gozdarskih zavodov, h katerim da letno soglasje vlada, iz proračuna sredstva za delo kmetijske in gozdarske svetovalne službe, selekcijske, kontrolne in rodovniške službe v živinoreji, poskusnih vinogradniških in vinarskih centrov ter drugih dejavnosti kmetijsko-gozdarskega zavoda, katerih financiranje ni zagotovljeno s prodajo blaga ali storitev oziroma iz drugih virov.«

To vsebinsko dikcijo povzemajo tudi ustanovitveni in drugi akti KGZS in kmetijsko-gozdarskih zavodov, katerih ustanoviteljica je KGZS.

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano lahko torej prične s financiranjem KGZS, ko je pripravljen in potrjen letni program KGZS. Za začasno financiranje, kot je predlagano, ni neposredne zakonske podlage, posebej, ker se naloge vsako leto določijo z letnim programom dela.

Za program dela javnih služb, ki jih izvaja Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije, je Ministrstvo za kmetijstvo podalo izhodišča, z njo in z zavodi pa tudi aktivno sodeluje pri pripravi letnega programa za leto 2011.

Ob tem pa se Vlada Republike Slovenije zaveda, da rešitev, ko izvajalci javnih služb, za katere so sredstva v letnem proračunu Republike Slovenije, najemajo kredite za kritje stroškov dela v prvih mesecih leta, ni gospodarna; rešitev vidi v večletnih programih javnih služb, ki bi ob sprejetem proračunu bili podlaga za kontinuirano financiranje.

Vprašanji državnega svetnika dr. Janvita Goloba v zvezi z izgradnjo nadomestnega Bloka 6 TEŠ

Državni svet Republike Slovenije je na 33. seji 19. 1. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašanji državnega svetnika dr. Janvita Goloba v zvezi z izgradnjo nadomestnega Bloka 6 TEŠ, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanji državnega svetnika dr. Janvita Goloba in predlaga Ministrstvu za gospodarstvo in Vladi Republike Slovenije, da vprašanji preučita in nanju odgovorita.

Vprašanji državnega svetnika dr. Janvita Goloba se glasita:

1. Kako je bila sprejeta odločitev o začetku priprave 1.2 milijarde EUR vrednega projekta izgradnje nadomestnega Bloka 6 TEŠ ? Ali drži, kot je razumeti iz medijev, da je pogodbo podpisal direktor HSE, ki po lastnem priznanju ne pozna dobro jezika, v katerem je bila pogodba napisana in ali je imel pred podpisom soglasje Nadzornega sveta HSE oz. vlade, kot edinega lastnika HSE ?

2. Ali je projekt gradnje Bloka 6 TEŠ res edina smotrna rešitev in najoptimalnejša varianta, če vemo da primeri iz drugih držav potrjujejo, da so možne tudi enakovredne cenejše rešitve s podobno obremenitvijo okolja in podobnim vplivom na zaposlenost ?
Obrazložitev:

Mediji javnost pogosto in nepopolno obveščajo o projektu izgradnje nadomestnega Bloka 6 Termoelektrarne Šoštanj. Čedalje bolj aktualno je vprašanje, zakaj je gradnja 600 MW bloka edina in najboljša rešitev, ki je tudi izjemno draga in zakaj je slabša rešitev mnogo cenejša obnova in povečanje moči blokov 4 in 5. Ni tudi jasno kdo in na podlagi kakšnih argumentov je odločitev o gradnji sprejel in ali je imel ustrezna soglasja. Mnogim, ki imajo izkušnje o procesu sprejemanja odločitev v družbah, ki so v lasti države in za določen projekt potrebujejo državna sredstva ali garancijo za financiranje, kot je to v primeru Bloka 6 TEŠ, ni jasno, kako je bila odločitev o izgradnji Bloka 6 sploh sprejeta. Iz informacij, ki so dostopne je mogoče razumeti, da je končno odločitev sprejelo poslovodstvo HSE. Vendar je projekt izvedljiv samo s poroštvom države, zato je logičen sklep, da je potrebno za njegovo izdajo vnaprejšnje soglasje vlade ali celo Državnega zbora.

Iz informacij v medijih je mogoče tudi razumeti, da je pogodbo z dobaviteljem opreme za Blok 6 verificiral direktor HSE, katerega poznavanje jezika, v katerem je bila pogodba napisana, ni zadostno, prav tako pa vlada oz. Nadzorni svet HSE nista dala predhodnega soglasja.

Da bi se razčistila zadeva, ki ima lahko pomembne finančne in politične posledice - tudi odločitev z referendumom, in zaradi zagotavljanja celovite obveščenosti državljanov, ki bodo nosili finančne posledice realizacije in kasnejše eksploatacije projekta, predlagam, da Državni svet naslovi na vlado oz. Ministrstvo za gospodarstvo vprašanji, na kateri je potrebno odgovoriti, da bi lahko kasneje odgovorno obravnavali zadeve v zvezi s projektom izgradnje Bloka 6 TEŠ.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Vlade Republike Slovenije

Datum: 24. 2. 2011

Na Vlado Republike Slovenije sta bili dne 10. 1. 2011 naslovljeni vprašanji državnega svetnika dr. Janvita Goloba povezani z odločanjem o izgradnji bloka TEŠ 6. V nadaljevanju Vlada Republike Slovenije podaja odgovor na zastavljena vprašanji, in sicer:

1.0 Kako je bila sprejeta odločitev o začetku priprave 1,2 milijarde EUR vrednega projekta izgradnje nadomestnega Bloka 6 TEŠ?

Odločitev o izgradnji nadomestnega bloka (v nadaljevanju Blok) 6 v Termoelektrarni Šoštanj je bila sprejeta v naslednjih korakih:

-Skupščina družbe TEŠ je v juniju 2004 potrdila razvojni načrt družbe, ki je vključeval blok 6 z opombo, ki se glasi: »izgradnja kogeneracije in zamenjava blokov 1-3 z blokom 6 s 600 MW nista predvideni v razvojnem načrtu skupine HSE 2004-2013; odvisni sta od potreb po električni energiji in zagotovitve potrebnih virov financiranja.

«-Vlada RS je dne 7. 10. 2006 uvrstila Blok 6 z močjo 600 MW v Resolucijo o nacionalnih razvojnih projektih.

-Skupščina HSE (Vlada Republike Slovenije) je 7. 12. 2006 sprejela razvojni načrt družbe HSE, ki je vključeval tudi investicijo v blok TEŠ 6.

Za odločanje o projektu, je bila pomembna uvrstitev projekta TEŠ 6 v Resolucijo o nacionalnih razvojnih projektih (NRP). Uvrstitev je potekala na naslednji način:

Na podlagi številnih sestankov v letih 2005 in 2006 pri predsedniku vlade so pristojna ministrstva Službi vlade za evropske zadeve in razvoj, ki je bila koordinator NRP, poslala nabor projektov za katera so menila, da gre za nacionalne prioritete. Ministrstvo za gospodarstvo (minister mag. Andrej Vizjak ter generalni direktor Direktorata za energijo dr. Igor Šalamun ter pred njim vršilec dolžnosti direktorja direktorata dr. Franc Žlahtič) so SVREZu, poslali nabor energetskih projektov, ki je poleg TEŠ 6 vključeval tudi drugi blok Nuklearne elektrarne Krško, skladišče zemeljskega plina v Posavju in ČHE Kozjak.

Vlada je za odpravo administrativnih ovir in podporo odvijanju projektov imenovala tudi projektne skupine sestavljene iz uradnikov in predstavnikov investitorjev.

Nabor energetskih projektov ni bil usklajen z Nacionalnim Energetskim Programom.

Resolucija o Nacionalnem Energetskem Programu (Res NEP), ki jo je sprejel Državni zbor 5.4. 2004 (Uradni list RS, št. 57/04), med razvojnimi prioritetami na področju proizvodnje električne energije ne omenja »nadomestnega bloka« TEŠ 6. V Res NEP je v TEŠ predvideno povečanje moči in izkoristka na bloku TEŠ4 in TEŠ5. Ravno tako Res NEP ne omenja izgradnje drugega bloka v NEK in skladišča plina v Posavju. Za energetske projekte uvrščene med NRP tudi ni bila opravljena celovita presoja vplivov na okolje (v nadaljnjem besedilu: CPVO), v skladu z direktivo 2001/42/ES o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje ter Uredbo o okoljskem poročilu in postopkih celovite presoje vplivov izvedbe planov na okolje (Uradni list RS, št. 73/05), ki jo je potrebno opraviti za vsak program ali plan, ki ima znatne vplive na prostor in okolje.

1.1 Ali drži, kot je razumeti iz medijev, da je pogodbo podpisal direktor HSE, ki po lastnem priznanju ne pozna dobro jezika v katerem je bila pogodba napisana in ali je imel pred podpisom soglasje Nadzornega sveta HSE oz. vlade, kot edinega lastnika HSE?

Pogodbo je podpisal dr. Uroš Rotnik direktor Termoelektrarne Šoštanj parafirali pa so jo dr. Jože Zagožen, mag. Vilijem Pozeb in Bojan Brešar.

2.0 Ali je projekt gradnje Bloka 6 TEŠ res edina smotrna rešitev in najoptimalnejša varianta, če vemo da primeri iz drugih držav potrjujejo, da so možne tudi enakovredne cenejše rešitve s podobno obremenitvijo okolja in podobnim vplivom na zaposlenost?

Iskanje najoptimalnejših variant možnih projektnih rešitev na podlagi primerjave »stroškov in koristi« z upoštevanjem obremenjevanja okolja in prostora se običajno opravi na začetku odločanja o projektu. Investitor TEŠ d.o.o. in HSE v času pred odločanjem o izgradnji Bloka 6 tudi nista izdelala študij o možnih alternativah ali tehnoloških alternativah z uporabo fosilnih energentov.

Umeščanje Bloka TEŠ 6 v prostor je z občinskim podrobnim prostorskim načrtom (OPPN) vodila Občina Šoštanj. Postopek CPVO, ki ga je vodilo Ministrstvo za okolje in prostor za ta projekt, je temeljil na predvideni tehnološki varianti in moči bloka 6 in »Okoljskem poročilu« za ta blok.

Zato je Vlada RS oziroma resorno ministrstvo, pristojno za energijo naložila vodstvu družbe HSE, da razišče tudi alternativne možnosti nadaljevanja proizvodnje električne energije iz velenjskega lignita. Z rezultati teh študij oziroma z oceno možnih alternativ je HSE dolžan seznaniti Vlado RS.

Zahtevo državnega svetnika Petra Vriska za dopolnitev odgovora Vlade Republike Slovenije na vprašanji glede enakopravne obravnave zadrug v sklopu ukrepov za pomoč po naravnih nesrečah in na področju drugih državnih pomoči

Državni svet Republike Slovenije je na 33. seji 19. 1. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval zahtevo državnega svetnika Petra Vriska za dopolnitev odgovora Vlade Republike Slovenije na vprašanji glede enakopravne obravnave zadrug v sklopu ukrepov za pomoč po naravnih nesrečah in na področju

drugih državnih pomoči in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira zahtevo državnega svetnika Petra Vriska za dopolnitev odgovora na vprašanja glede enakopravne obravnave zadrug v sklopu ukrepov za pomoč po naravnih nesrečah in na področju drugih državnih pomoči in predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanja ponovno preuči in nanju odgovori.

Vprašanja se glasita:

1. Ali ne bi kazalo v prihodnje zadruge pri odpravi posledic naravnih nesreč, kakršne so bile poplave septembra 2010, enakopravno vključiti v vse programe pomoči tudi z vidika časovne dinamike, oziroma če je odgovor na to vprašanje negativen, iz katerih vsebinskih razlogov so bile zadruge izključene iz ukrepa pomoči Slovenskega podjetniškega sklada po razpisu, objavljenem v 79. številki Uradnega lista Republike Slovenije z dne 8. oktobra 2010, če Zakon o odpravi posledic naravnih nesreč (ZOPNN, Ur. l. RS, št. 75/2003, 98/2005, 114/2005-UPB1, 90/2007, 102/2007) vključuje zadruge v pojem podjetja in prepoveduje ukrepanje, s katerim bi prejemniki pomoči pridobivali prednost pred konkurenti.

2. Ali glede na potencial zadrug za reševanje ekonomskih in socialnih problemov, zlasti pri vključevanju malih in srednjih gospodarskih subjektov v tržno gospodarstvo, povečevanju zaposlenosti in izboljšanju socialne vključenosti ne bi bilo smiselno urediti enakovreden položaj zadrug z gospodarskimi družbami v okviru Zakona o podpornem okolju za podjetništvo (ZPOP-1, Ur. l. RS, št. 102/2007) in v okviru Zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (ZPRPGDT, Ur. l. RS, št. 110/2002, 91/2005, 112/2005-UPB1, 31/2007, 44/2007-UPB2) ne glede na različne dejavnosti, ki jih zadruge opravljajo, posebnosti, ki izhajajo iz pravne ureditve državnih pomoči za področje kmetijstva, ribištva in ribogojstva ali druge dejavnosti, pa urejati specifično za posamezna področja, oziroma, če je odgovor na to vprašanje negativen, iz katerih objektivnih razlogov je utemeljeno zadruge na področju podpornega okolja, reševanja in prestrukturiranja obravnavati drugače oziroma manj ugodno kot gospodarske subjekte, delujoče v drugih pravno organizacijskih oblikah.

O b r a z l o ž i t e v:

Državni svet je na 31. seji 10.11.2010 je podprl dve pisni vprašanji, ki sta se nanašali na enakopravno obravnavo zadrug v sklopu ukrepov za pomoč po naravnih nesrečah in na področju drugih državnih pomoči. Vlada Republike Slovenije je odgovorila na pisni vprašanji dne 9. 12. 2010.

1. Na vprašanje, zakaj se kmetijske zadruge ne morejo prijaviti na poziv, ki ga je Javni sklad RS za podjetništvo objavil za pomoč podjetjem, ki so utrpela škodo kot posledico poplav septembra 2010, Vlada RS odgovarja, da je konec septembra sprejela gradivo, v katerem je podrobno razdelana izvedba ukrepov za odpravo posledic škode v gospodarstvu in da je bil prvi interventni ukrep smo izveden preko Slovenskega podjetniškega sklada, ki je objavil v Uradnem listu RS, št. 78/2010 z dne 8. oktobra 2010 in na spletni strani (<http://www.podjetniskisklad.si/>) javni razpis, ki je namenjen podjetjem, v naslednjem koraku pa bo na podlagi Zakona o odpravi posledic naravnih nesreč in potrjene ocene škode v gospodarstvu s strani Državne komisije za ocenjevanje škode pripravljen program odprave posledic škode v gospodarstvu, ki ga potrdi Evropska komisija. V tem programu bodo poleg zgoraj navedenega ukrepa predstavljeni in kasneje tudi izvedeni drugi ukrepi, ki bodo zajeli vse subjekte, ki se ukvarjajo z gospodarsko dejavnostjo, tudi zadruge.

Z odgovorom nisem zadovoljen, ker iz njega izhaja, da zadruge kot gospodarski subjekti glede časovne dinamike ukrepov niso v enakem položaju kot gospodarske družbe: javni razpis, ki je omogočal gospodarskim družbam prijavo in pridobitev pomoči za odpravo posledic poplav, je bil objavljen le tri tedne po naravni nesreči, medtem ko naj bi ukrepi, ki bodo vključili vse gospodarske subjekte, torej poleg gospodarskih družb tudi zadruge, sledili kasneje oziroma šele potem, ko bo pripravljen program odprave posledic škode in bo ta program odobrila Evropska komisija.

Čeprav je število zadrug manjše od števila gospodarskih družb in samostojnih podjetnikov, niti absolutno število niti relativni delež tako kot sama pravno organizacijska oblika ne bi smela biti izločitveni kriterij za katerekoli ukrepe pomoči, ne glede na višino zneskov pomoči oziroma sistem dodelitve pomoči v smislu določb o »de minimis« pomočeh in ne glede na omejeno višino pomoči (do 20% škode oziroma upravičenih stroškov).

Tudi če bi bili zneski pomoči za vse gospodarske subjekte določeni po popolnoma enakih merilih, daje možnost zgodnejšega uveljavljanja pomoči upravičenim gospodarskim subjektom nezanemarljivo konkurenčno prednost pred drugimi gospodarskimi subjekti.

Takšna diferenciacija po mojem mnenju ni v skladu s črko in smislom Zakon o odpravi posledic naravnih nesreč, ki določa, da je treba pri odpravi posledic nesreč na stvari, ki je namenjena izvajanju gospodarske dejavnosti, in sredstev za odpravo posledic v gospodarstvu ter pri izvajanju nadzora o namenski uporabi teh sredstev treba zagotoviti, da upravičenci ne pridobijo prednosti pred konkurenti tako, da je ogrožen ali bi lahko bil ogrožen trg blaga ali storitev (osmi odstavek 5. člena ZOPPN).

Zakon o odpravi posledic naravnih nesreč v šestem odstavku 3. člena v povezavi z 9. členom v pojem podjetja izrecno vključuje tudi zadruga. Tudi Vlada v svojem odgovoru pojasnjuje, da je bil ukrep Slovenskega podjetniškega sklada namenjen podjetjem; zato ni jasno, na kateri podlagi je razpis vključeval samo gospodarske družbe in samostojne podjetnike.

2. Drugo vprašanje je zadevalo stališče Vlade do zagotovitve enakopravne obravnave zadrug na področju drugih državnih pomoči, zlasti na področju podpornega okolja za podjetništvo ter reševanja in prestrukturiranja gospodarskih subjektov v težavah, kjer državne pomoči niso dostopne zadrugam, temveč drugim gospodarskim subjektom, ki z zadrugami konkurirajo na trgu.

Na prvi del vprašanja je Vlada pojasnila, da je v Zakonu o podpornem okolju za podjetništvo (ZPOP-1) določeno, da se spodbujajo podjetja, to je gospodarske subjekte, ki so organizirani kot gospodarske družbe ali samostojni podjetniki posamezniki. Pri tem Vlada navaja, da je Ministrstvo za gospodarstvo pripravilo Program ukrepov za spodbujanje podjetništva in konkurenčnosti za obdobje 2007 - 2013 (Program ukrepov), ki določa ukrepe in instrumente države, namenjene spodbujanju podjetništva, ter pogoje, merila in kriterije za porabo javnih sredstev in kazalnike za spremljanje učinkovitosti porabe javnih sredstev. Če sem prav razumel odgovor Vlade, Vlada ne meni, da bi bilo smiselno zadruga vključiti v krog subjektov, ki so jim namenjeni ukrepi podpornega okolja za podjetništvo, kot je to predvideval prejšnji Zakon o podpornem okolju za podjetništvo (ZPOP) in tudi sicer Vlada RS ne namerava predlagati ustrezno spremembo tega predpisa.

Menim, da so zadruga neutemeljeno izpuščene iz kroga subjektov, ki so jim namenjeni ukrepi za spodbujanje podjetništva, popolnoma v nasprotju s trendi, ki se uveljavljajo v Evropski uniji in svetu.

V Evropski uniji je že Komisija v svojem Poročilu o spodbujanju zadrug v Evropi (COM(2004)18, Bruselj 23.02.2004) poudarila pomen združnega podjetništva na podlagi ugotovitve, da so zadruga lahko pomembno sredstvo lahko sredstvo za izgradnjo in utrjevanje gospodarske moči malih in srednjih podjetij na trgu, s tem ko omogočajo, da mala in srednja podjetja začenjajo skupne dejavnosti in delijo tveganja, ob tem pa ohranijo svojo neodvisnost in da lahko zagotavljajo visoko kakovostne storitve s tem, ko so uporabniki sočasno člani podjetja. Poleg tega zadruga s participativno strukturo upravljanja pomagajo graditi družbo, ki temelji na znanju.

Tudi Generalna skupščina OZN pa je na podlagi ugotovitve, da zadruga bistveno prispevajo k izkoreninjanju revščine, ustvarjanju delovnih mest in socialni vključenosti, z resolucijo 64/136 dne 18. decembra 2009 odločila, da se leto 2012 proglasi za mednarodno leto zadrug pod geslom »Združna podjetja gradijo boljši svet« (Co-operative enterprises build a better world).

Združna organiziranost niti v svetu niti Evropi pa tudi v Sloveniji ni omejena samo na kmetijstvo. Po podatkih AJPEs so zadruga s sedežem v Sloveniji, ki so oddale letno poročilo za leto 2009,

delovale ne le na področju kmetijstva, temveč tudi trgovine (na obeh področjih v enakem odstotku: 27%), na stanovanjskem področju (12%), na področju predelovalnih dejavnosti (9%), gradbeništva (5%), prometa (3%) in drugih dejavnostih.

Zakonodaja Evropske unije in sodna praksa, ki se je razvila na podlagi določb primarnega in sekundarnega prava EU o pravu konkurence, za pojem podjetja v smislu državnih pomoči in širšega prava konkurence izrecno vključuje tudi zadrage. Tako je Komisija EU v že omenjenem poročilu zapisala, da se zadrage, ki opravljajo gospodarske dejavnosti, štejejo za »podjetja« v smislu členov 81, 82 in 86 do 88 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (sedaj 101 do 108 PDEU), zato so v celoti podrejene evropskim pravilom o konkurenci in državnih pomočeh in tudi predpisom o različnih izjemah, pragovih in de minimis.

Zato bi bilo treba zadrage vključiti enakovredno v ukrepe podpornega okolja za zadrage. Tega ni mogoče nadomestiti s parcialnimi ukrepi na posameznih segmentih, kot so na primer predvideni v Strategiji razvoja kmetijstva. Nasprotno, ukrepi na posameznih segmentih so bistveno manj učinkoviti in lahko ostanejo celo brez učinka, če zadruga zaradi organizacijske oblike ne more pridobiti podpor, ki so dostopne nezadružnim gospodarskim subjektom ne glede na dejavnost ali v konkretni dejavnosti.

Na drugi del vprašanja je Vlada odgovorila, da bi lahko v obstoječi Zakon o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah vnesli tudi zadrage (kar bi bilo z vidika evropske zakonodaje dopustno), da pa bi morali bi zadrage morali v delu, ki se nanaša na področje kmetijstva, obravnavati v posebnem poglavju po posebnih pravilih, in da to tudi namerava storiti ob spremembi zakona.

V skladu s 5. razdelkom Sporočila Komisije — Smernice skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah (Uradni list EU 244, 01/10/2004, str. 2 – 17), veljajo za prestrukturiranje podjetij na področju kmetijstva nekatere posebne določbe, pri čemer za namene teh smernic kmetijstvo zajema vse dejavnosti pri primarni pridelavi kmetijskih proizvodov iz Priloge I k Pogodbi (kmetovanje). Ukrepi pomoči v korist podjetij, ki predelujejo in tržijo kmetijske proizvode, izrecno niso zajeti v tem poglavju, ker se pomoč podjetjem, ki se ukvarjajo s predelavo in trženjem, se oceni v skladu s splošnimi pravili teh smernic. Prav tako nista v tem poglavju zajeta ribištvo in ribogojništvo.

Glede na to je treba pripomniti, da so posebne določbe o pomočeh za prestrukturiranje na področju kmetijstva potrebne ne samo za kmetijske zadrage, ki pridelujejo kmetijske proizvode iz Priloge I k Pogodbi o delovanju EU (PDEU), temveč tudi za podjetja drugih pravno organizacijskih oblik, na primer gospodarske družbe, kolikor pridelujejo kmetijske proizvode. Po drugi strani pa ukrepi državne pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah niso pomembni samo za kmetijske zadrage, temveč tudi za zadrage v drugih, nekmetijskih dejavnostih. V zvezi s tem je treba omeniti, da tudi zadrage, ki jih organizirajo kmetje, v mnogih primerih ne opravljajo kmetijske dejavnosti neposredno, temveč se ukvarjajo s trženjem in predelavo kmetijskih proizvodov, ter niso zajete s pojmom kmetijstva. Zato tudi ta del vprašanja presega okvire kmetijstva oziroma problematiko državnih pomoči na področju primarne kmetijske proizvodnje.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Vlade Republike Slovenije

Datum: 24. 2. 2011

Vlada Republike Slovenije je prejela zahtevo za dopolnitev odgovora na pisni vprašanji državnega svetnika Petra Vriska glede enakopravne obravnave zadrug v sklopu ukrepov za pomoč po naravnih nesrečah in na področju drugih državnih pomoči, ki ju je Državni svet Republike Slovenije obravnaval na 31. seji, 10.11.2010, in ju podprl. Vlada Republike Slovenije je na vprašanji

odgovorila dne 09.12.2010, v nadaljevanju pa svoj odgovor dopolnjuje na podlagi naslednjih vprašanj:

1. Ali ne bi kazalo v prihodnje zadrage pri odpravi posledic naravnih nesreč, kakršne so bile poplave septembra 2010, enakopravno vključiti v vse programe pomoči tudi z vidika časovne dinamike, oziroma če je odgovor na to vprašanje negativen, iz katerih vsebinskih razlogov so bile zadrage izključene iz ukrepa pomoči Slovenskega podjetniškega sklada po razpisu, objavljenem v 79. številki Uradnega lista RS z dne 8. oktobra 2010, če Zakon o odpravi posledic naravnih nesreč (ZOPNN, Uradni list RS, št. 75/2003, 98/2005-UPB1, 90/2007, 102/2007) vključuje zadrage v pojem podjetja in prepoveduje ukrepanje, s katerim bi prejemniki pomoči pridobivali prednost pred konkurenti?

2. Ali glede na potencial zadrug za reševanje ekonomskih in socialnih problemov, zlasti pri vključevanju malih in srednjih gospodarskih subjektov v tržno gospodarstvo, preprečevanju zaposlenosti in izboljšanju socialne vključenosti ne bi bilo smiselno urediti enakovreden položaj zadrug z gospodarskimi družbami v okviru Zakona o podpornem okolju za podjetništvo (ZPOP-1, Uradni list RS, št. 102/2007) in v okviru Zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (ZPRPGDT, Uradni list RS, št. 110/2002, 91/2005, 112/2005-UPB1, 31/2007, 44/2007-UPB2) ne glede na različne dejavnosti, ki jih zadrage opravljajo, posebnosti, ki izhajajo iz pravne ureditve državnih pomoči za področje kmetijstva, ribištva in ribogojstva in druge dejavnosti, pa urejati specifično za posamezna področja oziroma, če je odgovor na to vprašanje negativen, iz katerih objektivnih razlogov je utemeljeno zadrage na področju podpornega okolja, reševanja in prestrukturiranja obravnavati drugače oziroma manj ugodno kot gospodarske subjekte, delujoče v drugih pravnoorganizacijskih oblikah?

Slovenski podjetniški sklad (v nadaljevanju: Sklad) je objavil javni poziv za pomoč v obliki nepovratnih sredstev na podlagi Dopolnjenega programa ukrepov za spodbujanje podjetništva in konkurenčnosti za obdobje 2007-2008, ki ga je vlada sprejela na svoji redni seji dne 15.10.2009 (št. Sklepa 31001-1/2009/9 z dne 15.10.2009) in priglašene sheme »de minimis« pomoči »Program ukrepov za spodbujanje podjetništva in konkurenčnosti za obdobje 2007-2013«, sklepa vlade št. 84400-4/2010/ z dne 30. 9. 2010 ter na podlagi pogodbe št. SPS-6064-2010-PF, sklenjene med Ministrstvom za gospodarstvo in Skladom. Upravičenci do pomoči so bila podjetja oziroma gospodarske družbe in samostojni podjetniki skladno z Zakonom o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: ZGD-1).

Glavni nosilci podjetništva po ZGD-1 so gospodarske družbe, ki na trgu samostojno opravljajo pridobitno dejavnost kot svojo izključno dejavnost in podjetniki, ki na trgu samostojno opravljajo pridobitno dejavnost v okviru organiziranega podjetja. Zadrage pa se oblikujejo po posebnih delovnih, organizacijskih in delitvenih pravilih. Zakon o zadrugah (Uradni list RS, št. 62/07 – uradno prečiščeno besedilo in 87/09) jih opredeljuje kot organizacije vnaprej nedoločenega števila članov, ki imajo namen pospeševati gospodarske koristi svojih članov in razvijati gospodarske ali družbene dejavnosti svojih članov ter temeljijo na prostovoljnem pristopu, svobodnem izstopu, enakopravnem sodelovanju in upravljanju članov. Primarno se tako zadrage ne ukvarjajo s podjetništvom, ampak imajo nalogo, da pospešujejo gospodarske koristi svojih članov, ki so fizične ali pravne osebe in niso nujno gospodarski subjekti. Republika Slovenija pospešuje razvoj zadružništva z ukrepi gospodarske politike. Na podlagi sodelovanja s svojimi člani ali na drugi podlagi, določeni z zakonom, imajo lahko zadrage posebne olajšave pri svojem poslovanju. Zadrage so upravičene do državnih pomoči.

Vlada Republike Slovenije ocenjuje, da bi z vidika enakopravne obravnave zadrug v primerih, ko zadrage neposredno izvajajo določeno gospodarsko dejavnost pa za izvajanje te dejavnosti niso organizirane kot gospodarska družba po ZGD-1, bilo smiselno upoštevati zadrage tudi pri izvajanju ukrepov, ki so sicer namenjeni spodbujanju podjetij skladno z ZGD-1. Zato bo Vlada Republike Slovenije v bodoče ukrepe na področju spodbujanja gospodarstva skladno z vsebino in s pravnimi podlagami, v posamezne sheme pomoči smiselno vključevala tudi zadrage.

Kot je bilo pojasnjeno že v prvem odgovoru z dne 9. 12. 2010 bodo v Programu odprave posledic škode v gospodarstvu po poplavah 2010, ki ga potrdi Evropska komisija, zajeti vsi subjekti, ki se ukvarjajo z gospodarsko dejavnostjo, tudi zadrage.

Vprašnji državnega svetnika Marijana Klemenca glede urejanja problematike poplavl odškodnine za nastalo materialno škodo slovenskim žrtvam nacifašizma

Državni svet Republike Slovenije je na 33. seji 19. 1. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašnji državnega svetnika Marijana Klemenca glede urejanja problematike poplavl odškodnine za nastalo materialno škodo slovenskim žrtvam nacifašizma, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašnji državnega svetnika Marijana Klemenca in predlaga Vladi Republike Slovenije, Ministrstvu za pravosodje, Ministrstvu za zunanje zadeve in Ministrstvu za finance da vprašnji preučijo in nanju odgovorijo.

Vprašnji državnega svetnika Marijana Klemenca se glasita:

1. Ali poteka in če poteka, v kateri fazi se nahaja medresorsko usklajevanje med Ministrstvom za pravosodje, Ministrstvom za finance ter Ministrstvom za zunanje zadeve v zvezi z reševanjem problematike poplavl odškodnine za nastalo materialno škodo slovenskim žrtvam nacifašizma?
2. Kdaj namerava Vlada Republike Slovenije pripraviti predlog zakona o poplavl odškodnine za nastalo materialno škodo slovenskim žrtvam nacifašizma in ga vložiti v zakonodajno proceduro, na njegovi podlagi pa ustanoviti poseben sklad za poplavl materialne škode iz časa druge svetovne vojne, v skladu z zahtevami Združenja žrtev okupatorjev?

Obrazložitev:

Združenje žrtev okupatorjev (v nadaljevanju: Združenje) si že vrsto let prizadeva za zakonsko ureditev njihove pravice do ustrezne odškodnine za utrpelo materialno škodo v času druge svetovne vojne. Tako Združenje že od leta 2000 aktivno kontaktira z vsako od aktualnih vlad v Republiki Sloveniji, prav tako pa še vedno skuša doseči, da bi predlog za povrnitev utrpele materialne škode sprejel nemški Bundestag.

Slovenske žrtve nacifašizma so takoj po osamosvojitvi pričele zahtevati pravico do odškodnine za nematerialno in materialno škodo, ki jo morajo plačati okupatorji kot povzročitelji te škode. Po Zakonu o žrtvah vojnega nasilja (Uradni list RS, št. 63/1995, 8/1996, 44/1996-70/1997, 39/1998 Odl.US: U-I-64/97-8, 43/1999, 51/1999 Skl.US: U-I-327/96, 19/2000 Odl.US: U-I-327/96, 28/2000, 64/2001, 32/2002 Odl.US: U-I-221/01-9, 110/2002 (3/2003 popr.), 18/2003-UPB1, 54/2004-ZDoh-1 (56/2004 popr., 62/2004 popr., 63/2004 popr.), 68/2005 Odl.US: U-I-29/04-19, 61/2006-ZDru-1, 114/2006-ZUTPG, 118/2006 Odl.US: U-I-266/04-105, 72/2009) ima žrtev vojnega nasilja pravico do povrnitve vojne škode po posebnem zakonu. V slovenskem pravnem redu je bil sicer sprejet Zakon o Skladu za poplavl odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja (ZSPOZ) (Uradni list RS, št. 18/2001, št. 111/2001, 47/2002 Odl.US: U-I-93/01-10, 67/2002, 54/2004-ZDoh-1 (56/2004 popr., 62/2004 popr., 63/2004 popr.), 27/2009), ki je bil decembra 2001 preimenovan v Zakon o plačilu odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja (Uradni list RS, št. 111/2001 in 67/2002). Slednji daje upravičencem, določenim v Zakonu o o žrtvah vojnega nasilja, pravico do nematerialne odškodnine za pretrpljeno telesno in duševno trpljenje. Vprašanje materialne škode in povračila le-te pa zakonsko še ni urejeno.

Leta 2001 je Združenje ponovno zaprosilo takratno vlado za dogovor o rešitvi problematike. Zaradi neustreznega odziva so maja 2002 izvedli protest pred poslopjem Vlade Republike Slovenije. Posledično je bila ustanovljena medresorska komisija, katere sestava se je skozi čas spreminjala, vendar brez očitnega napredka v razreševanju problematike.

Združenje se je tako v postopkih terjanja držav okupatorok moralo aktivirati kar samo, čeprav je iz obrazložitve sodbe in sklepa Vrhovnega sodišča Republike Slovenije (opr. št. II Ips 449/2007 z dne 10. 1. 2008 http://www.sodisce.si/znanje/sodna_praksa/vrhovno_sodisce_rs?rpp=50&month=1&year=&p=16&ord=0&drc=desc&#) moč razbrati, da je reparacijska dolžnost mednarodna dolžnost, katere izpolnitev praviloma lahko zahteva samo država. Ker se vsa škoda šteje za škodo države, tudi odškodnina pripada državi. Slednja pa potem na podlagi svojega notranjega prava poplača škodo svojim državljanom. Republika Slovenija svojim državljanom oz. dejanskim oškodovancem materialne škode, ki jim je bila povzročena tekom druge svetovne vojne, še ni poplačala. Pravno ustrezna podlaga za takšno dejanje bi bilo prav sprejetje zakona.

V času prejšnje vlade je bil sicer oktobra 2008 pripravljen Predlog zakona o povračilu premoženjske škode, vendar do sedaj še ni bil vložen v zakonodajno proceduro. Tudi v normativnem programu dela Vlade RS za leto 2011 tega ali podobnega predloga zakona ni moč zaslediti.

Združenje je sicer trenutno Vlado Republike Slovenije o nerešeni problematiki obvestilo decembra 2008 in nato ponovno avgusta 2010. Posledično se je septembra 2010 Združenje končno sestalo s predstavniki treh ministrstev: Ministrstva za pravosodje, Ministrstva za zunanje zadeve ter Ministrstva za finance. Zapisnika sestanka Združenje, kljub večkratnim prošnjam, še vedno ni prejelo. Predstavniki omenjenih ministrstev naj bi se sicer ponovno sestali v razširjeni sestavi, vendar brez prisotnosti Združenja.

Na septembrskem sestanku, ki so se ga udeležili tudi predstavniki Združenja, je bil sicer opravljen pregled problematike in zahtev Združenja, ni pa prišlo do končnega dogovora. Ključno točko razprav na sestanku je predstavljala višina odškodnine, ki je bila s strani predstavnikov ministrstev postavljena na 500 milijonov evrov, kar je sicer skladno z vsoto, ki jo je Združenju ponudila že prejšnja vlada. Združenje se s takšno vsoto ne strinja, saj jo ocenjuje kot izrazito prenizko, glede na to, da dejansko materialno škodo ocenjuje na 2,2 milijardi evrov (za približno 35.000 družin), kolikor tudi zahteva od Nemčije, v okviru postopkov, ki se vodijo v nemškem Bundestagu. Posamezniki in družine, ki so bili v času druge svetovne vojne odpeljani iz svojih domov, pregnani ali aretirani, so namreč izgubili vse svoje premoženje in po štirih letih, ko so se vrnili, niso imeli ničesar več.

Od slovenske države Združenje sicer za poplačilo materialne škode zahteva manjšo vsoto kot od Nemčije, to je 850 milijonov evrov, pri čemer bi vsak upravičenec prejel pribl. 25.000 € oz sorazmerno glede na ocenitev nastale škode. Združenje se pri tem zaveda posledic gospodarske in finančne krize za slovenski proračun, zato ne pričakuje izplačila zahtevane odškodnine v enkratnem znesku, ampak predlaga, da se pogoji za izplačilo (vezani na primer na ponoven dvig gospodarske rasti v Sloveniji) določijo v posebnem zakonu, za sprejem katerega se Združenje prizadeva že od osamosvojitve dalje. Za pripravo predloga zakona bi se lahko ponovno ustanovila posebna delovna skupina, sestavljena iz predstavnikov pristojnih ministrstev ter predstavnikov Združenja žrtev okupatorjev.

V uvodu zgoraj omenjenega Predloga zakona o povračilu premoženjske škode iz časa druge svetovne vojne, pripravljenem leta 2008, je bilo med drugim zapisano, da je nekdanja Jugoslavija "dobila povrnjen le del vojne škode od agresorskih držav (Nemčija, Italija, Bolgarija in Madžarska) povzročene v času druge svetovne vojne, in sicer v obliki reparacij, nepovratnih sredstev, posredno pa tudi v obliki ugodnih kreditov. Oškodovanci iz tega naslova niso dobili povračila za premoženjsko škodo, ki jim je bila povzročena med drugo svetovno vojno, so pa nekaterim skupnost in državni organi pomagali pri obnovi poškodovanih oziroma porušenihih nepremičnin. Tudi

Republika Slovenija oziroma njena država predhodnica LR in SR Slovenija je prejela na ta način del vojne odškodnine."

Prav tako je v poglavju o ciljih, načelih in poglavitnih rešitvah predloga zakona zapisano, da "bo šele uveljavitev Predloga zakona o povračilu premoženjske vojne škode iz časa druge svetovne vojne vzpostavila pravno obveznost države ter njej ustrezajoče pravice fizičnih oseb do pridobitve povračila vojne škode". Kot podlaga za to trditev je navedena tudi že omenjena sodba in sklep Ustavnega sodišča Republike Slovenije iz januarja 2008, v obrazložitvi katere je navedeno, da napadena država ne more biti odgovorna svojim državljanom za škodo, ki so jo pretrpeli med vojno oz. zaradi vojnega stanja. Država je torej dolžna svojim državljanom povrniti vojno škodo le v primeru, če takšno obveznost vzpostavljajo njeni (notranji) posebni predpisi. Pri tem je poudarjeno, da vzpostavitev posebnega režima odgovornosti za vojno škodo temelji na moralnih načelih, kot sta načeli solidarnosti in pravičnosti. Pri tem je v sodbi in sklepu načelo socialne države navedeno kot eno temeljnih ustavnih načel v Republiki Sloveniji (2. člen Ustave RS, Uradni list številka 33/91 s spremembami, v nadaljevanju URS), v skladu s katerim je, hkrati z načelom solidarnosti, v tretjem odstavku 50. člena URS zagotovljeno posebno varstvo žrtvam vojnega nasilja na podlagi zakona. Iz odločbe Ustavnega sodišča U-I-327/96 pa izhaja, da navedena določba ne pomeni, da so žrtve vojnega nasilja do poravnave škode upravičene že a priori, ampak da mora zakonodajalec v razumnem roku posebno varstvo žrtev uzakoniti(12)". V skladu s slednjim bi bilo, med drugim tudi iz moralnega in etičnega vidika, potrebno predlog zakona (po predhodnem usklajevanju s predvidenimi upravičenci) čim prej vložiti v zakonodajno proceduro.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Vlade Republike Slovenije

Datum: 3. 3. 2011

Državni svet Republike Slovenije je Vladi Republike Slovenije, Ministrstvu za pravosodje, Ministrstvu za zunanje zadeve in Ministrstvu za finance posredoval dve vprašanji državnega svetnika, gospoda Marijana Klemenca glede urejanja problematike poplačila odškodnine za nastalo materialno škodo slovenskim žrtvam nacifašizma:

1. Ali poteka in če poteka, v kateri fazi se nahaja medresorsko usklajevanje med Ministrstvom za pravosodje, Ministrstvom za finance ter Ministrstvom za zunanje zadeve v zvezi z reševanjem problematike poplačila odškodnine za nastalo materialno škodo slovenskim žrtvam nacifašizma?

2. Kdaj namerava Vlada Republike Slovenije pripraviti predlog zakona o poplačilu odškodnine za nastalo materialno škodo slovenskim žrtvam nacifašizma in ga vložiti v zakonodajno proceduro, na njegovi podlagi pa ustanoviti poseben sklad za poplačilo materialne škode iz časa druge svetovne vojne, v skladu z zahtevami Združenja žrtev okupatorjev?

Iz obrazložitve zastavljenih vprašanj izhaja, da si Združenje žrtev okupatorjev Kranj (v nadaljnjem besedilu Združenje) že več let prizadeva za zakonsko ureditev njihovih pravic do ustrezne odškodnine za utrpelo materialno škodo v času druge svetovne vojne. Združenje je sedanjo Vlado Republike Slovenije o nerešeni problematiki obvestilo decembra leta 2008 in nato ponovno avgusta 2010.

Z namenom nadaljevanja aktivnosti na področju reševanja premoženjske vojne škode, je Ministrstvo za pravosodje septembra 2010 organiziralo sestanek, katerega so se udeležili predstavniki Ministrstva za finance, Ministrstva za zunanje zadeve in Združenja, ki v obrazložitvi vprašanj navaja, da še vedno ni prejelo zapisnika navedenega sestanka.

Ministrstvo za pravosodje je Združenje z dopisom št. 007-17/2008 z dne 8. 12. 2010 obvestilo, da je v skladu z dogovorom na sestanku dne 10. 9. 2010 nadaljevalo z delom in dne 12. 11. 2010

ponovno opravilo sestanek, ki so se ga poleg predstavnikov Ministrstva za zunanje zadeve udeležili tudi predstavniki Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, določeni poslanci ter državni sekretar predsednika Vlade Republike Slovenije. Na tem sestanku je bil sprejet sklep, da ministrstva katerih resor je povezan z reševanjem vprašanja povračila premoženjske škode iz časa druge svetovne vojne, pripravijo poročila z navedbo vseh dosedanjih aktivnosti in stališča do naslednjih vprašanj:

1. Ali zaradi popisa premoženjske vojne škode leta 1945 in v kasnejših letih obstaja pravna obveznost Republike Slovenije za povračilo premoženjske škode nastale v času druge svetovne vojne?
2. Ali je sporazum Tito - Brandt iz leta 1974 oziroma Kapitalhilfe šteti za poplačilo premoženjske vojne škode s strani Zvezne Republike Nemčije nekdanji SFRJ?
3. Ali lahko Republika Slovenija proti Zvezni Republiki Nemčiji uveljavlja zahtevek za poplačilo vojne škode oziroma kakršenkoli sui generis zahtevek na tej podlagi?

Vlada Republike Slovenije glede navedenih vprašanj zavzema naslednja stališča:

Pravno stanje in pravni red Republike Slovenije je glede vprašanja povračila premoženjske škode iz časa druge svetovne vojne popolnoma jasn z vidika sodne prakse oziroma ustavnosodne prakse. Pravni red Republike Slovenije pravno gledano ne daje možnosti oziroma ne določa (odškodninske) odgovornosti države za dejanja nacističnega in fašističnega okupatorja ali zavezniških protifašističnih sil ter partizanskih enot iz časa druge svetovne vojne na področju posegov v premoženje fizičnih oseb ali pravnih oseb z območja sedanje Republike Slovenije.

Povračilo premoženjske vojne škode za čas druge svetovne vojne še ni pravna obveznost Republike Slovenije, to pravno obveznost države lahko določi šele zakon, sprejet v okviru širokega polja proste presoje zakonodajalca po določbi tretjega odstavka 50. člena Ustave Republike Slovenije Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04 in 68/06. (zakonodajalec se lahko torej odloči, da poseben zakon sprejme ali pa tudi ne sprejme). Navedeni zakon, ki bi bil sprejet v okviru širokega polja proste presoje zakonodajalca po navedeni ustavni določbi, v pravnem redu Republike Slovenije ne obstaja, torej tudi ne obstaja nobena pravna podlaga oziroma pravni naslov za iztoževanje povračila premoženjske škode iz časa druge svetovne vojne.

Takšno stališče izhaja tudi iz primerljive sodne prakse sodišč Republike Slovenije, npr. iz sodbe in sklepa Vrhovnega sodišča Republike Slovenije iz januarja 2008 Sodba in sklep Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, opr. št. II Ips 449/2007, 10.1.2008., namreč:

"Napadena država ne more biti odgovorna svojim državljanom za škodo, ki so jo pretrpeli med vojno oz. zaradi vojnega stanja. Škode kot neizogibne posledice vojnega stanja (in dejanj, ki jih ni mogla preprečiti ali se jim izogniti) ni mogoče pripisati slabemu funkcioniranju države. Teorija zato šteje, da je vojna škoda posledica izrednega dogodka in ne neposrednega delovanja državnega aparata. Splošno je sprejeto stališče, da je država dolžna svojim državljanom povrniti vojno škodo le v primeru, če takšno obveznost vzpostavljajo njeni (notranji) posebni predpisi. Vzpostavitev posebnega režima odgovornosti za vojno škodo temelji na moralnih načelih, kot sta načeli solidarnosti in pravičnosti. [...] Neposredno na ustavi temelječe odgovornosti države za škodo tožnikov torej ni. Te prav tako ni mogoče presojati po splošnih obligacijskega (odškodninskega) prava."

V sklepu št. U-I-173/01 Sklep US, št. U-I-173/01, 7.3.2002; neobjavljen. iz leta 2002 pa je npr. Ustavno sodišče Republike Slovenije odločilo naslednje:

"Očitek pobudnikov zakonodajalcu se dejansko nanaša na to, da vprašanja plačila odškodnine materialnim oškodovancem pravno sploh ne ureja. Tako razumljeno pobudo pa je treba zavreči: glede na 160. člen Ustave in 21. člen ZUstS Ustavno sodišče ni pristojno presojati, ali je v skladu z

Ustavo, da neko zaokroženo področje morebitnih pravic državljanov zakonsko ni urejeno, razen če bi šlo za področje, katerega ureditev izrecno terja Ustava."

Tako tudi iz razlage določb Evropske konvencije o človekovih pravicah Konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, spremenjena in dopolnjena s protokolom št. 11 ter z dodatnim protokolom in s protokoli št. 4, 6, 7, protokoli št. 13, 14 in 14bis (EKČP, Uradni list RS št. 33/94 - Mednarodne pogodbe, št. 7/94, Uradni list RS, št. 102/03 - Mednarodne pogodbe, št. 22/03, Uradni list RS, št. 49/05 - Mednarodne pogodbe, št. 7/05 in Uradni list RS, št. 48/09 in Mednarodne pogodbe, št. 12/09). glede lastninske pravice oziroma lastninskopravnih upravičenj izhaja, da tudi navedena Konvencija zahteva konkretno (posebno) pravno podlago za povračila škode iz časa druge svetovne vojne. Namreč, da bi se lahko fizičnim in pravnim osebam, katerim so okupator, zavezniške protifašistične sile ter partizanske enote poškodovale, uničile ali odvzele premoženje priznalo upravičenje po 1. členu (Varstvo lastnine) Protokola št. 1 k Evropski konvenciji o človekovih pravicah, bi morala biti pravica do povračila premoženjske vojne škode natančno opredeljena v kakšnem zakonu nekdanje Jugoslavije ali sedanje Republike Slovenije kot samostojne in neodvisne države. Takšno stališče izhaja iz sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice v Strasbourgu. V primeru Broniowski v. Poljska Sodba ESČP, št. 31443/96, 22.6.2004, ECHR 2004-V. je bilo namreč odločeno, da so mednarodne pogodbe Republike Poljske iz leta 1944 ter zakonodaja iz let 1946, 1952, 1991 glede natančno določene obveznosti Republike Poljske, da nadomesti premoženje preseljenih prebivalcev vzhodnih "krajin", ustrezna pravna podlaga, da bi jim Republika Poljska morala izplačati povračilo premoženjske škode (glej razdelke 186., 187 in 189. navedene sodbe), kar zahteva določba 1. člena Protokola št.1 k Evropski konvenciji o človekovih pravicah.

V delno relevantnem novjšem primeru Preussische Treuhand GmbH & CO. KG A. A. proti Poljski Odločba ESČP, št. 47550/06, 7.10.2008. je Evropsko sodišče za človekove pravice izdalo odločbo o nesprejemljivosti pritožbe 23 pritožnikom iz Zvezne republike Nemčije, katerim naj bi Republika Poljska neodplačno odvzela premoženje, ki je bilo v nekdanjih nemških predelih Poljske. V tem primeru je Sodišče med drugim tudi odločilo, da z vidika časovne pristojnosti (*ratione temporis*) Sodišča za presojo pritožbe, Sodišče nima pristojnosti za presojo (!), kajti dogodki odvzema premoženja so se zgodili pretežno v obdobju med leti 1945-1946, Poljska pa je ratificirala Protokol št. 1. k Evropski konvenciji o človekovih pravicah, ki varuje lastnino, šele leta 1994, poleg navedenega pa tudi, da je:

"Sodišče ustaljeno odločalo, v zvezi z ukrepi ekspropriacije, ki so bili izvedeni v povezavi s povojnim urejanjem lastninskih razmerij, da je odvzem lastnine ali druge pravice na stvari načeloma trenutno dejanje in ne ustvarja nepretrgane situacije "odvzema pravice"." (glejte 55. in 57. odstavek odločbe).

Situacija v tej zadevi bi sicer bila drugačna, če bi Poljska sprejela kakšen predpis glede vračanja tega "nemškega premoženja", takrat bi nastala pravica, katere kršitev pa bi Sodišče lahko presojalo z vidika določb Protokola št. 1 k Evropski konvenciji o človekovih pravicah (glejte 61. odstavek odločbe). Z vidika vsebinske pristojnosti ("*ratione materiae*") Sodišča pa je Sodišče presodilo, da se določb 1. člena Protokola št. 1 k Evropski konvenciji o človekovih pravicah ne more razlagati, kot da nalaga kakršnokoli splošno obveznost državi pogodbenici Evropske konvencije o človekovih pravicah, da vrača premoženje, ki so ga pridobile, preden so ratificirale Evropsko konvencijo o človekovih pravicah, niti ne določa kakšne omejitve prostega odločanja držav pogodbenic v smislu, kakšen obseg (domet) vračanja premoženja ali rehabilitacije bodo izvršile z njihovimi zakoni. Države lahko torej prosto izberejo pogoje, pod katerimi vračajo premoženjske pravice prejšnjim lastnikom, Konvencija pa ne zahteva od njih, da dajo zadoščenje za prestopke ali škodo, ki je nastala pred njihovo ratifikacijo te Konvencije.

Iz navedene odločbe Evropskega sodišča za človekove pravice torej izhaja ponovna potrditev (ustaljena sodna praksa) stališča, da pravice do povračila premoženjske vojne škode iz časa druge svetovne vojne ni možno pravno iztožiti pred sodišči Republike Slovenije ali pred mednarodnimi sodišči, sama pravica do povračila navedene škode in z njo povezana iztožljivost lahko nastane le

s sprejetjem posebnega zakona s strani Državnega zbora Republike Slovenije, sprejetega v okviru širokega polja proste presoje na podlagi tretjega odstavka 50. člena Ustave Republike Slovenije.

Iz navedenega opisa pravnega reda Republike Slovenije, ki vključuje tudi Evropsko konvencijo o človekovih pravicah in predstavljene sodne prakse Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, ustavnosodne prakse Ustavnega sodišča Republike Slovenije ter sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice torej jasno izhaja, da trenutno ne obstaja nobena pravna podlaga oziroma pravni naslov za iztožitev oziroma uveljavljanje povračila premoženjske škode iz časa druge svetovne vojne.

Glede na navedeno tudi popis vojne škode leta 1945 ni vzpostavil pravne obveznosti Republike Slovenije za povračilo premoženjske škode iz časa druge svetovne vojne.

Prav tako iz navedene navedbe sodne prakse izhaja, da ne obstajajo nobene možnosti oškodovancev za neposredne tožbe zoper države agresorke iz časa druge svetovne vojne. Po mednarodnem javnem pravu pa tudi ni možno, da bi Republika Slovenija tožila Zvezno republiko Nemčijo za povračilo premoženjske vojne škode.

Tudi nekdanji Sporazum med Vlado Socialistične federativne republike Jugoslavije in Vlado Zvezne republike Nemčije o odobritvi pomoči v kapitalu Uradni list SFRJ, št. 66/74. (t.i. "Kapitalhilfe") je po vsebini posojilna pogodba med Zvezno republiko Nemčijo kot posojilodajalcem in tedanjo Socialistično federativno republiko Jugoslavijo kot posojilojemalcem in je le sporazum o posojilu pod zelo ugodnimi pogoji.

Republika Slovenija si je po osamosvojitvi vztrajno in dosledno prizadevala, da bi z Zvezno republiko Nemčijo vzpostavila dialog o tej problematiki, tako omenjamo sestanke ministrov za zunanje zadeve Republike Slovenije z ministrom za zunanje zadeve Zvezne republike Nemčije januarja 1999 in podobne pogovore marca 2003 in julija 2004. Rezultat teh pogovorov je bil, da Nemčija pogovore o tej pomembni temi vztrajno zavrača, češ da ne sprejema nobenih zahtev, ki dosedaj že niso bile obravnavane in rešene, saj sodi, da so odškodnine izven tega kroga zastarane. Ob tem pa tudi navaja navedeni Sporazum iz leta 1974 kot ugodno posojilno pogodbo, ki je rešila to vprašanje.

Glede "Predloga zakona o povračilu premoženjske vojne škode iz časa druge svetovne vojne", katerega je pripravilo Ministrstvo za pravosodje v obdobju med januarjem in oktobrom 2008, navajamo, da ni vključen v Normativni delovni program Vlade Republike Slovenije za leto 2011. Razlog za ne vključitev je gospodarsko stanje v Republiki Sloveniji v povezavi s stanjem trenutne svetovne finančne in gospodarske krize, ki onemogoča sprejemanje zakona, ki bi, pa četudi morda le na daljši rok, prinesel nove obsežne javnofinančne obveznosti za Republiko Slovenijo.

Ministrstva Vlade Republike Slovenije se ukvarjajo z vprašanjem povračila premoženjske škode, tudi z vidika vprašanja njenega zakonodajnega urejanja, vendar, kot je že bilo navedeno, je dokončna odločitev odvisna od gospodarskega stanja v Republiki Sloveniji v zvezi z novimi javnofinančnimi obveznostmi za Republiko Slovenijo.

Zaključno še navajamo, da so vsa zgoraj navedena stališča tudi v celoti znana vsem nevladnim organizacijam, v katerih se združujejo oškodovanci za področje premoženjske škode iz časa druge svetovne vojne, ki so se obrnili na Vlado Republike Slovenije ali na Ministrstvo za pravosodje.

Pobuda državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna o izvajanju Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin v povezavi s poskusnimi izračuni vrednosti nepremičnin

Državni svet Republike Slovenije je na 33. seji 19. 1. 2011, na podlagi 67. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) ter na podlagi seznanitve z izvajanjem Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin v povezavi s poskusnimi izračuni vrednosti nepremičnin, sprejel naslednji sklep:

Državni svet se je na pobudo državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna seznanil z izvajanjem Zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin v povezavi s poskusnimi izračuni vrednosti nepremičnin.

Državni svet meni, da je nujno dopolniti sistem množičnega vrednotenja nepremičnin tako, da bodo cenitve izražale dejansko prometno vrednost nepremičnin. Državni svet predlaga, da Ministrstvo za okolje in prostor ter Geodetska uprava Republike Slovenije preučita predlagane dodatne tehnične elemente za vrednotenje nepremičnin (priloga).

Državni svet ugotavlja, da je bilo popisanih 6.103.000 nepremičnin, pri čemer so bile do 3. 1. 2011 posredovane pripombe na 588.000 nepremičnin (manj kot 10%), pri čemer je bilo podanih pripomb zaradi izračunane vrednosti na slabe 3% nepremičnin (172.000), glede spremembe lastništva na 3,4% nepremičnin (204.000). Po mnenju Državnega sveta število pripomb ni veliko, še posebej glede na neurejene prostorske evidence.

Ocenjevanje vrednosti nepremičnin za potrebe obdavčenja in drugih javnih namenov je zelo občutljiva zadeva, ki pa zahteva kakoviten register nepremičnin, kar pa je odvisno od urejenosti podatkov o zemljiščih (zemljiški kataster), stavbah in delih stavb (kataster stavb) in lastnikih (zemljiška knjiga). Državni svet poudarja, da je kljub številnim projektom države in lokalnih skupnosti z namenom ureditve baze podatkov (kataster stavb, zemljiški kataster, kataster gospodarske javne infrastrukture, zemljiška knjiga) to področje še zmeraj neurejeno, pri čemer je krivda za tako stanje tako na strani lastnikov nepremičnin, ki ne urejajo vpisov in sprememb lastništva, spremembe rabe in drugih podatkov, kot na strani neusklajenosti in nenatančnosti posameznih prostorskih baz.

Od vzpostavitve kakovitne baze podatkov oziroma njene operativnosti je torej odvisna uvedba davka na nepremičnine kot lastnega davčnega vira občin in posledično ukinitve nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča.

Glede na neustreznost pridobljenih podatkov o namenski rabi zemljišč s strani občin, ki je posledica še nedokončanega procesa sprejemanja občinskih prostorskih načrtov, Državni svet pričakuje, da bo Geodetska uprava Republike Slovenije ustrezno uredila to problematiko.

Državni svet ugotavlja, da je za oblikovanje končnega predloga modelov vrednotenja, ki naj bi bili sprejeti in uveljavljeni do konca tega leta, zelo pomembno podajanje verodostojnih podatkov in da lastniki nepremičnin podajajo podatke o njihovi dejanski rabi. Vse pripombe lastnikov so dobrodošle, saj bodo pripomogle k oblikovanju modelov splošnih vrednosti nepremičnin, ki bodo čim bližje tržnim vrednostim. Državni svet pričakuje, da bo Geodetska uprava Republike Slovenije na podlagi vseh pripomb ponovno preučila modele vrednotenja nepremičnin, vrednostne cone, v katero je posamezna nepremičnina uvrščena.

Državni svet predlaga, da se rok za podajanje pripomb na izračunane vrednosti nepremičnin podaljša za vsaj tri mesece.

Državni svet opozarja na problem neurejenega lastništva dela kmetijskih zemljišč, ki so jih lastniki brezplačno prenesli na državo ali občine za izgradnjo javne gospodarske infrastrukture (npr. ceste), vendar pa zaradi visokih stroškov odmere nikoli niso bile opravljene in posledično lastništvo

ni zemljiškoknjižno urejeno. Z uvedbo davka na nepremičnine bodo pravno-formalni, ne pa dejanski lastniki teh zemljišč obremenjeni. Državni svet pričakuje, da bodo predvideni bolj poenostavljeni postopki izmere teh zemljišč dejansko realizirani.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za okolje in prostor - Geodetska uprava RS

Datum: 2.02.2011

Temeljne sestavine sistema množičnega vrednotenja nepremičnin in pravni okvir določa predvsem Zakon o množičnem vrednotenju nepremičnin (2006). Predmet vrednotenja po tem zakonu so vse nepremičnine, evidentirane v registru nepremičnin. Definicija vrednosti je posplošena tržna vrednost, ker je določena s postopki in metodami množičnega vrednotenja nepremičnin (v mednarodnih standardih ocenjevanja vrednosti (2007, str. 175) je množično vrednotenje nepremičnin obravnavano v posebnem poglavju). Metode množičnega vrednotenja nepremičnin temeljijo na poenoteni in standardizirani določitvi vrednosti večjemu številu podobnih nepremičnin, na določen datum, prek modelov vrednotenja nepremičnin, ki so oblikovani v postopku generalnega vrednotenja v iterativnih fazah opredelitve, umerjanja, testiranja in usklajevanja, predvsem na podlagi empiričnih analiz podatkov o trgu nepremičnin. Kakovost določanja posplošenih tržnih vrednosti nepremičninam je odvisna predvsem od kakovosti uporabljenih modelov vrednotenja nepremičnin na eni strani in kakovosti podatkov o nepremičninah na drugi strani.

Podatki o vrednostnih conah, vrednostnih ravneh, vrednostnih tabelah in vrednostnih faktorjih ter gradiva z opisom modelov vrednotenja nepremičnin in načinom izračuna vrednosti so za vseh 21 modelov vrednotenja javno objavljeni na spletnih straneh v okviru Zbirke vrednotenja nepremičnin (naslov: <http://prostor3.gov.si/zvn/zvn/ZVN.html>). Modeli so oblikovani na podlagi empiričnih analiz podatkov o trgu nepremičnin (primer: upoštevanih je bilo okoli 90.000 podatkov iz pregledanih in preverjenih kupoprodajnih pravnih poslov in tudi drugi podatki o trgu nepremičnin). Tako je tudi določen vpliv posameznih podatkov o nepremičninah (odvisna spremenljivka), kot so na primer lokacija, velikost, starost in podobno, na posplošeno tržno vrednost nepremičnin (neodvisna spremenljivka).

Pripombe na predlagane modele vrednotenja pri poskusnem izračunu vrednosti nepremičnin bomo preučili in preizkusili v skladu s predpisi množičnega vrednotenja nepremičnin. Upravičene pripombe bomo tudi upoštevali pri pripravi končnega predloga modelov vrednotenja nepremičnin.

Aleš Seliškar
generalni direktor

Vprašanja državnega svetnika dr. Janvita Goloba v zvezi z družbo Nafta Lendava in dejavnostmi, ki jih opravljajo njene hčerinske družbe

Državni svet Republike Slovenije je na 34. seji 16. 2. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašanja državnega svetnika dr. Janvita Goloba v zvezi z družbo Nafta Lendava in dejavnostmi, ki jih opravljajo njene hčerinske družbe, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika dr. Janvita Goloba in predlaga Ministrstvu za gospodarstvo in Agenciji za upravljanje kapitalskih naložb, da vprašanja preučita in na njih odgovorita.

Vprašanja državnega svetnika dr. Janvita Goloba se glasijo:

1. Katere so prioritetne aktivnosti, strateški cilji in predvidene nosilne dejavnosti za nadaljnji razvoj družbe Nafta Lendava?
2. Katere od naštetih aktivnosti se trenutno odvijajo, oziroma kdaj in kako se bodo odvijale: reorganizacija, modernizacija, kapitalaska vlaganja in povezovanja, dokapitalizacija s strani države?
3. Ali se izvajajo ukrepi in sanacijski program, od kdaj se izvajajo ter kakšni so rezultati?
4. Ali se ustvarja dodatna izguba iz poslovanja in kakšne so napovedi za leto 2011?
5. Kakšni so rezultati pogajanj s strateškimi partnerji?

Obrazložitev:

Družba Nafta Lendava je od leta 2003 v 100% državni lasti. Do takrat je bil Petrol d.d. solastnik družbe, skupaj z državo. Najpomembnejši dosežki tega obdobja so bili leta 2000 zaprtje edine rafinerije v Sloveniji, opustitev vseh lastnih raziskav na naftno - plinskih poljih, Petrolov prevzem vseh rezervoarskih kapacitet za naftne derivate in neizpolnjene obveznosti za nadaljnja razvojna vlaganja iz sporazuma med državo in Petrolom.

Država v dvajsetih letih ni prepoznala strateške pozicije in pomena, ki jo ima Nafta Lendava s svojo enkratno lokacijo na stičišču energetske infrastrukture - naftovod, plinovod, visokonapetostni daljnovod in povezanost z avtocesto. Žal železniška povezava obstaja samo preko Hrvaške, kar je nesmisel, ker se blago izvažja v EU preko Hrvaške, ki ni v EU. Nova železniška proga, ki bi bila življenjskega pomena za Nafto Lendava je bila speljana po drugi, strateško manj pomembni trasi čez Goričko. Iz navedenega lahko zaključimo, da s strani lastnika ni bila zagotovljena zadostna podpora družbi Nafta Lendava za njen kvaliteten razvoj.

Zgodovina se po desetih letih ponavlja. V letu 2009 se Ministrstvo za gospodarstvo ni odzvalo na pobude posloводства za potrditev strategije razvoja in zagotavljanja modernizacije družbe, ampak se je ponovno pojavil močan pritisk za blokado vseh aktivnostih, ki so bile usmerjene v modernizacijo, razvoj in uspešnejše poslovanje. Na srečo so bile v letu 2010 dokončane že prej začete investicije. Ni bilo ne volje, ne želje na širšem in višjem nivoju določiti prioritete na področju zagotavljanja dobave zemeljskega plina po konkurenčni ceni za petrokemijo, ki je bila največji kupec v Sloveniji. V letu 2010 je bila zaustavljena tovarna metanola za nedoločen čas. Prav tako je zaustavljen razvoj in vlaganje v modernizacijo 30 let starih tovarn, katerih dejavnost postaja povsem nekonkurenčna. Ni več jasne strategije razvoja in določenih prioritete za nujna vlaganja v modernizacijo. Iz navedenega se razume, da je tudi druga nosilna dejavnost Naftne Lendava, petrokemija, resno ogrožena.

Pojavlja se vprašanje, zakaj se je Nafta Lendava zadolževala pri bankah in zakaj ne financira svojih investicijskih projektov iz sredstev, ki jih je možno pridobiti na različnih razpisih. Odgovor leži v še enem nesmislu. Družba Nafta Lendava je po veljavnih kriterijih velika družba, Ministrstvo za gospodarstvo, ki je bilo do ustanovitve Agencije za upravljanje kapitalskih naložb skrbnik in povezava med Nafto Lendava in državo pa objavlja razpise samo za mala in srednje velika podjetja. Pomurski zakon, ki je bil s strani države pripravljen za pomoč Pomurju pa izključuje kandidature državnega podjetja na razpise, ki imajo podlago v tem zakonu. Tako je Nafta Lendava izključena iz možnosti za kandidature in pridobitev investicijskega denarja iz razpisov.

Zadolževanje za pridobitev denarja za obratna sredstva je posledica izgube iz poslovanja zaradi krize na trgih in vedno večje tehnološke nekonkurenčnosti zastarelih tovarn. S strani lastnika ni bilo

pripravljenosti za dokapitalizacijo v letu 2009, zato je bila družba prisiljena zagotoviti sredstva pri bankah ali pa bi se poslovanje ustavilo.

Po dosegljivih podatkih naj bi se v družbi v drugi polovici leta 2010 in v letu 2011 sanacijski ukrepi ne izvajali ali pa se izvajajo z zamudo; postopki sanacije niso dodelani, načrtovani rezultati poslovanja v letu 2011 pa so nerealni, ker niso ustvarjeni pogoji za pozitivno poslovanje; posledično se ustvarja nova in dodatna izguba v poslovanju; zavlačujejo pa se tudi prepotrebna pogajanja s potencialnimi strateškimi partnerji.

Država kot lastnica mora zavzeti stališče in izdelati načrt, kaj namerava z družbo Nafta Lendava. Ali jo želi imeti v lastništvu še naprej in jo razvijati ali pa jo namerava prodati v celoti ali po delih strateškemu partnerju, ki bi v lastništvu našel svoj interes, bil pripravljen vlagati v modernizacijo in razvoj družbe ter dosegati kvalitetne in konkurenčne proizvode.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za gospodarstvo

Datum: 9.11.2011

Ministrstvo za gospodarstvo po preučitvi zastavljenih petih vprašanj državnega svetnika ugotavlja, da ni pristojno za odgovore na nobeno od le-teh, zaradi česar podajamo v nadaljevanju zgolj kratko pojasnilo v zvezi z navedenim v obrazložitvi državnega svetnika.

Dr. Janvit Golob med drugim navaja, da Ministrstvo za gospodarstvo objavlja razpise samo za mala in srednje velika podjetja (MSP), kar ne drži, saj smo v zadnjih letih tudi za velika podjetja objavili kar nekaj javnih razpisov, npr.: Javni razpis "Neposredne spodbude za skupne razvojno-investicijske projekte - projekti 2 008" (RIP 08), Javni razpis "Neposredne spodbude za skupne razvojno-investicijske projekte - RIP 09", Javni razpis za pridobitev sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj – Razvojni centri slovenskega gospodarstva itn. Pri objavi javnih razpisov in definiciji velikosti podjetja smo dolžni upoštevati zakonodajo in sprejete dokumente na državni in EU ravni, ki pogosto omejujejo dodeljevanje državnih pomoči velikim podjetjem, zaradi česar je po drugi strani tudi večina javnih razpisov namenjenih predvsem MSP. Na podlagi zgoraj navedenega ugotavljamo, da je Nafta Lendava imela možnost pridobiti sredstva v okviru javnih razpisov, vendar le-te, žal, ni izkoristila.

Darja Radič
ministrica

* * *

Odgovor Agencije za upravljanje kapitalskih naložb

Datum: 21.3.2012

Opomba: spletna stran

Pobuda državnega svetnika Marijana Klemenca glede ukrepov za izboljšanje stanja v bankah, kjer je solastnik država

Državni svet Republike Slovenije je na 34. seji 16. 2. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval pobudo državnega svetnika Marijana Klemenca glede ukrepov za izboljšanje stanja v bankah, kjer je solastnik država, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira pobudo državnega svetnika Marijana Klemenca in predlaga Vladi Republike Slovenije, da pobudo preuči in na njo odgovori.

Pobuda državnega svetnika Marijana Klemenca se glasi:

Vladi Republike Slovenije predlagam, da sprejme ustrezne ukrepe glede omejevanja števila individualnih pogodb v bankah, kjer je solastnik država. Poleg tega je potrebno zagotoviti učinkovit nadzor nad odobravanjem kreditov in zagotoviti, da tisti, ki so odobrili slabo zavarovane kredite, za to tudi odgovarjajo.

Obrazložitev:

Stanje v slovenskih bankah je zaskrbljujoče. Razlog za takšno stanje je med drugim število sklenjenih individualnih pogodb z njihovimi zaposlenimi. Sklepanje individualnih pogodb namreč omogoča strankam večjo pogodbeno svobodo. Drugače kot sicer se lahko na primer uredijo pravice glede delovnega časa, zagotavljanja odmorov in počitkov, višine, izplačila, nadomestila plače, disciplinske odgovornosti, prenehanja pogodbe o zaposlitvi, odpravnine, pravic ob prenehanju pogodbe, konkurenčne klavzule in odškodnine zaradi njenega uveljavljanja, udeležbe pri dobičku ter druge ugodnosti. Vse to pa predstavlja velike stroške za banko. Tako bi bilo primerno, da bi se število individualnih pogodb kar najbolj omejilo.

Prav tako bi bilo potrebno zagotoviti učinkovit nadzor nad odobravanjem kreditov. Potrebno bi bilo ugotoviti, če do tega še ni prišlo, odgovornost tistih, ki so odobraval slabo zavarovane kredite, v prihodnje pa zagotoviti, da ne bo več neupravičeno privilegiranih strank. Vsi krediti bi morali biti odobreni pod enakimi pogoji.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Vlade Republike Slovenije

Datum: 18.3.2011

Opomba: spletna stran

Vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka v zvezi s sofinanciranjem projekta Evropska prestolnica kulture 2012

Državni svet Republike Slovenije je na 34. seji 16. 2. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka v zvezi s sofinanciranjem projekta »Evropska prestolnica kulture 2012«, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka in predlaga Ministrstvu za kulturo, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka se glasi:

1. Kako daleč so in do kolikšne mere so že zaključeni dogovori med Ministrstvom za kulturo oziroma Vlado RS in MO Maribor ter drugimi občinami, ki sodelujejo v projektu »Evropska prestolnica kulture 2012«, kar zadeva sofinanciranje tega projekta in še posebej sofinanciranje investicij v kulturno infrastrukturo, potrebno za uspešno izvedbo projekta?

Obrazložitev:

V javnih občilih se že ves čas pojavljajo poročila in vesti o tem, kako potekajo dogovori o sofinanciranju projekta »Evropska prestolnica kulture 2012«, pri čemer vse doslej prevladuje vtis, da sodelovanje države in občin še ni dokončno dogovorjeno, in da tudi ni zares jasno, katere naložbe bodo sofinancirane iz državnega proračuna in katere ne in tudi ne, kolikšna sredstva bodo dejansko namenjena za izvedbo in promocijo programa. Tako še danes, deset mesecev pred začetkom l. 2012 ni povsem jasno, ali bo prišlo do gradnje t.i. MAKS-a«, torej objekta, ki naj bi predstavljal za Maribor največjo pridobitev na področju kulturne infrastrukture, kot zagotavljajo zagovorniki tega projekta, pri čemer pa najbrž vsi vemo, koliko časa traja izdelava projektov v Sloveniji, pridobivanje potrebnih upravnih dovoljenj, izbira izvajalcev v skladu z ZJN in naposled še izvedba. Zdi se, da ta projekt sploh ne more biti več zaključen v letu 2012. Tudi direktor projekta v javnih izjavah ves čas poudarja, na koliko denarja računa in očitno še ne more reci, koliko denarja bo v resnici na voljo za izvedbo programa itd. Vse to govori tudi o tem, da je najbrž precej zapletov tudi v medsebojnih stikih med ministrstvom in občinami, ki naj bi bile nosilke tega projekta. V skladu s povedanim Državni svet, tudi kot predstavništvo lokalnih skupnosti in hkrati zastopstvo interesov kulture, upa in želi, da lahko v cim krajšem času pridobi kolikor mogoče jasen odgovor na zastavljeno vprašanje.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za kulturo

Datum: 18.3.2011

Opomba: spletna stran

Vprašanje državnega svetnika Bogomirja Vnučca glede višin sodnih taks po Zakonu o sodnih taksah

Državni svet Republike Slovenije je na 34. seji 16. 2. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašanje državnega svetnika Bogomirja Vnučca glede višin sodnih taks po Zakonu o sodnih taksah, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Bogomirja Vnučca in predlaga Ministrstvu za pravosodje, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Bogomirja Vnučca se glasi:

1. Ali namerava Ministrstvo za pravosodje glede na trenutno krizno situacijo v gospodarstvu spremeniti ureditev višine predvidenih sodnih taks pri vrednostnih spornega predmeta nad 500.000 evrov?

Obrazložitev:

Novi Zakon o sodnih taksah (ZST-1, Uradni list RS, št. 37/08, 86/09 in 97/10; v nadaljevanju: ZST-1) je bil sprejet 1. 4. 2008 in je začel veljati 1. 10. 2008, s čimer je prenehal veljati prejšnji ZST.

Bistvena razlika glede na prejšnjo ureditev - kar zadeva višino sodnih taks, je ta, da sedanji zakon ne določa najvišjega zneska takse pri vsaki taksi posebej, temveč omejuje višino taks s splošno določbo, da znaša vrednost predmeta v postopkih, za katere se odmerjajo takse po tabeli iz 16. člena, največ 30 milijonov evrov, vrednost predmeta v postopkih, za katere se takse odmerjajo po tabeli iz 17. člena, pa največ 60 milijonov evrov. Takšne omejitve višine sodnih taks pa pri večjih sporih lahko pripeljejo do že povsem absurdnih števil pri plačilu sodne takse. Prejšnji zakon, ki je

s spremembami veljal od leta 1978 dalje (zadnja pomembnejša vsebina sprememba pa je bila v letu 1998) je podobno kot sedaj določal lestvico za določitev takse glede na vrednost spora, pri čemer pa višina takse za tožbo v nobenem primeru, to se pravi ne glede na vrednost spora, v civilnih sporih ni mogla biti višja kot 380.000,00 SIT oz. kasneje 1.585,00 evrov oz. v gospodarskih sporih 100% višja, to je 3.171,40 evrov. Precej podobno ureditev je prevzel sedanji zakon, ki do določene vrednosti predpisuje lestvico (čeprav na nekoliko drugačen način kot prej), od zneska spora 500.000,00 evrov dalje pa ZST-1 določa, da se taksa poviša za vsakih 50.000,00 evrov za 100 evrov, in sicer neomejeno do vrednosti 30 oz. 60 mio evrov.

Do vrednosti 500.000 evrov so takse po prejšnji in sedanji ureditvi približno primerljive. Tako bi tožeča stranka pri vrednosti spora npr. 41.000,00 evrov po prejšnji ureditvi plačala sodne takse v skupni višini 2460 evrov, če bi šla z zadevo do Vrhovnega sodišča; po sedanji ureditvi pa bi za isto vrednost spora tožeča stranka plačala 2565 evrov sodnih taks do Vrhovnega sodišča. Pri gospodarskem sporu za npr. 700.000 evrov, bi tožeča stranka za tožbo plačala 7.125,00 evrov (prej 3.171 evrov), kar je že znatna razlika; do konca postopka, če bi šla z zadevo do Vrhovnega sodišča, pa bi skupaj plačala za 21.375 evrov sodnih taks. Po prejšnji ureditvi bi isti spor tožečo stranko stal 19.026,00 evrov.

Od tu dalje pa številke postajajo vedno bolj absurdne. Pri vrednosti spora 1 mio evrov je razlika skupnih stroškov sodnih taks že cca. 7.000 evrov (26.775 evrov proti 19.026 evrov) in potem vseskozi raste. Tako bi pri vrednosti spora 10 mio evrov tožeča stranka za tožbo plačala 63.000,00 evrov (prej 3.171 evrov); v primeru, če bi morala iti z zadevo do Vrhovnega sodišča pa skupaj že neverjetnih 189.000,00 evrov. Po prejšnji ureditvi bi za isti spor še vedno plačala 19.026,00 evrov.

Ne glede na to, da se torej takse za povprečni spor niso bistveno povečale – vsaj za pravde, pa so pri visokih vrednostih spora, ki v gospodarskih zadevah niso tako redki, zlasti v sedanji krizni situaciji v gradbenih in nekaterih drugih zadevah, pa menim, da je višina predvidene sodne takse odločno previsoka oz. nesorazmerna ter tako lahko že posega v ustavno pravico do sodnega varstva po 23. čl. Ustave RS oz. pravico do pravnega sredstva po 25. čl. Ustave.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za pravosodje

Datum: 18.3.2011

Opomba: spletna stran

Vprašanja predsednika mag. Blaža Kavčiča v zvezi s termično obdelavo odpadkov

Državni svet Republike Slovenije je na 35. seji 16. 3. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašanja predsednika mag. Blaža Kavčiča v zvezi s termično obdelavo odpadkov, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanja predsednika mag. Blaža Kavčiča in predlaga Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanja preuči in na njih odgovori.

Vprašanja predsednika mag. Blaža Kavčiča se glasijo:

1. Kaj se dogaja s projektom termične obdelave odpadkov in postavitvijo 2 objektov za predelavo preostankov odpadkov in energetske izrabo le-teh?

2. Kako bo Slovenija brez postavitve objektov za termično izrabo odpadkov izpolnila obveznosti iz krovne direktive za ravnanje z odpadki?

3. Ali se je Slovenija odpovedala postavitvi teh objektov doma in bo cilje do evropske direktive izpolnjevala z izvažanjem odpadkov v tujino?

Obrazložitev:

Termična izraba odpadkov oziroma termična predelava odpadkov ima mesto v Direktivi Sveta EU (75/442/EEC) o odpadkih. Slovenija brez tovrstnih okoljsko-energetskih objektov ne bo izpolnila ciljev na področju ravnanja z odpadki. Usmeritve direktive jasno nakazujejo, da je sodoben 'Waste to Energy' objekt možno postaviti le v obstoječih sistemih daljinskega ogrevanja in ni jasno, zakaj Slovenija obstoječih objektov ne izrabi oziroma usposobi za takšne dejavnosti. Kot sedaj kaže bomo izpolnitev zahtev za termično obdelavo odpadkov iskali v prostih "sežigalniških" kapacitetah izven naših meja.

Pri energetski predelavi govorimo o državni javni službi, projekt pa bi se moral financirati skladno s sprejetim Operativnim programom razvoja okoljske in prometne infrastrukture (OP ROPI) v obdobju 2007-2013 iz nepovratnih kohezijskih sredstev EU.

Zadeve se v tem segmentu ne odvijajo skladno z operativnim programom, prav tako pa ne sledijo sklepom Odbora za okolje in prostor v DZ, ki je na 24. redni seji 15. oktobra in 8. decembra obravnaval tematiko ravnanja z odpadki. Med drugim je odbor v 8. točki predlagal Ministrstvu za okolje in prostor, da naj ponovno preuči možnost uvrstitve bodočih 2 naprav za termično obdelavo preostankov komunalnih odpadkov iz rezervnega v prioritetni program financiranja v OP ROPI in spremembo iz javno-zasebnega partnerstva v javni sistem financiranja. Odbor je MOP predlagal tudi, da naj nemudoma prične s pripravo Državnega prostorskega načrta (DPN) za takšna objekta, saj je priprava DPN časovno izjemno zahtevna. Ker so na razpolago nepovratna sredstva EU v ta namen, bi morali vlagati v projekt še dodatne napore.

Projekt je ocenjen na približno 85 milijonov evrov. V pripravo projektov je bilo vloženo že veliko denarja, določena podjetja, npr. TE-TOL, ki je v večinski državni lasti, so že pripravili določene študije, vendar se sedaj projekt možnega financiranja iz kohezijskih sredstev odmika. Zadeva je sedaj že tako daleč, da smo blizu točke, ko bo treba priznati, da projekta ne bo mogoče izvesti in s tem bomo zamudili tudi rok za črpanje nepovratnih sredstev EU.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za okolje in prostor

Datum: 10.5.2011

Veljavni strateški dokument Republike Slovenije, ki opredeljuje ravnanje z komunalnimi odpadki je Operativni program odstranjevanja odpadkov s ciljem zmanjšanja količin biorazgradljivih odpadkov, ki ga je sprejela Vlada RS marca 2008. Ministrstvo za okolje in prostor je na osnovi krovne direktive 2008/98/ES v letu 2010 pristopilo k novelaciji tega programa s ciljem, da sledimo strateškim usmeritvam evropskih politik, ki ob preprečevanju nastajanja odpadkov, dajejo prednost ponovni uporabi in recikliranju pred energetsko obdelavo komunalnih odpadkov. Noveliran operativni program je od meseca marca 2011 v javni razpravi. Za ravnanje z komunalnimi odpadki je predlagan vrstni red postopkov obdelave komunalnih odpadkov v skladu z hierarhijo ravnanja z komunalnimi odpadki. Z operativnim programom je predvideno, da mora biti sežig trdnih komunalnih odpadkov tako energetsko učinkovit, da se šteje za postopek obdelave. Na tej osnovi so izdelane projekcije količin in scenariji za doseganje obveznosti iz krovne direktive za ravnanje z odpadki ter tehnologije predelave. Z noveliranim operativnim programom je predvideno, da se bo gorljiva predelava izvajala kot storitev javne državne službe v večjih mestih, ki so opremljena z daljinskim ogrevanjem in sicer v Mariboru, Celju in Ljubljani.

Na osnovi teh izhodišč ter predpisov, ki urejajo umeščanje objektov za izvajanje državne javne službe v prostor je ministrstvo pristopilo k postopku priprave državnega prostorskega načrta za objekt toplotne obdelave odpadkov z energetske izrabo v Ljubljani in Mariboru. Trenutno na ministrstvu pripravljamo DIIP- Dokument identifikacije investicijskega projekta za obe investiciji. Zagotovljena so tudi sredstva v državnem proračunu za pripravo ustrezne dokumentacije. Pričakujemo, da bo naveden dokument izdelan do julija letos, tako, da bi Vlada RS lahko v mesecu septembru potrdila program priprave DPN. Ministrstvo za okolje in prostor je pri pripravi DIIP upoštevalo vse relevantne podatke, ki jih je posredovala MO Ljubljana in TE-TOL. Sočasno pa načrtujemo tudi reditev medsebojnih razmerij med državo in MO v zvezi z zemljišči in načinom izvajanja javne službe, kar mora biti določeno pred sprejetjem Uredbe za DPN. Izdelava DPN ter izvedba nadaljnjih investicijskih postopkov za tovrstni objekt je izjemno zahtevna in ocenjujemo, da je rok do dokončanja objektov 5 let od sprejema Programa priprave DPN na Vladi RS. Vsekakor nameravamo v izvedbo teh investicij vključiti evropska kohezijska sredstva, vendar ocenjujemo, da to verjetno ne bo izvedljivo v tej finančni perspektivi, zato načrtujemo njihovo vključitev v programski paket za obdobje 2014-2020.

dr. Roko Žarnič
minister

Vprašanja državnega svetnika Petra Požuna glede nadzorov nad izvajanjem službe nujne medicinske pomoči in ukrepanjem v primeru ugotovljenih kršitev

Državni svet Republike Slovenije je na 35. seji 16. 3. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašanja državnega svetnika Petra Požuna glede nadzorov nad izvajanjem službe nujne medicinske pomoči in ukrepanjem v primeru ugotovljenih kršitev, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika Petra Požuna in predlaga Ministrstvu za zdravje, da vprašanja preuči in na njih odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Petra Požuna se glasijo:

1) Katere upravne nadzore je Ministrstvo za zdravje izvedlo v letu 2011 za ugotavljanje upoštevanja Pravilnika o službi nujne medicinske pomoči (Ur. l. RS 106/2008) in kako je ukrepalo v primeru ugotovljenih nepravilnosti, glede na to, da so pri 20 % vseh predhodno opravljenih svetovalnih nadzorov na tem področju ugotovili nepravilnosti?

2) Ali je bil v zvezi z izvajanjem zdravstvene dejavnosti nujne medicinske pomoči izveden kakšen inšpekcijski nadzor Zdravstvenega inšpektorata?

3) Ali je Ministrstvo za zdravje izvedlo upravni nadzor v Zdravstvenem domu Velenje v zvezi na izvajanjem službe nujne medicinske pomoči glede nepravilnosti, ki so bile ugotovljene ob rednem strokovnem nadzoru v Zdravstvenem domu Velenje, ki ga je opravila Zbornica zdravstvene in babiške nege Slovenije in pri tem ugotovila strokovno nepravilno izvajanje nujnih reševalnih prevozov. Kakšne so bile ugotovitve upravnega nadzora in kateri ukrepi so bili izvršeni?

4) Ali in kako bo Ministrstvo za zdravje ukrepalo zoper vodstva tistih zdravstvenih zavodov, ki izvajajo službo nujne medicinske pomoči, a z neupoštevanjem Pravilnika o službi nujne medicinske pomoči oziroma Pravilnika o prevozihih pacientov neposredno ogrožajo življenja in zdravje ljudi, obenem pa nenamensko porabljajo finančna sredstva, ki jih prejema iz javne blagajne (ZZZS), skladno s Splošnim dogovorom?

5) Kako namerava Ministrstvo za zdravje zagotoviti, da bodo vodstva zdravstvenih zavodov, ki izvajajo službo nujne medicinske pomoči, zaposlovala ustrezno izobražen in usposobljen zdravstveni kader, skladno z 10. in 11. členom Pravilnika o službi nujne medicinske pomoči ter 9. členom Pravilnika o prevozihih pacientov?

6) Ali je v primeru ugotovljenega nenamenskega trošenja sredstev namenjenih za izvajanje Službe nujne medicinske pomoči kakorkoli ukrepal Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije?

Obrazložitev:

Pravilnik o službi nujne medicinske pomoči (Uradni list RS, št. 106/2008) ureja pogoje, organizacijo in način dela službe nujne medicinske pomoči v Republiki Sloveniji. Glede na delež ugotovljenih nepravilnosti pri predhodnih svetovalnih nadzorih v posameznih zdravstvenih zavodih na področju izvajanja nujne medicinske pomoči, bi kazalo izvesti upravni nadzor v zavodih, kjer so bile nepravilnosti ugotovljene, v skladu s Pravilnikom o upravnem nadzoru v zdravstvu (Uradni list RS, št. 14/1995 in 72/1998). Slednji, poleg rednega nadzora po programu, dopušča tudi izvedbo upravnega nadzora nad zakonitostjo dela zdravstvenih zavodov in zasebnih zdravstvenih delavcev po lastni presoji pristojnega ministra. Pravilnik predvideva tudi izdajo odločbe, s katero določi ukrepe in rok za odpravo nepravilnosti ali v primeru ugotovitve o obstoju neposredne nevarnosti za zdravje ljudi ali za zdravstvene razmere, tudi odreditev začasnega ukrepa v skladu s posebnimi predpisi.

V proces nadzora nad izvajanjem službe nujne medicinske pomoči bi kazalo vključiti tudi Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije, glede na to, da mu Zakon o zdravstveni inšpekciji (Uradni list RS, št. 59/2006 – UPB2) med drugim nalaga tudi naloge inšpekcijskega nadzora v skladu s posebnimi predpisi oziroma predpisi z delovnega področja ministrstva. Med delovne naloge Zdravstvenega inšpektorata namreč spada tudi nadzor nad izvajanjem zdravstvene dejavnosti, vključno z nadzorom nad spoštovanjem pacientovih pravic, med katerimi Zakon o pacientovih pravicah (Uradni list RS, št. 15/2008) v 5. členu navaja tudi pravico pacienta do primerne, kakovostne in varne zdravstvene oskrbe. Nujna medicinska pomoč zagotovo predstavlja tisti del zdravstvene oskrbe, kjer je kakovostna in varna oskrba lahko ključnega, tudi življenjskega pomena.

Primer ugotovljenih strokovnih nepravilnosti pri izvajanju nujnih reševalnih prevozov v Zdravstvenem domu Velenje, o čemer so obsežno poročali tudi mediji, kaže na to, da organizacija in izvajanje nujne medicinske pomoči nista povsod usklajena s ključnimi zakonskimi in podzakonskimi akti, ki urejajo to področje (Pravilnik o službi nujne medicinske pomoči, Pravilnik o prevozihih pacientov, Zakonom o varnosti v cestnem prometu, Zakonu o pacientovih pravicah, Uredbo o vsebini in izdelavi načrtov zaščite in reševanja ter Navodilom o pripravi ocene ogroženosti). Primer opozarja na številne nepravilnosti v praksi. Na primer neustrezni ali celo neobstoječi letni načrti izobraževanj in strokovnih izpopolnjevanj zaposlenih v zdravstveni in babiški negi, od katerih usposobljenosti na področju izvajanja nujne medicinske pomoči, so lahko usodni življenje in zdravje posameznika. Prav tako je sporna nenamenska poraba sredstev za izvajanje Službe nujne medicinske pomoči in izobraževanje zaposlenih v okviru enot nujne medicinske pomoči, saj 23. člen Aneksa k Splošnemu dogovoru za leto 2010 jasno določa, da je potrebno porabiti razliko v prejetih in porabljenih sredstvih za plače izvajalcev nujne medicinske pomoči za prednostno financiranje dodiplomskega izobraževanja zdravstvenih tehnikov za naziv diplomirani zdravstveni tehnik, diplomirana medicinska sestra in ostalo strokovno izobraževanje. V nadzor bi se v tem primeru lahko aktivno vključil tudi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (ZZZS) kot ena od pogodbenih strank Splošnega dogovora za leto 2010 in kot nadzorni organ, naveden v XII. poglavju tega istega dogovora.

Nesprejemljivo v povezavi z zagotavljanjem kvalitete izvajanja službe nujne medicinske pomoči je tudi izvajanje usposabljanj iz temeljnih postopkov oživljanja s strani nepooblaščenih organizatorjev in neusklajenost vsebin tečajev s Pravilnikom o licencah izvajalcev v dejavnosti zdravstvene in babiške nege (Uradni list RS, št. 24/2007), kot je bilo ugotovljeno za Zdravstveni dom Velenje. Posledično to pomeni, da zaposleni na podlagi takšnih tečajev ne morejo imeti priznanih obveznih

vsebin s področja zdravstvene in babiške nege, ki služijo kot podlaga za obnovitev licence za izvajanje dejavnosti zdravstvene in babiške nege, obenem pa ni zagotovljeno upoštevanje doktrine.

Ključnega pomena za kakovostno in varno izvajanje službe nujne medicinske pomoči je tudi pravilna sestava ekip za nujne in nenujne prevoze, ki jo ureja 9. člen Pravilnika o prevozihih pacientov (Uradni list RS, št. 107/2009 in 31/2010) ter sestava in obseg ekip za izvajanje nujne medicinske pomoči, kot jo določata 10. in 11. člen Pravilnika o službi nujne medicinske pomoči (Uradni list RS, št. 106/2008), in s tem povezano kadrovanje v okviru zdravstvenih zavodov.

Pravilnik o prevozihih pacientov tako v 9. členu določa, da ekipo za nujne prevoze sestavljajo zdravstveni reševalec-voznik, diplomirani zdravstvenik in po potrebi zdravnik, ekipo za nenujne prevoze pa zdravstveni reševalec-spremljevalec in zdravstveni reševalec-voznik. Isti pravilnik sicer v 28. členu določa časovno omejene izjeme pri sestavi ekip za nujne in nenujne prevoze. Na podlagi 28. člena Pravilnika o prevozihih pacientov lahko do leta 2016 delo voznika nenujnega prevoza opravi voznik, ki ima na dan 1. januar 2010 sklenjeno delovno razmerje pri izvajalcu prevozov, in ki opravi izpit iz 10. člena Pravilnika o prevozihih pacientov (Priloga 4 Pravilnika o prevozihih pacientov pri tem določa vsebine izpita iz vsebin nujne medicinske pomoči, ki med drugim zajemajo tudi znanje o temeljnih postopkih oživljanja odraslih oseb in otrok, uporaba avtomatskega zunanjega defibrilatorja, prepoznavanje in ukrepanje v primeru dihalne stiske, nezvesti, epileptičnega napada, možganske kapi, tipične bolečine v prsih, nagle zastrupitve, ukrepanje pri krvavitvah, razvijajočem šoku, itd.), oziroma do leta 2012 lahko opravljajo delo voznika nujnega in nenujnega prevoza ter spremljevalca na nenujnih prevozihih zdravstveni tehniki, ki nimajo nacionalne poklicne kvalifikacije zdravstveni reševalec/zdravstvena reševalka), nikakor pa se ne bi smelo dopustiti, da se, tudi zaradi želje po zniževanju stroškov dela, vključuje v ekipo za nujne in nenujne prevoze profile, ki ne ustrezajo zahtevanim izobrazbenim kriterijem, navedenim v pravilniku, oziroma da se izpušča profile, ki bi v ekipi morali biti nujno prisotni.

Strokovno nepravilno izvajanje nujnih reševalnih prevozov pacientov brez spremstva oziroma prisotnosti usposobljenega zdravstvenega tehnika za izvajanje nujnih reševalnih prevozov ali s prisotnostjo zdravstvenega tehnika (pripravnika), ki ni usposobljen za izvajanje nujnih reševalnih prevozov, je nesprejemljivo, saj lahko predstavlja nevarnost za zdravje in življenje vseh pacientov, ki potrebujejo nujni reševalni prevoz. Z neustrezno sestavo tima, ki gre na mesto dogodka, kjer je je potrebna nujna medicinska pomoč poškodovancem ali nenadno obolelim, namreč ni zagotovljena: strokovna oskrba pacienta na kraju dogodka, izvajanje urgentne zdravstvene nege, pravilna priprava na transport s pravilno in varno izvedbo transporta reševalnega vozila ter ni zagotovljen strokovni nadzor pacienta in izvajanje urgentne zdravstvene nege med prevozom pacienta – npr. ni zagotovljen strokoven nadzor nad dihalnimi potmi oz. ni zagotovljena takojšnja in pravilna pomoč v primeru zastoja dihanja ali katerega koli zapleta, ki se med prevozom lahko pojavi in rezultira v zastoju dihanja.

Izvajalec nujnih in nenujnih prevozov je, na podlagi določb Pravilnika o prevozihih pacientov, dolžan voditi tudi evidenco naročenih in izvedenih prevozov ter seznam prepeljanih oseb v knjigi prevozov ali na računalniškem mediju. Vsak opravljen nujni prevoz brez navzočnosti zdravnika bi tako moral biti popisan na posebnem obrazcu, podatki pa dostopni nadzornim organom ministrstva in ZZS. Tudi v zvezi s tem se v praksi pojavljajo nepravilnosti kot je neizpolnjevanje uradnega dokumenta Poročilo o nujnem reševalnem prevozu. Zakonodaja povsem jasno določa pristojnost za spremljanje in nadzor nad organiziranostjo izvajalcev prevozov, usposobljenostjo ekip in ustreznostjo opreme. Na podlagi 23. člena Pravilnika o prevozihih pacientov naj bi tovrstno spremljanje in nadzor izvajalo pristojno ministrstvo, torej Ministrstvo za zdravje. Nadzor naj bi zajemal organizacijo in način delovanja izvajalcev prevozov in sprejeto mrežo izvajalcev prevozov, skladnost dokumentacije izvajalcev s pravilnikom, obsega opravljenega dela, izpolnjevanje normativov glede kadrov in njihove usposobljenosti, pogojev glede vozil in opreme in druge naloge po navodilu ministra.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za zdravje

Datum: 20.4.2011

Opomba: spletna stran

Vprašanje državnega svetnika Rudolfa Cipota v zvezi s priznanjem statusa mirodobnega invalida

Državni svet Republike Slovenije je na 36. seji 13. 4. 2011 v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašanje državnega svetnika Rudolfa Cipota v zvezi s priznanjem statusa mirodobnega invalida in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Rudolfa Cipota in predlaga Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Rudolfa Cipota se glasi:

Kdaj namerava Vlada spremeniti diskriminatorno določbo Zakona o invalidih, ki postavlja dveletni rok za vložitev zahteve za priznanje statusa mirodobnega invalida, ki zaradi časovne oddaljenosti od nastanka bolezni do priznane invalidnosti onemogoča priznanje statusa tistim osebam, katerim se vidne posledice bolezni pojavijo šele po daljšem časovnem obdobju?

Obrazložitev:

Zakon o vojnih invalidih (ZVojl) (Uradni list RS, št. 63/1995, 62/1996 Skl.US, 2/1997 Odl.US: U-I-86/96, 19/1997, 75/1997, 11/2006 Odl.US: U-I-170/05-9, Up-224/03-15, 61/2006-ZDru-1, 114/2006-ZUTPG) v tretjem odstavku 121. člena določa, da je bilo mogoče vložiti zahtevo za priznanje statusa in pravic vojaškega mirodobnega invalida na podlagi okvare zdravja zaradi bolezni ali poslabšanja bolezni, dobljene v okoliščinah za priznanje statusa vojaškega mirodobnega invalida, ki so nastale do uveljavitve tega zakona, najkasneje v dveh letih od uveljavitve tega zakona, torej najkasneje do 1. 1. 1998.

V praksi takšna ureditev lahko pripelje do zelo nepravilnih primerov. Bolezenske okvare, ki bi upravičile da bi se posamezniku priznal status mirodobnega invalida, lahko nastanejo v roku, ki je bistveno daljši od zakonsko predvidenega roka. V teh primerih prihaja do neupravičenega razlikovanja med upravičenci, saj ne nastopijo vse bolezni v enakem obsegu enako hitro. Za razvoj nekaterih je potrebno več časa, da se okvara pokaže v tako velikem obsegu, da bi upravičila pridobitev statusa. Takšne so na primer okvare srca. Kronično popuščanje srca je recimo v začetnih fazah bolezni neopazno, tako bolnik ne prične z zdravljenjem v trenutku, ko bi bilo to najuspešnejše, počasi hira in nato ni več kos tudi manjšim fizičnim naporom. V primeru, da je takšna okvara posledica okoliščin, ki ustrezajo tistim za priznanje statusa vojnega invalida, svojega statusa oseba ne bo mogla uveljavljati dovolj hitro. Iz tega stališča je zakonsko postavljen rok dveh let diskriminatoren in bi ga bilo potrebno odpraviti. V praksi se je pokazalo, da takšnih primerov že preko štirideset in lahko pričakujemo, da bo število v prihodnje še naraslo.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve

Datum: 12.5.2011

Opomba: spletna stran

Zahteva državnega svetnika dr. Janvita Goloba za dopolnitev odgovora Ministrstva za gospodarstvo na vprašanja v zvezi z družbo Nafta Lendava in dejavnostmi, ki jih opravljajo njene hčerinske družbe

Državni svet Republike Slovenije je na 36. seji 13. 4. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval zahtevo državnega svetnika dr. Janvita Goloba za dopolnitev odgovora Ministrstva za gospodarstvo na vprašanja v zvezi z družbo Nafta Lendava in dejavnostmi, ki jih opravljajo njene hčerinske družbe in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira zahtevo državnega svetnika dr. Janvita Goloba za dopolnitev odgovora na vprašanja v zvezi z družbo Nafta Lendava in dejavnostmi, ki jih opravljajo njene hčerinske družbe in predlaga Ministrstvu za gospodarstvo, da dopolni odgovor na že zastavljena vprašanja.

Državni svet je na 34. seji 16. februarja letos na Ministrstvo za gospodarstvo in Agencijo za upravljanje kapitalskih naložb naslovil vprašanja v zvezi z družbo Nafta Lendava in dejavnostmi, ki jih opravljajo njene hčerinske družbe. Ministrstvo je posredovalo odgovor, vendar ni bil popoln, zato na podlagi 5. odstavka 98. člena Poslovnika Državnega sveta ministrstvo pozivamo k dopolnitvi odgovora.

Vprašanja so bila naslednja:

1. Katere so prioritetne aktivnosti, strateški cilji in predvidene nosilne dejavnosti za nadaljnji razvoj družbe Nafta Lendava?
2. Katere od naštetih aktivnosti se trenutno odvijajo, oziroma kdaj in kako se bodo odvijale: reorganizacija, modernizacija, kapitalska vlaganja in povezovanja, dokapitalizacija s strani države?
3. Ali se izvajajo ukrepi in sanacijski program, od kdaj se izvajajo ter kakšni so rezultati?
4. Ali se ustvarja dodatna izguba iz poslovanja in kakšne so napovedi za leto 2011?
5. Kakšni so rezultati pogajanj s strateškimi partnerji?

Obrazložitev zahteve za dopolnitev odgovora:

Na izraženo ugotovitev, da je družba Nafta Lendava po veljavnih kriterijih velika družba, Ministrstvo za gospodarstvo, ki je bilo do ustanovitve Agencije za upravljanje kapitalskih naložb skrbnik in povezava med Nafto Lendava in državo pa objavlja razpise samo za mala in srednje velika podjetja, ter da "pomurski zakon", ki je bil s strani države pripravljen za pomoč Pomurju, izključuje kandidature državnega podjetja na razpisih, ki imajo podlago v tem zakonu in je tako Nafta Lendava izključena iz možnosti za kandidature in pridobitev investicijskega denarja iz razpisov, je Ministrstvo za gospodarstvo odgovorilo, da je Nafta Lendava imela možnosti pridobiti sredstva v okviru javnih razpisov, vendar jih žal ni izkoristila.

S to pavšalno ugotovitvijo, da Nafta Lendava ni izkoristila sredstev na objavljenih razpisih, se ni moč strinjati, ker vsebina omenjenih razpisov ni bila v skladu z razvojno-investicijskimi potrebami in cilji skupine Nafta Lendava.

V odgovoru namreč ministrstvo samo ugotavlja, da so pri objavi javnih razpisov in definiciji velikosti podjetij upoštevali zakonodajo in sprejete dokumente na državni in EU ravni, ki pogosto omejujejo dodeljevanje državnih pomoči velikim podjetjem, zaradi česar je po drugi strani večina razpisov namenjenih malim in srednjim podjetjem.

Ministrstvo za gospodarstvo v odgovoru tudi navaja pojasnila o možnem sodelovanju na razpisih RIP 08 in RIP 09. Pri prvem je bil cilj sofinanciranje osmih razvojno-investicijskih projektov oz. 340.000 raziskovalnih ur, upravičeni stroški pri tem pa so industrijske raziskave, predkonkurenčna razvojno-raziskovalna dejavnost in investicije (nakup novih strojev za razvojno-raziskovalne dejavnosti in merilne naprave). Uporaba sredstev je bila predvidena v letih 2008-2011 v skupnem

znesku 1-5 mio EUR na projekt. Z javnim razpisom se podpirajo projekti dveh ali več podjetij, ki morajo sodelovati z vsaj eno raziskovalno skupino. Podobni pogoji veljajo tudi pri RIP 09.

Za omenjene razpise velja ugotoviti, da so pogojno ustrezni po kriterijih in neustrezni po vsebini in višini razpoložljivih sredstev. Upoštevati je potrebno tudi načelo "de minimis", kjer so dodeljena sredstva omejena na nekaj stotisoč EUR v obdobju treh let.

Pri nekaj deset mio EUR težkem razvojno-investicijskem ciklusu Nafta Lendava so objavljeni razpisi na ministrstvu, tako po številu kot po zneskih enostavno premajhni in istočasno vsebinsko neustrezni. Za Nafto Lendava bi bili ustrežnejši in predvsem potrebni takšni razpisi, ki bi po vsebini odgovarjali potrebam in ciljem v smislu izpolnjevanja zahtevam direktiv in smernic EU ter zagotavljanja večje konkurenčnosti.

Vsebinske razlike, na katerih mora biti v prihodnosti težišče so: tehnološki razvoj, modernizacija obstoječe tehnologije, energetska učinkovitost, okolju prijaznejše tehnologije, manjši izpusti CO₂ in delovna mesta.

Razvojni cilji in potrebe Nafta Lendava so drugačni od kriterijev in danih možnosti na razpisih, ki so namenjeni predvsem za financiranje raziskovalnih ur.

Problem je tudi v tem, da ni Nacionalnega energetskega programa. Tako tudi ni programa za razvoj in posodabljanje energetske in kemijske procesne industrije, s ciljem približevanja smernicam in izpolnjevanju direktiv EU za večjo energetske učinkovitost in manjšim izpustom CO₂.

Za program razvoja in celovito obnovo oziroma posodabljanje procesne industrije so potrebni razpisi, kjer se bodo ustrezna sredstva dala pridobiti v potrebni višini, saj ne zadošča milijon ali dva EUR.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za gospodarstvo

Datum: 12.5.2011

Opomba: spletna stran

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Koržeta glede podelitve koncesije za opravljanje dimnikarskih storitev v Občini Šentjur

Državni svet Republike Slovenije je na 36. seji 13. 4. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašanje državnega svetnika Jožeta Koržeta glede podelitve koncesije za opravljanje dimnikarskih storitev v Občini Šentjur, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Jožeta Koržeta in predlaga Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Koržeta se glasi:

Kdaj bo Ministrstvo za okolje in prostor podelilo koncesijo za dimnikarske storitve v Občini Šentjur?

O b r a z l o ž i t e v:

Na območju Občine Šentjurja se občani že več let srečujemo s problemom izvajanja meritev, pregledovanja, čiščenja in nadzora kurilnih naprav in dimnih vodov. Nekateri občani se skoraj ne spomnijo, kdaj jih zadnjič obiskal dimnikar.

Uredba o načinu, predmetu in pogojih izvajanja obvezne državne gospodarske javne službe izvajanja meritev, pregledovanja in čiščenja kurilnih naprav, dimnih vodov in zračnikov zaradi varstva okolja in učinkovite rabe energije, varstva človekovega zdravja in varstva pred požarom določa, da so v okviru opravljanja dimnikarske službe kot javne dobrine zagotovljene vsakomur pod enakimi pogoji. V nadaljevanju pa navaja, da je uporaba storitev dimnikarske službe obvezna za vse uporabnike storitev dimnikarske službe.

Glede na to, da se vedno več občanov odloča za kurjenje z obnovljivimi viri energije (polena, lesni sekanci, lesna biomasa..), naprave pa že več let niso bile servisirane, obstaja toliko večja nevarnost za ogrožanje zdravja in bivalnih objektov.

Predlagam, da se takoj podeli koncesija za izvajanje dimnikarskih storitev v Občini Šentjur.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za okolje in prostor

Datum: 10.05.2011

Opomba: spletna stran

Vlada RS je dne 21.12.2010 izdala sklep št. 35404-15/2009/7, s katerim je za podpis koncesijske pogodbe za izvajanje dimnikarskih storitev na dimnikarskem območju Šentjur pooblastila ministra za okolje, dr. Roka Žarniča. Ministrstvo je nato pozvalo izbranega izvajalca dimnikarskih storitev, Dimnikarstvo d.o.o. Celje k podpisu koncesijske pogodbe. Pogodba je bila podpisana dne 15.04.2011. Informacija se nahaja tudi na spletni strani Ministrstva za okolje in prostor (Dimnikarska dejavnost), prav tako smo o tem že obvestili Občino Šentjur.

Dr. Roko Žarnič
minister

Vprašnji državnega svetnika dr. Zoltana Jana glede dodatka za magisterij

Državni svet Republike Slovenije je na 36. seji 13. 4. 2011 v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašnji državnega svetnika dr. Zoltana Jana glede dodatka za magisterij in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašnji državnega svetnika dr. Zoltana Jana in predlaga Ministrstvu za javno upravo in Ministrstvu za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, da vprašnji preučita in nanju odgovorita.

Vprašnji državnega svetnika dr. Zoltana Jana se glasita:

1. Ali lahko delodajalec javnemu uslužbencu izplačuje dodatek za magisterij ob pogoju, da ima vsa dokazila o dodiplomskem študiju v trajanju štirih let ter o podiplomskem študiju v tujini, ki je trajal

dve leti oziroma manj, vendar pa je dosegel enako število kreditnih točk, čeprav ne predloži odločbe pristojnega ministrstva o enakovrednosti znanstvenih nazivov?

2. V kolikor delodajalec ne more samostojno odločati o upravičenosti do dodatka za magisterij, ali nameravata ministrstvi to diskriminacijo odpraviti?

Obrazložitev:

Kolektivna pogodba za javni sektor (Uradni list RS, št. 57/08 in nadaljnji) v 37. členu določa, da so do dodatka za magisterij upravičeni le tisti javni uslužbenci, ki so po končanem izobraževanju pridobili naziv magistra znanosti ob pogoju, da taka izobrazba ni pogoj za zasedbo delovnega mesta.

Precej državljanov Republike Slovenije je svoje podiplomsko izobraževanje nadaljevalo na tujih univerzah, kjer je to izobraževanje trajalo eno ali več let, za kar se jim prizna določeno število kreditnih točk. Po vrnitvi v Slovenijo in ko so se zaposlili v javnem sektorju, so pravico do dodatka iz tega naslova uveljavljali na podlagi odločbe ministrstva, pristojnega za odločanje o enakovrednosti v tujini pridobljenega strokovnega ali znanstvenega naslova slovenskemu strokovnemu ali znanstvenemu naslovu.

Od 30. 9. 2010 ministrstvo vlog za izdajo zgoraj navedenih odločbe ne sprejema, saj se stari študijski programi od šolskega leta 2009/2010 ne izvajajo več, kar pomeni, da se v Sloveniji ni možno več vpisati v študijski program, po končanju katerega bi oseba pridobila naziv magistra znanosti. Vendar pa je ta naziv možno pridobiti do izteka šolskega leta 2015/2016, v kolikor se je oseba v tak program vpisala v šolskem letu 2008/2009 ali prej, ko morajo biti le-ti zaključeni.

Trenutno prihaja do diskriminatornega obravnavanja magistrstrov, ki so se vpisali v podiplomske študije v tujini in tam pridobili znanstveni naziv. Npr. slušatelj se je po opravljenem štiriletnem dodiplomskem programu vpisal v dvoletni podiplomski študijski program na tuji univerzi (oziroma krajši program, za katerega pa se mu prizna enako število kreditnih točk), ki pa ga ni dokončal v času, ko bi lahko popolno vlogo oddal do 30. 9. 2010, zato mu ministrstvo ne bo izdalo odločbe o enakovrednosti pridobljenega znanstvenega naziva s slovenskim, torej ne bo upravičen do dodatka za znanstveni naziv. V nasprotju z njim pa bo do dodatka za znanstveni naziv upravičen npr. njegov sošolec iz istega dodiplomskega programa, ki je dokončal isti podiplomski študij na isti univerzi, vendar pa je popolno vlogo oddal do 30.9.2010 oz. sošolec, ki bo podiplomski magistrski študij dokončal na slovenski univerzi do izteka študijskega leta 2015/2016.

Trenutno veljavni predpisi glede dodatka za akademski naziv niso prilagojeni za nastale okoliščine po prehodu na izključno nove študijske programe. Tako je možno dodatek za znanstveni magisterij izplačevati le javnim uslužbencem, ki imajo veljavno listino ali odločbo pristojnega ministrstva, ki dokazuje da so tak naziv pridobili. Vendar pa do dodatka niso (oz. ne bodo) upravičeni javni uslužbenci, ki so končali štiriletno dodiplomsko programe, za podiplomski študij pa so se odločili kasneje. V tujini se je namreč še vedno možno vpisati na dvoletne programe oziroma v zgoščene programe, v katerih je možno v krajšem času opraviti program, ki mu je dodeljeno enako število kreditnih točk kot dvoletnemu programu. Prav tako nekatere tuje univerze izvajajo podobne programe, po zaključku katerih je možno pridobiti ali strokovni ali znanstveni naziv (zato tudi obstajajo različni nazivi MSc, MS, LLM, ...); nekateri programi so tudi le 'prej zaključen' doktorski program. Na podlagi trenutno veljavnih predpisov pa so magistri, ki po dokončanem štiriletnem dodiplomskem študiju končali dvoletni podiplomski študij, oziroma krajši z dodeljenim višjim številom kreditnih točk, glede upravičenosti do dodatka za naziv izenačeni z magistri, katerih dodiplomski študijski program je skupaj s podiplomski program trajal pet let. Prav tako gre za različno obravnavo magistrstrov, ki so izpolnili enake študijske obveznosti, vendar v različnih obdobjih, vendar pa jim pristojno ministrstvo ne izda odločbe, da je njihov v tujini pridobljen znanstveni naziv enakovreden slovenskemu znanstvenemu nazivu.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za javno upravo

Datum: 17.05.2011

V pristojnost Ministrstva za javno upravo sodi odgovor na vprašanje glede dodatka za magisterij, ki je urejen v prvem odstavku 23. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, 108/2009-UPB13, 8/2010 Odl.US: U-I-244/08-14, 13/2010, 16/2010 Odl.US: U-I-256/08-27, 50/2010 Odl.US: U-I-266/08-12, 59/2010, 85/10, plačna lestvica 107/10) in Kolektivni pogodbi za javni sektor (Uradni list RS, št. 57/2008, 86/2008, 3/2009, 16/2009, 23/2009, 33/2009, 48/2009, 91/2009, 8/2010 Odl.US: U-I-244/08-14, 31/2010, 83/2010, 89/2010, 89/2010; v nadaljevanju besedila: KPJS). Glede na to, da pa se postavljena vprašanja večinoma nanašajo na delovno področje Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, smo zato ministrstvo zaprosili, da nam pošlje podatke, potrebne za pripravo skupnega odgovora. V nadaljevanju pa pojasnjujemo sledeče:

Višino dodatka in pogoje do dodatka za specializacijo, magisterij in doktorat določa KPJS, ki v prvem odstavku 37. člena določa:

»Dodatek za specializacijo po končanem univerzitetnem izobraževanju (prejšnja v ZSPJS), znanstveni magisterij ali doktorat pripada javnim uslužbencem v primeru, da izobrazba, pridobljena s specializacijo, magisterijem ali doktoratom v veljavnem aktu o sistemizaciji delovnih mest ni opredeljena kot pogoj za zasedbo določenega delovnega mesta ali za pridobitev naziva, če je specializacija, magisterij oziroma doktorat pridobljen na poklicnem področju, za katerega je javni uslužbenec sklenil delovno razmerje oziroma opravlja delo«.

Podrobnejše pojasnilo navedenega člena je pripravila Komisija za razlago KPJS in je objavljeno v Razlagi Kolektivne pogodbe za javni sektor (Uradni list RS, št. 16/2009) z dne 27.2.2009, kjer je navedeno, da se šteje, da je specializacija, znanstveni magisterij ali doktorat pridobljen na poklicnem področju, za katerega je javni uslužbenec sklenil pogodbo o zaposlitvi ali opravlja delo, če je pridobljen iz smeri strokovne izobrazbe, ki se zahteva za opravljanje dela ali iz druge smeri strokovne izobrazbe, ki je po presoji delodajalca povezana z vsebino dela, ki ga opravlja javni uslužbenec. Dodatki za specializacijo, znanstveni magisterij in doktorat se med seboj izključujejo. V primeru, da ima javni uslužbenec več naslovov različnih stopenj, mu pripada dodatek, ki je zanj ugodnejši. Dodatek za specializacijo, znanstveni magisterij ali doktorat ne pripada javnemu uslužbencu v primeru, da ima javni uslužbenec še enega ali več naslovov iste stopnje, kot je zahtevano v aktu o sistemizaciji za zasedbo delovnega mesta.

Določba 37. člena KPJS torej natančno določa pogoje in višino, ob katerih javnim uslužbencem pripada dodatek za akademski naziv. Specializacija, magisterij ali doktorat morajo biti pridobljeni na poklicnem področju, za katerega je javni uslužbenec sklenil delovno razmerje. To pomeni, da mu je v neposredno pomoč pri opravljanju del in nalog na njegovem delovnem mestu (enaka oz. sorodna vsebina). Upravičenost do dodatka pa je potrebno ugotavljati v vsakem konkretnem primeru posebej, na podlagi verodostojnih listin, kar je v pristojnosti predstojnika organa.

Glede izpolnjevanja pogojev in o ustreznosti dokazil glede pridobljene izobrazbe, ki jih predloži javni uslužbenec torej odloča predstojnik organa. Kaj šteje za verodostojno dokumentacijo se je opredelilo Računsko sodišče v dopisu št. 1411-1/2006-8 z dne 29.9.2006, ko je izdalo priporočilo glede preverjanja ustreznosti delovnih izkušenj in verodostojnih listin. Iz navedenega priporočila izhaja, da je za verodostojnost dokumentacije pomembno, da je izvirna in popolna ter, da so dokazila predložena v slovenščini (4. člen Zakona o državni upravi), kar velja tudi v primeru preverjanja verodostojnosti dokazil o izpolnjevanju pogojev glede pridobljene izobrazbe po študijskih programih šol, visokošolskih inštitucij in univerz v tujini.

Upošteva se navedeno bo javni uslužbenec prejemal dodatek za specializacijo, znanstveni magisterij ali doktorat, če bo izpolnjeval pogoje iz 37. člena KPJS.

Zakon o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 119/06-UPB3, 59/07-ZŠtip (63/2007 popr.), 15/08 Odl.US: U-I-370/06-20, 64/08, 86/09: v nadaljevanju besedila ZViS) v 33. členu določa tri stopnje v

visokem šolstvu, v katere so razvrščeni slovenski študijski programi in ki so pripravljani in akreditirani skladno z bolonjsko prenovo študijskih programov. Druga stopnja tako vključuje magistrske študijske programe v trajanju enega do dveh let oziroma v obsegu 60 do 120 ECTS študentove študijske obremenitve (magistrski programi druge stopnje). Ti programi niso primerljivi z dosedanjimi študijskimi programi za pridobitev magisterija znanosti. Na trgu dela pa so prisotne diplome, pridobljene tako po enih, kot po drugih študijskih programih.

Študijski programi za pridobitev magisterija znanosti sodijo med dosedanje študijske programe, ki so bili sprejeti pred 11.6.2004 in so se zadnjič izvajali v študijskem letu 2009/10, ko je bil še mogoč vpis v zadnji (drugi) letnik, študenti teh programov pa imajo možnost zaključiti svoj študij najdlje do izteka študijskega leta 2015/16 (48. člen ZViS).

Slovenski znanstveni naziv magister znanosti/magistrica znanosti je torej v RS mogoče pridobiti z uspešnim zaključkom dosedanjega študijskega programa za pridobitev magisterija znanosti, v primeru tuje listine o izobraževanju pa je bilo to omogočeno preko postopka ugotavljanja enakovrednosti tujega naslova s slovenskim znanstvenim naslovom magister znanosti/magistrica znanosti skladno z Zakonom o priznavanju in vrednotenju izobraževanja (Uradni list RS, št. 73/04; v nadaljevanju besedila: ZPVI) in Zakonom o strokovnih in znanstvenih naslovih (Uradni list RS, št. 61/06, drugi odstavek 19. člena). Ob tem MVZT poudarja, da tovrstni postopek ni več mogoč, saj šesti in sedmi odstavek 11. člena ZPVI jasno določata, da je ugotavljanje enakovrednosti naslovov mogoče zgolj ob pogoju, da v RS obstaja in se izvaja primerljiv izobraževalni program tujemu programu. Dosedanji študijski programi za pridobitev magisterija znanosti oziroma znanstvenega naslov magister znanosti/magistrica znanosti se v študijskem letu 2010/2011 v RS ne izvajajo več, zato preko postopka ugotavljanja enakovrednosti ni mogoče več pridobiti slovenskega znanstvenega naslova magister znanosti/magistrica znanosti.

Iz prakse MVZT pri ugotavljanju enakovrednosti na visokošolskih zavodih za zadnje leto izhaja, da so visokošolski zavodi v svojem strokovnem mnenju o ugotavljanju enakovrednosti tujega naslova s slovenskim naslovom magister znanosti/magistrica znanosti vedno pogosteje presodili, da tuj program ni primerljiv slovenskemu programu za pridobitev magisterija znanosti ali pa so podali pogojno pozitivno mnenje, kar pomeni, da je moral posameznik opraviti določene dodatne obveznosti, npr. priprava nove magistrske naloge in njen zagovor.

V zvezi z diskriminatorno obravnavo magistrrov glede na datum 30.9.2010 za vložitev vloge MVZT odgovarja sledeče:

ZPVI ne določa roka za vložitev vloge za priznavanje izobraževanja za namen zaposlovanja, zato zainteresirani vložijo vlogo po lastni presoji. O zadnjem možnem datumu za oddajo vloge za ugotavljanje enakovrednosti z naslovom magister znanosti je MVZT zainteresirano javnost obvestilo na uradnih spletnih straneh, visokošolske zavode pa posebej z dopisom.

MVZT pojasnjuje, da ZPVI predvideva postopek priznavanja izobraževanja za namen zaposlovanja, v katerem se z odločbo ugotovi stopnja, v katero se tuje izobraževanje uvršča v slovenski šolski sistem, ugotovi se področje oziroma smer zaključenega izobraževalnega programa in v tujini pridobljen naslov. Ugotavljanje enakovrednosti pa je bilo v ZPVI vključeno zaradi zaposlovanja v reguliranih poklicih oziroma dejavnostih (npr. zdravnik specialist, medicinska sestra, odgovorni projektant, medicinski tehnik). Ugotavljanje enakovrednosti je v mednarodnem prostoru označena kot slaba praksa in preživeta metoda priznavanja izobraževanja, zato tudi MVZT na tem področju pripravlja spremembe zakonodaje.

O dodatku za magisterij javnemu uslužbencu določa neposredno delodajalec glede na delovno mesto, ki ga zaseda in delo, ki ga opravlja, skladno z veljavno zakonodajo, ki ureja zaposlovanje in plačni sistem javnih uslužbencev.

Vprašanje državnega svetnika Rastislava Revna glede stanovanj v Tolminu v lasti Ministrstva za obrambo

Državni svet Republike Slovenije je na 36. seji 13. 4. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10), obravnaval vprašanje državnega svetnika Rastislava Revna glede stanovanj v Tolminu v lasti Ministrstva za obrambo, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Rastislava Revna in predlaga Ministrstvu za obrambo, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Rastislava Revna se glasi:

Koliko oziroma katera stanovanja v Tolminu so v lasti Ministrstva za obrambo ter ali namerava Ministrstvo za obrambo stanovanja odprodati in kdaj ?

O b r a z l o ž i t e v :

Za Občino Tolmin je izrednega pomena, da bodo mladi ostajali v teh krajih in ne bodo odhajali drugam. Na njihovo odločitev, poleg možnosti zaposlitve, vpliva tudi možnost reševanja stanovanjskega problema. Zato je lokalna skupnost zainteresirana, da ponudi mladim med drugim tudi ustrezno stanovanje. Ena izmed takih možnosti so tudi stanovanja v lasti Ministrstva za obrambo.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za obrambo

Datum: 29.4.2011

Opomba: Spletna stran

Pobuda državnega svetnika Rastislava Revna za odpravo nevarnih talnih oznak na priključkih na avtocesto

Državni svet Republike Slovenije je na 38. seji 8. 6. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval pobudo državnega svetnika Rastislava Revna za odpravo nevarnih talnih oznak na priključkih na avtocesto, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira pobudo državnega svetnika Rastislava Revna in predlaga Ministrstvu za promet, da pobudo preuči in nanjo odgovori.

Pobuda državnega svetnika Rastislava Revna se glasi: Ministrstvu za promet predlagam, da čim prej zadolži družbo DARS, d.d., da popravi vse napačne talne oznake na priključkih na avtocesto, ki lahko v času meglenih plasti zavedejo voznika v vožnjo po napačnem voznem pasu.

O b r a z l o ž i t e v :

Talne oznake na nekaterih priključkih na avtocesto so narisane tako, da lahko v času meglenih plasti zavedejo voznika, da zapelje v napačno vozno smer. Taki talni oznaki sta na priključkih iz

Vrhniko in iz Logatca proti Ljubljani. Zadnja usmerjevalna puščica usmerja voznika direktno proti nasprotnemu voznemu pasu. Ob pojavu meglenih plasti, ki bi zakrile opozorilne table, je velika verjetnost, da bi voznik, ki dobro ne pozna priključka, zapeljal na nasprotni vozni pas.

Na priključku iz Logatca proti Ljubljani so na tleh še vidni znaki zaviranja proti priključku nasprotnega voznega pasu. Poleg tega je cestna ograja na tem delu poškodovana, kar kaže, da je nekdo že sledil puščici, a v zadnjem trenutku zaviral, ko je opazil zmoto.

Za preprečitev prometnih nesreč predlagam Ministrstvu za promet, da takoj odredi pregled vseh talnih oznak na vseh priključkih na avtocesto ter popravilo vseh zavajajočih talnih oznak, posebno pa še tistih v Logatcu in Vrhniku.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

Pobuda Interesne skupine delodajalcev v zvezi z enotnimi enotedenskimi zimskimi šolskimi počitnicami

Državni svet Republike Slovenije je na 38. seji 8. 6. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval pobudo Interesne skupine delodajalcev v zvezi z enotnimi enotedenskimi zimskimi šolskimi počitnicami, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira pobudo Interesne skupine delodajalcev in predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za šolstvo in šport, da pobudo preučita in nanjo odgovorita.

Pobuda Interesne skupine delodajalcev se glasi:

Ministrstvo za šolstvo in šport naj še enkrat preveri smiselnost šolskega koledarja za šolsko leto 2011/2012, ki zimske počitnice umešča v enoten termin, tako da trajajo en teden in se začnejo tretji ponedeljek v februarju.

O b r a z l o ž i t e v:

Na podlagi 14. člena Pravilnika o šolskem koledarju za osnovne šole je minister za šolstvo in šport izdal podrobnejša navodila o šolskem koledarju za šolsko leto 2011/2012, s katerimi se predvideva enoten enotedenski termin zimskih počitnic v tretjem tednu meseca februarja.

Zaradi izraženega gospodarskega interesa slovenske turistične in gostinske panoge, Združenja slovenskih žičničarjev in številnih negativnih učinkov, ki so se že izkazali kot posledica letošnjih februarskih zimskih počitnic, ki so se prvič realizirale v enotnem terminu, interesna skupina predlaga v ponoven razmislek, da se zimske počitnice ne izvajajo več v enotnem terminu, temveč časovno razčlenjeno.

V preteklih mesecih so bile izražene številne kritike in protargumenti zaradi prvič uvedenega enotnega termina zimskih počitnic za celotno državo. Podatki kažejo, da je enotedenski termin zimskih počitnic vplival na slabšo zasedenost turističnih kapacitet in nižjo realizacijo prihodka v primerjavi s preteklimi leti, ko so bile zimske počitnice v dvotedenskem terminu, na kar je stroka že prej ves čas opozarjala. Ni zanemarljiv niti odliv sredstev v sosednje, turistično močne države, kamor se, zaradi zasedenosti domačih kapacitet v zgoščenem terminu, odliva dohodek v ostalih zimskih terminih.

Interesna skupina ugotavlja, da imajo enotne zimske počitnice številne negativne posledice tako na gospodarskem področju kot tudi na varnost na smučiščih in cestah v predlaganem zgoščenem terminu. Vsakemu obiskovalcu turističnih centrov je jasno, da je dopustovanje bolj kakovostno, če niso prometnice preveč obremenjene in če hotelske zmogljivosti niso polno zapolnjene ter če je na smučiščih manj obiskovalcev, manj čakanja v vrstah, na postrežbo itn.

Vztrajanje Ministrstva za šolstvo in šport pri ohranitvi enotnega enotedenskega termina zimskih šolskih počitnic vzbuja začudenje. V skoraj leto dni trajajočih razpravah in prizadevanjih za povratek na stari ločeni dvotedenski režim zimskih šolskih počitnic, so bili na Ministrstvu za šolstvo in šport večkrat predstavljeni tehtni argumenti, s predlogi za novo dikcijo Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o osnovni šoli in njegovega 27. člena. Vendar navedene argumentacije ministrstvo ni sprejelo in upoštevalo.

Zastavlja se vprašanje, zakaj Ministrstvo za šolstvo in šport vztraja pri svoji odločitvi, saj izračuni kažejo, da z vsakim milijonom evrov odliva za zimske počitnice v tujino državna blagajna izgubi približno 150.000 € prihodkov iz naslova DDV in da ti davki polnijo blagajne drugih držav. Samo v letošnjem letu je državna blagajna iz tega naslova izgubila vsaj 1 milijon evrov DDV, odliv pa se bo nadaljeval tudi v prihodnjih letih, če ostane stanje nespremenjeno.

Mnenja smo, da si moramo v sedanjih težkih časih prizadevati za večje prihodke gospodarstva, ohranitev delovnih mest in prilive davkov v državno blagajno, ne pa sistemsko za 50 % zmanjšati čas zimskih počitnic, kar po ocenah prinaša do 15 mio evrov gospodarske škode (upoštevajoč prodajo smučarskih vozovnic, hotelskih namestitev v gorskih centrih, porabe v termalnih centrih, na obali, na spremljevalni ponudbi, upad zasedenosti pri sobodajalcih itn.). Vztrajanje pri enotnem enotedenskem terminu bi še dodatno okrepilo vtis slovenske javnosti o aroganci sedanje vlade, o izrazito avtoritativnem in represivnem delovanju in neposluhu za življenjske in delovne razmere. Daljša sezona zimskih počitnic ima velik pomen za kakovostno preživljanje oddiha šolarjev in njihovih družin, na drugi strani pa tudi za vsaj nekoliko lažje pogoje delovanja žičničarskega gospodarstva, kar je posledično izjemnega pomena za poslovanje turističnega gospodarstva. Verjetno ni potrebno podrobneje utemeljevati, da predstavlja turistično gospodarstvo perspektivno gospodarsko družbeno usmeritev, z velikimi posledicami za možnosti ekonomičnejšega poslovanja kmetijstva, pridelave in predelave hrane ter drugih gospodarskih in negospodarskih dejavnosti.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Koržeta glede ukinitve krajevnih enot Zavoda za gozdove Slovenije

Državni svet Republike Slovenije je na 39. seji 6. 7. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašanje državnega svetnika Jožeta Koržeta glede ukinitve krajevnih enot Zavoda za gozdove Slovenije, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Jožeta Koržeta in predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Koržeta se glasi: Ali se v bližnji prihodnosti predvideva ukinitve večjega števila krajevnih enot Zavoda za gozdove Slovenije?

O b r a z l o ž i t e v:

Med lastniki gozdov je slišati, da se na Zavodu za gozdove Slovenije predvideva reorganizacija in nova sistemizacija delovnih mest, verjetno pa posledično s tem ukinitve večjega števila krajevnih enot znotraj območnih enot Zavoda za gozdove Slovenije. Lastniki gozdov z zaskrbljenostjo sprejemajo te informacije o ukinitvi krajevnih enot in se sprašujejo, kje bodo potem dobili strokovni nasvet, predvsem za strokovno izbiro (odkazilo) lesa za posek, gozdnogojitvene nasvete in ostale dejavnosti, ki jih nudi zavod.

Ugotavlja se, da je že sedaj, ko se v Sloveniji letni posek lesa giblje od 50% do 70% etata, število delavcev na Zavodu za gozdove Slovenije premajhno. V kolikor bi se število delavcev zmanjšalo, se bodo pojavile še dodatne težave: povečala se bo sečnja na črno, zmanjšalo se bo svetovanje, posledično se bo povečalo število nesreč pri delu v gozdu, kmetijska zemljišča se bodo še hitreje zaraščala. Postavlja se tudi mnogo drugih vprašanj, ki zadevajo povezovalni odnos med lastniki gozdov in Zavodom za gozdove Slovenije.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

Datum: 3.8.2011

Opomba: spletna stran

Vprašanje državnega svetnika Darka Frasa glede izgradnje odprtega širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij v lokalnih skupnostih

Državni svet Republike Slovenije je na 39. seji 6. 7. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašanje državnega svetnika Darka Frasa glede izgradnje odprtega širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij v lokalnih skupnostih, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Darka Frasa in predlaga Ministrstvu za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Darka Frasa se glasi:

Kdaj in kako se bo zagotovilo nadaljevanje sofinanciranja izgradnje odprtega širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij v lokalnih skupnostih in s tem omogočilo dostop do širokopasovnih priključkov pod enakopravnimi pogoji na območju celotne države?

O b r a z l o ž i t e v:

Na podlagi Operativnega programa krepitve regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007-2013 in v skladu s sprejeto Strategijo razvoja širokopasovnega omrežja v Republiki Sloveniji je Republika Slovenija pristopila k sofinanciranju izgradnje odprtega širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij v lokalnih skupnostih iz sredstev državnega proračuna in sredstev Evropskega sklada za regionalni razvoj. V ta namen je izvedla dva javna poziva, na katera so se lahko prijavile lokalne skupnosti in izbrani zasebni partnerji. Cilj prednostne usmeritve po zaključku programskega obdobja 2007-2013 je povečanje pokritosti prebivalstva z možnostjo priključitve na širokopasovno omrežje s sedanje ocene 92 odstotkov na 100 odstotkov. Ne nazadnje je na državnem nivoju sprejeta Strategija razvoja širokopasovnih omrežij v Republiki Sloveniji s cilji do leta 2015 oz. 2020 (»Širokopasovna infrastruktura mora omogočati pokritost 90 odstotkom

prebivalcem z možnostjo za optično povezavo do doma (FTTH) ali primerljive zmogljivejše širokopasovne povezave«).

Na osnovi prvega javnega poziva iz leta 2008 (tri odpiranja) je bilo izbranih 20 lokalnih skupnosti, skupna vrednost projektov pa je znašala 60.800.000 EUR (sofinanciranje iz javnih sredstev v višini 45.200.000 EUR), projekti so v zaključni fazi. S tem se je omogočilo širokopasovni dostop 15.921 gospodinjstvom in pravnim osebam.

Drugi javni poziv GOŠO 2 je bil objavljen julija 2010. Razpisanih je bilo 37,1 milijona EUR. Na prvo odpiranje je prispelo 14 vlog. Odobrenih je bilo 5 projektov v skupni vrednosti sofinanciranja 36.786.272,46 EUR. Na podlagi teh projektov se je omogočilo širokopasovni dostop še 13.497 gospodinjstvom in pravnim osebam. Nerazporejenih je ostalo samo 344.340,47 EUR, kar pa je premalo za sofinanciranje še kakšnega od projektov.

Tako je bilo porabljenih približno 82.300.000 EUR javnih sredstev in zagotovljenih približno 29.418 širokopasovnih priključkov na območju države.

Po naših ocenah se z omenjeno politiko niti približno ni doseglo cilja, ki je bil zastavljen, to je 100% pokritost, oz. dostopnost do širokopasovnih priključkov na območju države. Samo na zadnjem odpiranju je ostalo zavrženih 9 projektov, ki združujejo območja več deset občin in predstavljajo v glavnem podeželska območja, kjer zaradi konfiguracije terena in gostote priključkov gradnje samo na osnovi komercialnega interesa ni mogoče pričakovati.

V občinah iz območja Slovenskih goric se zavedamo, da je razvoj tega območja bistveno pogojen z dostopom do sodobnih elektronskih komunikacij. To so občine jasno izrazile v obliki skupnega nastopa s ciljem, da se na celotnem območju vzpostavi času in razvoju nujno potrebno širokopasovno omrežje. Zavedati se moramo, da je vrednost investicije merjena v več milijonih EUR in taka enostavno prevelika za občine, da bi, ob vseh svojih neposrednih investicijskih obveznostih za katere so primarno pristojne, lahko financirale še takšne projekte.

Odprto širokopasovno omrežje elektronskih komunikacij je tista vrsta razvojne infrastruktura, katera mora biti dostopna vsem zainteresiranim prebivalcem in gospodarstvu, ne glede na njihov geografski, socialni ali politični status. Če je v območjih z večjo poseljenostjo ta dostopnost omogočena in obstaja komercialni interes ter celo več ponudnikov, ki si medsebojno konkurirajo tako s ceno kot tudi kvaliteto (tako v obliki dodatnih storitev kot hitrosti prenosa), mora biti primerljiva možnost dostopa in cena tega dostopa omogočena tudi ostalemu prebivalstvu, kar pa je naloga Vlade. Sedanji pristop le-te pa očitno povzroča stanje, da se naj za »drugorazredna« območja pač formalno omogoči neka dostopnost, ki sicer ni na primerljivi ravni po kvaliteti in razvojnih možnostih, pa še cena je višja, ker operaterji nimajo komercialnega interesa.

Od države pričakujemo, da se bodo zagotovila dodatna sredstva za izgradnjo odprtega širokopasovnega omrežja tudi na ostalih območjih t.i. belih lis, predvsem pa menimo, da bi se moral temeljito spremeniti pristop k uresničevanju zastavljenih ciljev na področju širokopasovne infrastrukture. Konkuriranje za omejena sredstva med lokalnimi skupnostmi za dostopnost do razvojno nujne infrastrukture je napačno in očitno ne daje pričakovanih rezultatov.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo

Datum: 28.07.2011

Razvoj informacijske infrastrukture nima krajevno omejenega vpliva na razvoj posameznih gospodarskih panog, temveč bistveno vpliva na vse pore razvoja družbe in zato pomeni najširši družbeni interes. Širokopasovna omrežja so temelj splošne informacijske infrastrukture, ki z omogočanjem razvoja in uporabe storitev, programov in vsebin določajo informacijsko družbo. V

Sloveniji in večini razvitih držav velja, da se lahko pomen sedanjih širokopasovnih omrežij primerja s pomenom električnih omrežij, železnice in cestnega omrežja v preteklosti. Povsod tam, kjer je bila pravočasno na voljo omenjena infrastruktura, se je hitro razvilo veliko gospodarskih panog in prišlo je do splošnega napredka, danes pa je taka infrastruktura temeljni pogoj za preživetje v konkurenčnem okolju.

Strinjamo se, da je dostop do širokopasovnih storitev ključen za nadaljnji razvoj Slovenije, za konkurenčnost in enake pogoje za gospodarsko delovanje in življenje. Zato si Vlada Republike Slovenije z različnimi ukrepi (zakonodajnimi, finančnimi) prizadeva doseči zastavljene cilje, tako nacionalne kot tudi evropske cilje Digitalne Agende.

V prvem četrtletju leta 2011 je imelo v Sloveniji 578.000 gospodinjstev širokopasovni priključek, kar pomeni 72,7% vseh gospodinjstev v Republiki Sloveniji (vir APEK: Poročilo o razvoju trga elektronskih komunikacij za prvo četrtletje 2011) Penetracija glede na gospodinjstva se je v primerjavi s preteklim četrtletjem zvišala za 0,8 odstotne točke, v primerjavi z enakim obdobjem preteklega leta pa za 3,7 odstotne točke, k čemur je deloma pripomogel tudi ukrep gradnje odprtih širokopasovnih omrežij v lokalnih skupnostih na podlagi sofinanciranja iz ESRR sredstev (GOŠO). V še večji meri pa bo pripomogel sedaj, ko bo priključevanje novih uporabnikov zaživelo v polni meri. Na podlagi projekta GOŠO1 bo pri 12 operacijah v 20 občinah omogočenih 15.400 širokopasovnih priključkov, na podlagi GOŠO 2 pa bo pri 5 operacijah v 23 občinah omogočenih 13.500 širokopasovnih priključkov. Ocenjujemo, da se bo s tem in sorodnimi ukrepi (Program razvoja podeželja Republike Slovenije, ki ga vodi Ministrstvo za kmetijsko, gozdarstvo in prehrano) ter z izkoriščanjem vseh možnih potencialov ter tehnologij (brezžična omrežja, kabelska omrežja, optična omrežja, skrajševanje lokalne zanke) pokritost z osnovnimi širokopasovnimi priključki v Republiki Sloveniji približala 100%, kar je cilj Digitalne Agende za Evropo.

Prek javnih razpisov so bila usmerjena tudi proračunska sredstva, sicer v manjšem obsegu, v zagotovitev dostopa do infrastrukture z izrecnim poudarkom na podeželju. V štirih javnih razpisih je bilo podeljenih 3 mio EUR, s čimer je bilo zgrajeno 300 javnih e-točk z brezžičnim dostopom preko več javnih brezžičnih dostopovnih vozlišč na ruralnih ali manj razvitih območjih v Republiki Sloveniji.

Ne glede na navedeno pa se končuje obdobje, v katerem je imel, poleg strukturnih sredstev, namenjenih belim lisam na ruralnih področjih, glavno razvojno pobudo zasebni kapital (razvoj optičnih omrežij s strani družb T-2 in Telekom Slovenije), ki je imel v zadnjem 5-letnem obdobju zelo pozitivno vlogo. Trenuten položaj Slovenije je po indikatorjih razvitosti širokopasovnih omrežij odličen v primeru penetracije FTTH (12%, 4. mesto v EU27) in nekaj nad povprečjem EU na področju širokopasovnih povezav prek bakrenih omrežij (xDSL, DOCSIS 3.0).

Ministrstvo za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo je po posvetovanju s ključnimi akterji ugotovilo, da je čas za prenovu Strategije razvoja elektronskih komunikacij in za oblikovanje novega razvojnega modela. Nov razvojni model bo vzpodbudil konkurenčni boj in nov investicijski cikel, s katerim se bomo v prihodnje, z omejitvijo gradnje prekrivajoče se infrastrukture in vzpodbujanjem skupnih investicij, izognili določenim nejasnostim in neracionalnostim. Doseganje smelo postavljenih ciljev iz Digitalne Agende za Evropo namreč zahteva nov razvojni model, konsolidacijo razvojnih aktivnosti in združevanje investicijskih virov, na kar vse opozarja tudi Evropska komisija. Del priprave nove strategije je tudi operativni načrt za določitev širokopasovnega dostopa kot univerzalne storitve, v skladu z Direktivami EU.

Vzporedno k navedenemu pa na ravni Evropske komisije že potekajo aktivnosti za pripravo finančnega okvira za obdobje 2014-2020, v katerega bo, kot izgleda, vključeno tudi financiranje IKT infrastrukture. Vlada Republike Slovenije bo z vso odgovornostjo pripravila pravno podlago in ustrezno prilagoditev vsebine novih instrumentov z namenom nadaljevanja pokrivanja t.i. belih lis.

Dr. Igor Lukšič
minister

Vprašanje državnega svetnika Darka Frasa glede zagotovitve sredstev za obnovo uničenega državnega cestnega omrežja

Državni svet Republike Slovenije je na 39. seji 6. 7. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašanje državnega svetnika Darka Frasa glede zagotovitve sredstev za obnovo uničenega državnega cestnega omrežja, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Darka Frasa in predlaga Ministrstvu za promet, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Darka Frasa se glasi:

Kdaj in kako se bodo zagotovila sredstva za obnovo državnega cestnega omrežja, uničenega zaradi izgradnje pomurskega kraka AC Lenart – Vučja vas?

O b r a z l o ž i t e v:

Ministrstvo za promet, DARS in občine so podpisale Protokol o sofinanciranju obnove državnega cestnega omrežja, uničenega zaradi izgradnje pomurskega kraka AC Lenart – Vučja vas že v letu 2009. S podpisanim protokolom se je določilo, da se izdelava načina obnove in razdelitev stroškov na podlagi posebne metodologije, ki jo je podpisal minister za promet in na podlagi katere se bodo sklenili sporazumi o sofinanciranju predmetnih projektov. Na osnovi tega so občine naročile in financirale izdelavo celotne projektne dokumentacije, ki je bila tudi recenzirana. Strokovna organizacija je izdelala predlog razmejitve stroškov, na osnovi česar so bili s strani DDC pripravljeni tudi sporazumi o sofinanciranju predmetnih investicij, ki so jih občine podpisale v letu 2010 ter jih posredovale v podpis DARS-u in Ministrstvu za promet. Sporazumi še do danes niso podpisani ne s strani DARS-a, ki sicer trdi, da ima zagotovljena sredstva za njihovo realizacijo, kot tudi ne s strani Ministrstva za promet.

Gradnja avtocestnega odseka je že zdavnaj zaključena, izvajalci so že zapustili gradbišča, državno cestno omrežje pa je ostalo v katastrofalnem stanju. Ker je zaradi izredno slabega stanja tudi bistveno ogrožena prometna varnost, s tem pa tudi zdravje in življenje ljudi, ki živijo ob teh cestah, pričakujemo od Ministrstva za promet, da interventno in prednostno zagotovi sredstva za izvedbo najnujnejših obnov na omenjenem področju, kot je to predvideno z že podpisanim protokolom.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstvo za promet

Datum: 9.12.2011

Uvodoma podajamo osnovne podatke o Metodologiji za določitev potrebnih ukrepov in delitev stroškov zaradi povečanega obsega gradbiščnih tovornih vozil na državnih cestah (v nadaljevanju metodologija).

Zaradi posameznih gradenj večjih infrastrukturnih, energetskih ali drugih objektov prihaja v določenem, običajno krajšem časovnem obdobju, do večje obremenjenosti glavnih in regionalnih cest z gradbiščnimi vozili, kar povzroča večjo poškodovanost in hitrejše propadanje teh cest. Te ceste so velikokrat dimenzionirane za lažje prometne obremenitve in veliko število težkih tovornih vozil povzroči njihovo preobremenjenost. Stroški vzdrževanja in obnove teh cest so zato zelo visoki in običajno niso predvideni v planskih dokumentih upravljavca ceste.

Metodologija je bila izdelana leta 2008. Izhodišče so predstavljali v prvi vrsti zakonski in podzakonski akti v zvezi z obravnavano tematiko. Na osnovi takrat veljavne zakonodaje je izdelana metodologija določila delitev stroškov za ojačitev ali popravilo prizadetih cest in sicer med upravljavca teh cest ter investitorja objekta, ki se ga bo gradilo, in/ali izvajalce teh del.

Zakonodajno osnovo so predstavljali: Zakon o javnih cestah, Zakon o urejanju prostora in Obligacijski zakonik.

V sedaj veljavnem Zakonu o cestah je zakonska osnova za uporabo metodologije zajeta v 38., 47. in 65. členu.

Metodologijo za določitev potrebnih ukrepov in delitev stroškov zaradi povečanega obsega gradbiščnih tovornih vozil na državnih cestah je po naročilu Direkcije RS za ceste izdelalo podjetje Omega consult, d.o.o., Ljubljana. Njena uporaba je bila uvedena s potrditvijo ministra za promet februarja 2009.

Glavni namen metodologije je ocena stroškov ukrepov za sanacijo poškodb in predlog delitve nastalih stroškov med upravljavca (DRSC) in investitorja oz. izvajalce gradnje določenega objekta. Promet gradbiščnih vozil poteka običajno daljše časovno obdobje (nekaj let) in hkrati z običajnim prometom, ki bi tako ali tako potekal po obravnavani cesti. Zato je v takem primeru nesmiselno in tudi nemogoče ločevati poškodbe, ki so posledica gradbiščnih tovornih vozil in ostalega prometa. Vsako vozilo, ki se pelje po cesti, prinese svoj delež k skupni obremenitvi ceste. Ker je cesta dimenzionirana za predvidene prometne obremenitve, je edino smiselno ugotavljanje deleža prometnih obremenitev, ki jih doprinesejo gradbiščna tovorna vozila k skupni obremenitvi. Na ta način se v delitvi stroškov upoštevajo tudi tiste akumulirane prometne obremenitve v voziščno konstrukcijo, ki se trenutno še ne odražajo v poškodbah, bodo pa pospešile slabšanje stanja voziščne konstrukcije. Take posledice se lahko pokažejo šele čez nekaj let, ko gradbiščnih vozil na cesti ni več.

Metodologija je razdeljena v več stopenj. Vsako stopnjo lahko izvedemo samostojno, največji učinek in najboljši rezultati pa bodo takrat, ko bomo izvedli vse stopnje z vsemi postopki in to zaporedoma. Metodologija zajema dejavnosti, ki naj bi jih izvedli na eni strani DRSC kot upravljavca dodatno obremenjenih glavnih in/ali regionalnih cest ter investitor in/ali izvajalci. Dejavnosti se prepletajo, smiselno pa je tudi sodelovanje vseh vpletenih strani.

Prvo stopnjo metodologije zajema priprava in preliminarne ocena potrebnih ukrepov in stroškov. Možen je predlog več alternativ, med katerimi DRSC in investitor oz. izvajalci izberejo najugodnejšo. Po sprejetju rešitve in podpisu dogovora se izvedejo potrebni ukrepi, izvajalci pa pričnejo z gradnjo objekta. V drugi stopnji DRSC spremlja stanje cest ter izvede štetje in tehtanje gradbiščnih vozil. Tretja stopnja nastopi po zaključku gradnje objekta in obsega pregled cest s končno oceno škode ter v primeru, da je bila na začetku ocenjena škoda prenizka, ali pa dejanske poškodbe večje od pričakovanih, ponoven obračun stroškov sanacije. V samem postopku so možni tudi razni dogovori glede pridobivanja in posredovanja informacij med DRSC in investitorjem oz. izvajalci. Prav tako lahko določene preventivne ali sanacijske ukrepe izvedejo, če se s tem strinjajo vse stranke, investitor in izvajalci sami. Sanacijski ukrepi se glede na stanje vozišča, velikosti dodatnih prometnih obremenitev in drugih dejavnikov, lahko izvedejo pred pričetkom gradnje, med gradnjo ali pa ob koncu gradnje objekta.

Glavni kriteriji za izbiro ukrepa so stanje vozišča, nosilnost voziščne konstrukcije in pričakovane prometne obremenitve. V večini primerov je glavni razlog za sanacijo premajhna nosilnost voziščne konstrukcije. Določitev ojačitve temelji na razliki debelinskih indeksov med potrebnim debelinskim indeksom (za povečane prometne obremenitve) in med obstoječim debelinskim indeksom voziščne konstrukcije. Zato predstavlja razmerje razlik debelinskih indeksov (pri različnih prometnih obremenitvah) tudi kriterij za izračun razmerja delitve stroškov med DRSC ter investitorja oz. izvajalcev. V določenih primerih je nosilnost voziščne konstrukcije dovolj velika za obstoječe prometne obremenitve in celo za dodatne prometne obremenitve gradbiščnih vozil. V tem primeru se za ukrep odločimo na osnovi stanja oz. poškodovanosti vozišča. Delež investitorja

in izvajalcev je v tem primeru odvisen od velikosti in časa trajanja dodatne prometne obremenitve. Če je cesta v zelo dobrem stanju in dodatni sanacijski ukrepi niso potrebni, investitor in izvajalci nimajo dodatnih stroškov zaradi vožnje gradbiščnih tovornih vozil po okoliških glavnih in regionalnih cestah. Če pa je cesta v slabem ali zelo slabem stanju, prometna obremenitev gradbiščnih tovornih vozil pa bo precej večja kot obremenitev "normalnega" prometa, je podpis Dogovora in izvedba ukrepov nujna pred pričetkom vožnje gradbiščnih tovornih vozil.

V nadaljevanju pa podajamo informacije v zvezi z obnovo oziroma sanacijo poškodovanega državnega cestnega omrežja po posameznih krakih avtocestnega omrežja Republike Slovenije.

Pomurski krak

Zaradi gradnje pomurskega avtocestnega kraka je prišlo do povečanja prometa tovornih vozil na državnih cestah v okolici predmetne avtoceste. Povečane obremenitve so povzročile večjo poškodovanost teh cest. Na območju AC Lenart-Vučja vas je bilo z namenom sanacije poškodovanih državnih cest med Ministrstvom za promet, DRSC in DARS sklenjenih več Dogovorov, in sicer:

Dogovor o ukrepih na voziščnih konstrukcijah regionalnih cest zaradi povečanih obremenitev v času gradnje AC odsekov Lenart-Spodnja Senarska in Spodnja Senarska-Cogetinci ter Aneks k Dogovoru (za odseke državnih cest R1-229/1417 Ptuj-Rogoznica, R1-229/1286 Rogoznica-Senarska in R1-229/1287 Senarska-Lenart);

Dogovor o ukrepih na voziščnih konstrukcijah regionalnih cest zaradi povečanih obremenitev v času gradnje AC odseka Spodnja Senarska-Cogetinci (za odsek državne ceste R2-439/1305 Videm-Senarska) in Dogovor o ukrepih na voziščnih konstrukcijah regionalnih cest zaradi povečanih obremenitev v času gradnje AC odsekov Sp. Senarska-Cogetinci in Cogetinci-Vučja vas (za odseke državnih cest R1-230/1399 Vučja vas-Križevci, R1-230/1415 Križevci, R1-230/1309 Križevci-Ljutomer, R2-439/1302 Bratonci-Križevci in R2-439/1611 rondo Veržej).

Dogovor o ukrepih na voziščnih konstrukcijah regionalnih cest R3-747/2805 in R3-714/2806 zaradi povečanih obremenitev v času gradnje AC odsekov Sp. Senarska-Cogetinci in Cogetinci-Vučja vas ter Dogovor o ukrepih na voziščnih konstrukcijah državnih cest na področju med Ormožem in Ptujem zaradi povečanih obremenitev v času gradnje AC odsekov Lenart-Spodnja Senarska in Slivnica-Draženci (za odseke državnih cest R1-230/0251 Ormož-Most čez Dravo, R1-230/1312 Ormož, G1-2/0398 Ormož Z-Ormož V, G1-2/0250 Spuhlja-Ormož, G1-2/0249 Ptuj-Spuhlja in R1-229/0248 Ptuj (Budina-Center)) je DRSC pripravila v letošnjem letu in sta še v fazi podpisovanja.

Po podpisih Dogovorov se običajno med tangiranimi občinami, DARS in DRSC nadaljujejo razgovori glede lokacij, kjer so sanacijski ukrepi najbolj nujni in bi lokalnemu prebivalstvu tudi največ pomenili. Tipičen primer takega usklajevanja je bilo usklajevanje z občino Trnovska vas, kjer so se dodatno usklajevale še lokacije in rešitve, ki jih na teh odsekih cest predvidevata v prihodnjih letih izvesti DRSC in Občina Trnovska vas in ki po obsegu presegajo sanacijske ukrepe, saj gre za večje investicijske projekte. Na takih odsekih se obveznost plačila sanacijskih del vključi v sofinanciranje rekonstrukcijskih del v višini stroškov sanacijskih del.

Z namenom uskladitve izvedbe sanacijskih ukrepov na državnih cestah, ki so definirane v sporazumih o sofinanciranju, predmetnih dogovorih in v investicijskih projektih, ki jih izvajajo DRSC in Občine, se sklepajo aneksi k dogovorom. Kot primer navajamo Aneks k Dogovoru, ki je bil v letošnjem letu sklenjen za ceste v območju občine Trnovska vas glede ukrepov na voziščnih konstrukcijah regionalnih cest zaradi povečanih obremenitev v času gradnje AC odsekov Lenart-Spodnja Senarska in Spodnja Senarska-Cogetinci. Izdelan je bil nov delilnik stroškov, ki je upošteval že vložena sredstva DRSC v določen odsek oziroma nevložena sredstva v sanacijo tega pododseka s strani DARS. Na podlagi podpisanega Dogovora, že izvedenih del, že vloženih sredstev s strani posameznega sofinancerja in nove razdelitve finančne obveznosti med posameznimi sofinancerji je bil pripravljen tudi sporazum o sofinanciranju.

Na podlagi predmetnih dogovorov in sklenjenih aneksov znaša ocenjena vrednost sanacijskih ukrepov na obravnavanih državnih cestah 7.955.088 EUR z DDV za DRSC in 3.157.970 EUR z DDV za DARS.

Za izvedbo ukrepov za zagotavljanje prometne varnosti zaradi izgradnje AC Beltinci – Lendava – Pince so bili sklenjeni dogovori med DARS d.d, DRSC in posameznimi Občinami, in sicer:

z občino Turnišče je bil za cesto R2-439, odsek 1300 in 1301 ter za R2-726, odsek 1321 sklenjen Dogovor št. 1157/07 z dne 23.10.2007: dela so celoti realizirana;

z občino Lendava je bil za cesto R2-442/1319 sklenjen Dogovor št. 1158/07, z dne 23.10.2007: dela so v celoti realizirana;

z občino Dobrovnik je bil za cesto R2-439/1300 in R2-442/1319 sklenjen Dogovor št. 1204/07 z dne 29.10.2007: dela še niso realizirana.

Kasneje je bilo sklenjenih še skupaj 7 Dogovorov, po katerih postopke vodi DRSC kot investitor, DARS pa je sofinancer:

Dogovor št. 1478/2010, z dne 29.10.2010 za regionalne ceste R2-439/1300 Dobrovnik – Renkovci, R2-439/1301 Renkovci – Beltinci, R2-442/1319 Dobrovnik – Rondo Dolga vas, R3-726/1321 Renkovci – Črenšovci, vse zaradi izgradnje AC Beltinci – Lendava,

Dogovor št. 1479/10, z dne 28.10.2010, za regionalno cesto R2-439/1305 Videm – Senarska, zaradi gradnje AC Sp. Senarska – Cogetinci,

Dogovor št. 1273/10, z dne 31.8.2010 za glavno cesto G2-109/0357 Petišovci – Lendava, zaradi gradnje AC Lendava – Pince,

Dogovor št. 1475/2010, z dne 29.10.2010 za državno cesto G1-2/0393 Šikole – Hajdina in za R2-454/1400 Miklavž – Hajdina zaradi gradnje AC Slivnica – Draženci,

Dogovor št. 1476/2010, z dne 9.11.2010 za regionalne ceste R1-230/1399 Vučja vas – Križevci, R1-230/1415 Križevci, R1-230/1309 Križevci – Ljutomer, R2-439/1302 Bratonci – Križevci in R2-439/1611 rondo Veržej, zaradi gradnje AC Sp. Senarska – Cogetinci in Cogetinci – Vučja vas,

Dogovor št. 391/11, z dne 9.6.2011 za regionalno cesto R3-747/2805 Sv. Trojica – Cogetinci – Spodnji Ivanjci in R3-714/2806 Grabonoš – Spodnji Ivanjci, zaradi gradnje AC Sp. Senarska – Cogetinci in AC Cogetinci – Vučja vas, Aneks št. 410/2011, z dne 18.7.2011 za R1-229/1417, R1-229/1286 in R1-229.

V letu 2009 sta DARS d.d. in MZP z občinami Križevci, Dobrovnik, Cerkevjak, Trnovska vas, Lenart, Sveti Jurij ob Ščavnici in Sveta Trojica v Slovenskih Goricah podpisala "Protokole za rekonstrukcijo in obnovo vozišč na različnih cestah". Protokoli so bili s strani ministrstva posredovani DARS-u dne 15.10.2009. Nekaj od teh cest je zajetih v že omenjenih Dogovorih o sofinanciranju.

Z izvajalcem SGP Pomgrad, DRSC in s sofinancerjem DARS je bila dne 15.07.2011 sklenjena pogodba za izvedbo ukrepov na G2-109 zaradi gradnje AC Lendava – Pince. Dne 8.9.2011 je bila sklenjena pogodba za izvedbo ukrepov na R2-1300 Dobrovnik – Renkovci, na R2-1301 Renkovci – Beltinci in R2-1321 Renkovci – Črenšovci zaradi gradnje AC Beltinci – Lendava.

DRSC bo k izvedbi sanacijskih ukrepov na državnih cestah, kot izhajajo iz navedenih dokumentov, pristopila, ko bodo zagotovljena sredstva v proračunu RS.

Dolenjski krak
AC Pluska - Ponikve:

Dne 21.1.2010 je bil sklenjen dogovor med MZP, DRSC in DARS št. 174/10 o ukrepih na voziščnih konstrukcijah hitrih in regionalnih cest zaradi povečanih obremenitev v času gradnje AC odseka Pluska - Ponikve (delež DARS 144.007,00 EUR z DDV). Skladno z dogovorom je bil po končani gradnji pripravljen elaborat št. 2a, v katerem je bila določena dejanska višina stroškov, potrebnih za odpravo poškodb na voziščni konstrukciji.

V proceduri strokovnih služb DARS je Aneks k dogovoru o ukrepih na voziščnih konstrukcijah hitrih in regionalnih cest zaradi povečanih obremenitev v času gradnje AC odseka Pluska - Ponikve med MZP, DRSC in DARS (delež DARS 311.116,00 EUR z DDV).

AC Ponikve - Hrastje:

V proceduri strokovnih služb DARS je Dogovor o ukrepih na voziščnih konstrukcijah hitrih in regionalnih cest zaradi povečanih obremenitev v času gradnje AC odseka Ponikve - Hrastje med MZP, DRSC in DARS (delež DARS 344.669,40 EUR z DDV).

AC Lešnica - Kronovo:

Dogovor o ukrepih na voziščnih konstrukcijah regionalne ceste R3-667/1385 Zbure - Mačkovec zaradi povečanih obremenitev v času gradnje AC odsekov Hrastje - Lešnica in Lešnica - Kronovo med MZP, DRSC in DARS (delež DARS 319.826,00 EUR z DDV) je bil potrjena na seji Uprave DARS.

Vipavski krak

Dne 2.9.2010 sta DARS in MZP sklenila Sporazum za preplastitev ceste R2-444 Razdrto-Podnanos od km 0,200 do km 8,000 ter ureditev odvodnjavanja prispevnih površin HC in regionalne ceste na območju Rebernic. Delež DARS d.d. znaša 867.752,74 EUR (z DDV).

Skladno z navedenim sporazumom DRSC izvaja inženiring za pridobitev tehnične dokumentacije, pridobitev vseh potrebnih zemljišč in izbor gradbenega izvajalca preplastitve R2-444, DARS pa v okviru svojih pogodb izvede odvodne jarke.

Tehnična dokumentacija je izdelana, pridobivanje zemljišč je še v teku, zaključen pa je izbor izvajalca za preplastitev I. etape R2-444 od km 4,280 do km 6,340. Pogodba št. 2415-11-000292/0 je v postopku podpisovanja, delež DARS po tej pogodbi znaša 247.782,17 EUR (z DDV) kar je celotni znesek DARS d.d. za preplastitev R2-444. Preostali znesek do vrednosti po Sporazumu bo DARS namenil za ureditev odvodnjavanja.

Po podpisu zgoraj navedene pogodbe se bo pričelo z izvedbo preplastitve (predvidoma še v letu 2011), k ureditvi odvodnjavanja pa bo DARS pristopil, ko bo na DRSC zaključen postopek pridobivanja potrebnih zemljišč za izvedbo odvodnih jarkov (predvidoma v letu 2012).

Dr. Patrick Vlačič
minister

Vprašanja državnega svetnika dr. Andreja Rusa v zvezi z varovanjem naravnih vrednot Blejskega jezera in njegove neposredne okolice

Državni svet Republike Slovenije je na 40. seji 14. 9. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašanja državnega svetnika dr. Andreja Rusa v zvezi z varovanjem naravnih vrednot Blejskega jezera in njegove neposredne okolice, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika dr. Andreja Rusa in predlaga Ministrstvu za promet in Ministrstvu za okolje in prostor, da vprašanja preučita in nanje odgovorita.

Vprašanja državnega svetnika dr. Andreja Rusa se glasijo:

Blejsko jezero je ena od najvišjih naravnih vrednot, za katerega velja poseben režim varovanja. In vendar opažam, da se vsako leto povečuje promet na jezerski obali. Občani opozarjajo ne le na popularno vožnjo okoli jezera s strani turističnih avtobusov, temveč tudi na ureditev javnih, plačljivih parkirišč za avtomobile in avtodome tik ob jezeru (velika Zaka).

Ministrstvo za promet sprašujem:

Kako se izvaja varovanje Blejskega jezera?

Kakšne so okoljske obremenitve Blejskega jezera zaradi prometa na dveh tretjinah njegove obale (gibanje CO₂) po letih in posledice količin CO₂ za samo jezero?

Kakšne ukrepe oz. sankcije je Ministrstvo za okolje in prostor sprejelo v zadnjih 4 letih, da bi implementiralo varovanje Blejskega jezera?

Kakšne ukrepe ima na razpolago Ministrstvo za okolje in prostor v primeru, ko občine ne zmorejo zagotoviti pogojev za varovanje naravnih vrednot (na primer 20-letne težave Občine Bled pri določanju trase obvoznice)?

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za promet

Datum: 13.10.2011

Ministrstvo za okolje in prostor nas je 3. 10. 2011 obvestilo, da bo na vprašanja iz svoje pristojnosti odgovorilo Državnemu svetu neposredno, zato v nadaljevanju odgovarjamo na tista vprašanja, ki so v pristojnosti Ministrstva za promet oziroma so ministrstvu znana v zvezi z izvajanjem njegovih nalog:

Vprašanje varovanja Blejskega jezera sodi v okvir splošnih ukrepov varovanja okolja, za katere je pristojno Ministrstvo za okolje in prostor. Ministrstvo za promet (zlasti Direkcija Republike Slovenije za ceste) bo k varovanju jezera pomembno prispevalo z izgradnjo južne razbremenilne ceste Bled, ki bo bistveno zmanjšala obremenitve, povezane z državno cesto ob jezeru. Investitor južne razbremenilne ceste je Direkcija Republike Slovenije za ceste, ki je organ v sestavi Ministrstva za promet.

Glede okoljskih obremenitev Blejskega jezera lahko podamo le splošne informacije, povezane s pripravo prostorskih aktov za južno razbremenilno cesto na Bledu, saj Ministrstvo za promet ni pristojno za izvajanje monitoringa onesnaženosti zraka. Program monitoringa zunanjega zraka za leto 2011, ki ga izvaja Ministrstvo za okolje in prostor, je dosegljiv na naslednji spletni strani:

<http://www.arso.gov.si/zrak/kakovost%20zraka/merilna%20mre%C5%BEa%20in%20programi/Program%20monitoringa2011.pdf>.

Po naših podatkih naj bi bila v okviru priprave občinskega prostorskega načrta (OPN) Občine Bled oziroma OPPN za južno razbremenilno cesto na Bledu izdelana analiza obstoječega stanja okolja, in sicer tudi za zrak, v skladu z Uredbo o kakovosti zunanjega zraka v okolju (Uradni list RS, št. 9/2011). Naročnik analize je Občina Bled. Na tem območju Direkcija Republike Slovenije za ceste razpolaga izključno s prometnimi podatki za števna mesta 109 - Bled, 110 - Bohinjska Bela in 190 - Bled jezero (vsi na cesti R1-209), ki pa merijo zgolj gostoto prometa, ne pa onesnaženosti / obremenjenosti zraka zaradi prometa.

Glede težav pri umeščanju trase obvoznice pojasnujemo, da je za sprejemanje prostorskih načrtov za regionalne ceste pristojna občina (občinski prostorski načrti), medtem ko vlada sprejema državne prostorske načrte za avtoceste, hitre ceste in glavne ceste.

V letu 2002 je Občina Bled sprejela Odlok o lokacijskem načrtu za južno razbremenilno cesto na Bledu. Navedeni odlok, ki ga je občinski svet Občine Bled sprejel na svoji 30. redni seji dne 3. 7. 2002, je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 65/02. V fazi priprave projektne dokumentacije za pridobitev gradbenega dovoljenja je bilo ugotovljeno, da projektne rešitve za cesto, kot jih narekujejo veljavni predpisi s področja načrtovanja prometa, niso več skladne z rešitvami v sprejetem lokacijskem načrtu, prav tako pa so se pojavile nejasnosti pri razlagi obsega območja izključne rabe ceste (meja cestnega telesa) in meje lokacijskega načrta (meja območja omejene rabe) v grafičnem delu lokacijskega načrta. Občina Bled je zato na pobudo investitorja Direkcije RS za ceste začela s postopkom sprejemanja občinskega podrobnega prostorskega načrta za južno razbremenilno cesto na Bledu.

Sprejet prostorski načrt predstavlja pravno podlago za vsa predhodna dela, ki so potrebna pred gradnjo (pridobitev projektne dokumentacije za gradbeno dovoljenje, dokazila o razpolaganju z zemljišči...). Te postopke vodi občina, zato država nima na razpolago posebnih ukrepov, da bi lahko podprla prizadevanja občine pri sprejemanju občinskih prostorskih načrtov.

V nadaljevanju podajmo še informacijo o trenutnem stanju projekta južne razbremenilne ceste na Bledu:

Trenutno Občina Bled vodi postopke sprejemanja OPPN. Poteka javna razgrnitev, javna obravnava je bila v sredini septembra. Takoj po sprejetem odloku o OPPN (predvidoma naj bi ga občinski svet potrdil konec letošnjega leta) bo Direkcija RS za ceste pristopila k izvedbi parcelacije na celotni trasi. Za celotno traso obvoznice je izdelana projektna dokumentacija PGD, za katero bo treba izvesti še postopek recenzije ter revizije. Predinvesticijska dokumentacija je potrjena. Trenutno je v teku postopek (javno naročilo) za izdelavo investicijskega programa. Protokol o ureditvi medsebojnih razmerij med občino in Ministrstvom za promet je podpisan. V postopku usklajevanja je sporazum o sofinanciranju. Pridobljeno je zemljišče, namenjeno za gradnjo nadomestnega objekta. V izdelavi je projekt za nadomestni objekt. Gradnjo obvoznice oz. posamezne faze bo mogoče začeti izvajati po pridobitvi gradbenega dovoljenja, ki ga investitor pridobi skladno z zakonom (ZGO-1), na podlagi dokazil o razpolaganju z zemljišči ter potrjene in revidirane PGD dokumentacije. Ko bodo izpolnjeni vsi navedeni pogoji in bodo usklajeni planski akti Občine Bled, bo investitor vložil vlogo za izdajo gradbenega dovoljenja.

Dr. Patrick Vlačič
minister

Vprašanja državnega svetnika dr. Andreja Rusa v zvezi s problemi kreditorejmalcev ob presenetljivi krepitvi švicarskega franka

Državni svet Republike Slovenije je na 40. seji 14. 9. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašanja državnega svetnika dr. Andreja Rusa v zvezi s problemi kreditorejmalcev ob presenetljivi krepitvi švicarskega franka, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika dr. Andreja Rusa in predlaga Ministrstvu za finance, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika dr. Andreja Rusa se glasijo:

Ena od posledic finančne krize je bila presenetljiva krepitev švicarskega franka (v nadaljevanju CHF) proti evru. Ker so slovenske banke v preteklih letih prodale kar za eno milijardo CHF stanovanjskih kreditov, je prizadetih večje število družin. Hkrati vidimo, da države do tega problema niso indiferentne. Hrvaška je ukrepala avgusta, Madžarska pa pred nekaj dnevi.

Koliko družin ima stanovanjske kredite denominirane v CHF v Sloveniji?

Katere banke imajo največ stanovanjskih kreditov v Sloveniji?

Koliko gospodinjstev je postalo plačilno nesposobnih v zadnjih treh letih in koliko je takih, ki jim je banka zasegla stanovanja?

Ali Ministrstvo za finance razmišlja o tem, da bi poseglo v trenutno situacijo ter pomagalo tistim, ki jih je trenutni tečaj švicarskega franka naredil plačilno nesposobne?

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za finance

Datum: 28.9.2011

Odgovor: spletna stran

Vprašanja državnega svetnika dr. Andreja Rusa glede zavajanja javnosti v zvezi z dejanskim finančnim stanjem Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije ter odgovornostjo in transparentnostjo delovanja njegovega vodstva

Državni svet Republike Slovenije je na 40. seji 14. 9. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašanja državnega svetnika dr. Andreja Rusa glede zavajanja javnosti v zvezi z dejanskim finančnim stanjem Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije ter odgovornostjo in transparentnostjo delovanja njegovega vodstva, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika dr. Andreja Rusa in predlaga Ministrstvu za zdravje, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika dr. Andreja Rusa se glasijo:

Pred nekaj meseci se je pred očmi javnosti odvijala tekma za direktorsko mesto ZZZS. Samo Fakin, ki ga je naposled imenovala skupščina ZZZS, je tedaj v javnih nastopih zagotavljal, da so finance ZZZS, ki ga je vodil v prejšnjem mandatu, trdne in da so lahko »pacienti brez skrbi«. Le nekaj mesecev zatem, septembra, pa direktor ZZZS Fakin predstavi resno finančno situacijo na ZZZS ter razkrije izgubo, o kateri v času imenovanja ni hotel govoriti, a je zanjo moral vedeti. Varčevalni ukrepi ZZZS so izrecno na račun izvajalcev zdravstvene dejavnosti, kar se lahko razreši le tako, da bolnišnice pričnejo z varčevanjem pri izvajanju storitev za zavarovance. Ker so dejstva septembra v popolnem nasprotju z javnimi predstavitvami pred nekaj meseci, sprašujem Ministrstvo za zdravje:

Ali je prišlo do zavajanja javnosti, upravnega odbora in skupščine s strani g. Sama Fakina z namenom, da si zagotovi podaljšanje mandata na čelu ZZZS?

Ali Ministrstvo za zdravje razmišlja o tem, da bi delovanje vodstva ZZZS naredilo bolj transparentno?

Ali Ministrstvo za zdravje razmišlja o ukrepih, s katerimi bi terjal večjo odgovornost vodstva ZZZS?

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstvo za zdravje

Datum: 13.10.2011

1. Glede na podatke o poslovanju ZZZS, ki so bili prikazani v finančnem načrtu, pripravljenem v januarju 2011, podatke o poslovanju na začetku aprila 2011 v primerjavi s podatki o poslovanju za mesec januar-avgust 2011 lahko ugotovimo, da se tako podatki o realizaciji prihodkov in odhodkov kot tudi projekcije poslovanja za leto 2011 med seboj bistveno razlikujejo. Kaj je bil vzrok, da je generalni direktor še v začetku aprila 2011 govoril o trdnosti finančne situacije, na Ministrstvu za zdravje ne moremo komentirati, to ve le generalni direktor sam. Dejstvo pa je, da je s svojimi izjavami zavajal upravni odbor, skupščino in državljane.

V finančnem načrtu ZZZS, ki ga je Vlada potrdila dne 27.01.2011, so bili prihodki in odhodki ZZZS izravnani, ZZZS je tako v skladu s FN obdržal rezerve v višini 18,7 mio evrov iz preteklih let in jih prenašal v naslednja leta. Podatki v avgustu 2011 kažejo popolnoma drugačno sliko: presežek odhodkov nad prihodki v mesecih januar-avgust znaša 50,3 mio evrov, projekcije za leto 2011 pa na osnovi podatkov o realizaciji I-VIII predvidevajo 55,6 mio evrov presežka odhodkov nad prihodki.

Primerjava podatkov zadnje projekcije in podatkov iz Finančnega načrta kaže 22,5 mio manjše prihodke od načrtovanih ter 33,1 mio evrov višje odhodke od načrtovanih - posledica je 55,6 mio evrov presežka odhodkov nad prihodki. Če ZZZS porabi rezerve iz preteklih let, primanjkljaj še vedno znaša 36,8 mio evrov. Razlog za manjše prihodke so manjši prihodki od prispevkov, ki so posledica ekonomske krize, večjega števila brezposelnih in nižjih prihodkov kot osnove za obračun prispevkov. Glavni razlogi za večje odhodke za leto 2011 po projekcijah pa so:

1. preseganje odhodkov za zdravstvene storitve za 21,4 mio evrov
2. preseganje odhodkov za zdravljenje v tujini in na podlagi mednarodnih sporazumov za 9,8 mio evrov
3. preseganje odhodkov za medicinsko tehnične pripomočke za 1,2 mio evrov
4. preseganje odhodkov za nadomestila odsotnosti za 2,6 mio evrov

Iz prikazanih podatkov lahko zaključimo, da je poslovanje ZZZS popolnoma neskladno s finančnim načrtom poslovanja ZZZS za leto 2011.

Želeli bi priložiti tudi naše videnje preseganja odhodkov za zdravstvene storitve v višini 21,4 mio evrov:

Ad1) Realizacija odhodkov za zdravstvene storitve pokaže, da javni zavodi poslujejo skladno s finančnim načrtom in da njihovi odhodki ne presegajo načrtovanih v prvih osmih mesecih. Preseganje v višini 21,4 mio evrov nastane po razlagi ZZZS zaradi povračila 6,89 mio evrov na podlagi 27. člena Aneksa 2 k SD za leto 2011, ki si ga je Zavod razlagal napačno - razlika med realizirano in načrtovano vrednostjo finančnih sredstev za draga bolnišnična zdravila se namreč lahko izvajalcu povrne le, če je načrtovana vrednost planirana na osnovi realizacije za preteklo leto (in dovoljene rasti zaradi epidemioloških trendov), ne pa na osnovi plana iz preteklega leta, kakor je odhodke planiral ZZZS.

Prav tako glede na način obračuna zdravstvenih storitev predvidevamo, da je ZZZS pri oceni poslovanja do konca leta vključil celotne obveznosti iz naslova sklenjenih pogodb in aneksov z

izvajalci, ki se nanašajo na leto 2011, za katere pa vemo, da se poračunajo v januarju in februarju naslednjega leta, kar pa zaradi načina poslovanja ZZZS (načelo denarnega toka) ni vključeno v odhodke za leto 2011. To se nanaša na oceno, da bodo odhodki za zdravstvene storitve do konca leta za 21 mio višji od ocenjenih in vključenih v FN

Preseganje odhodkov za zdravljenje v tujini in na podlagi mednarodnih sporazumov izhaja iz plačila računa za BIH iz leta 2009. Glede na to, da je račun iz leta 2009, je težko verjeti, da ob pripravi finančnega načrta za leto 2011 tega odhodka ni bilo mogoče predvidevati.

Zavod zaradi neizvajanja kakršnihkoli ukrepov za obvladovanje odhodkov za bolezni (nadzori) in medicinsko tehnične pripomočke (cenovni standardi, kriteriji za uvrščanje MTP na listo, pogajanja z dobavitelji) ni uspešno obvladoval odhodkov za ti dve kategoriji. Odhodki za zdravila so v realizaciji sicer na ravni sprejetega finančnega načrta, vendar je to zasluga sprejetih pravilnikov, ZZZS pa ni razvrstil niti enega bolnišničnega zdravila na listo.

2. MZ je v spremembah Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju predvidel novo organizacijo Zavoda za zdravstveno zavarovanje, ki bi delovala bolj učinkovito in pregledno in zastopala predvsem interese zavarovancev, ne pa raznih skupin, ki so zastopane v upravnem odboru in skupščini. Vendar zaradi politične situacije zakon ni bil dan v javno razpravo in obravnavo na Vladi.

3. ZZZS je avtonomen zavod in MZ nima vpliva na imenovanje direktorja. MZ preko svojih predstavnikov v upravnem odboru in skupščini lahko opozarja (in tudi je) na interese državljanov in možne posledice ukrepov, ki bi lahko ogrožali dostopnost državljanov do zdravstvenih storitev in vplivali na zmanjšanje njihove kakovosti in varnosti. Dejstvo pa je, da ima Vlada RS v Skupščini le 4 predstavnike kot predstavnike delodajalca zaposlenih v državnih organih, v upravnem odboru ZZZS pa s strani članov skupščine le enega izvoljenega predstavnika izmed 4 predstavnikov Vlade kot delodajalca in da je zavod pri vodenju svojega poslovanja avtonomen. Direktor ZZZS za svoja dejanja odgovarja upravnemu odboru in skupščini in le ta dva organa sta pristojna, da sprejmeta ustrezne ukrepe in kliče direktorja in strokovne službe na odgovornost.

Dorijan Marušič
minister

Vprašnji državnega svetnika Bojana Papiča glede dolgih rokov za vpis v zemljiško knjigo

Državni svet Republike Slovenije je na 41. seji 12. 10. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašnji državnega svetnika Bojana Papiča glede dolgih rokov za vpis v zemljiško knjigo, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašnji državnega svetnika Bojana Papiča in predlaga Ministrstvu za pravosodje, da vprašnji preuči in nanju odgovori.

Vprašnji državnega svetnika Bojana Papiča se glasita:

Kdo je odgovoren, da vpisi v zemljiško knjigo niso izvedeni v razumnem roku?

Kdo bo kril nastalo materialno škodo, ki pri tem posledično nastaja pri poslovnih subjektih?

Obrazložitev:

Pri Okrajnem sodišču v Ljubljani je bil vložen dne 21. 03. 2011 zemljiškoknjižni predlog. Vknjižba je bila predlagana pri nepremičninah, vpisanih v zemljiški knjigi Okrajnih sodišč v Ljubljani, Mariboru, Celju, Žalcu, Jesenicah, Kopru, Murski Soboti, Novem mestu, Brežicah, Krškem in Novi Gorici.

V skladu z Zakonom o zemljiški knjigi, ki se je v zvezi z odločanjem o vknjižbi skupne hipoteke uporabljal pred 01. 05. 2011, je, kadar za odločanje o vknjižbi skupne hipoteke in o zaznambi skupne hipoteke pri drugih nepremičninah ni bilo krajevno pristojno isto zemljiškoknjižno sodišče, poslalo zemljiškoknjižno sodišče, ki je pristojno odločati o vknjižbi skupne hipoteke, sklep o dovolitvi vknjižbe po njegovi pravnomočnosti drugim zemljiškoknjižnim sodiščem, ki so bila pristojna odločati o zaznambi skupne hipoteke. Pravnomočen sklep o dovolitvi vknjižbe oziroma predznambe hipoteke pri glavni nepremičnini je bil pogoj za dovolitev zaznambe skupne hipoteke pri drugih nepremičninah, ki so predmet skupne hipoteke.

Po vložitvi predloga in pred izdajo sklepa o vknjižbi je zemljiška knjiga prešla na elektronski način vodenja in vlaganja zemljiškoknjižnih predlogov v skladu z novelo ZZK-1C. V skladu z Zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o zemljiški knjigi se določbe 17. člena, ki nadomeščajo določbe starega zakona o vpisu skupne hipoteke uporabljajo za vpise, o dovolitvi katerih zemljiškoknjižno ali pritožbeno sodišče odloči po 01. 05. 2011. Nerešene predloge, vložene pred 01. 05. 2011, je moralo sodišče, da je lahko izdalo sklep o dovolitvi vpisa, vnesti v aplikacijo elektronske zemljiške knjige.

Okrajno sodišče v Ljubljani je s sklepom Dn 2300009531/2011 z dne 12. 07. 2011 dovolilo vknjižbo hipoteke pri vseh nepremičninah, vpisanih v zemljiški knjigi Okrajnega sodišča v Ljubljani. Z istim sklepom je sodišče zadevo Dn 2300009531/2011 razdružilo v zadevo Dn 8000037413/2011, o kateri bo sodišče odločilo z novim sklepom.

Nova zadeva Dn 8000037413/2011 obsega vse preostale nepremičnine po predlogu z dne 21. 03. 2011 in bo sodišče o njej odločilo z enim sklepom.

Pri nepremičninah, vpisanih v zemljiški knjigi Okrajnega sodišča na Jesenicah so pred zadevo Dn 8000037413/2011 plombirane še tri zadeve, pri nepremičnini, vpisani v zemljiški knjigi Okrajnega sodišča v Krškem, pa ena zadeva.

Ker sodišče v skladu z načelom vrstnega reda odloča o vpisih in opravlja vpise po vrstnem redu, ki se določi po trenutku, ko je zemljiškoknjižno sodišče prejelo predlog za vpis, oziroma ko je zemljiškoknjižno sodišče prejelo listino, na podlagi katere o vpisu odloča po uradni dolžnosti, so gornje zadeve ovira za odločanje o vpisu Dn 8000037413/2011 s poznejšim vrstnim redom.

V skladu z nalogom hipotekarnega upnika je bil zemljiškoknjižni predlog Dn 8000037413/2011 zaradi pospešitve postopka vpisa dne 01. 09. 2011 delno umaknjen samo pri nepremičninah s predplombami in istega dne pri teh nepremičninah ponovno vložen pod Dn 8000088983/2011.

Zadeva Dn 2300009531/2011 do danes še ni dodeljena zemljiškoknjižnemu referentu.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstvo za pravosodje

Datum: 15.11.2011

V zvezi s časovnim potekom vpisa v zemljiško knjigo pojasnujem, da gre za vrsto sodnega postopka ter da imajo stranke sodnih postopkov po določbi 5. člena veljavnega Zakona o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja (v nadaljevanju ZVPSBNO) pravico vložiti nadzorstveno pritožbo. Če torej stranka postopka meni, da sodišče v njeni zadevi nepotrebno odlaša z odločanjem, lahko pri sodišču, ki obravnava zadevo, vloži pisno nadzorstveno pritožbo, o kateri odloča predsednik sodišča. Stranka lahko vloži nadzorstveno pritožbo sama, neposredno na sodišča, lahko pa jo pošlje na ministrstvo za pravosodje, ki jo po določbi 14. člena ZVPSBNO

odstopi predsedniku pristojnega sodišča. Vloga stranke mora za potrebe odločanja o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebne odlašanja po določbah 5. člena ZVPSBNO vsebovati naslednje sestavine: osebno ime oziroma firmo oziroma drug naziv stranke, naslov njenega stalnega ali začasnega prebivališča oziroma sedež; osebno ime oziroma firmo oziroma drug naziv zastopnika ali pooblaščenca in naslov njegovega stalnega ali začasnega prebivališča oziroma sedež; navedbo sodišča, ki obravnava zadevo; opravilno številko zadeve ali datum vložitve zadeve na sodišče; navedbo okoliščin ali drugih podatkov v zvezi z zadevo, ki izkazujejo, da sodišče nepotrebno odlaša z odločanjem ter lastnoročni podpis stranke, zastopnika ali pooblaščenca. V kolikor torej stranka sodnega postopka meni, da sodišče v njenem primeru po nepotrebem odlaša z odločanjem, naj vloži nadzorstveno pritožbo. Ob tem pa je potrebno upoštevati tudi pravila zemljiškoknjižnega postopka, predvsem načelo vrstnega reda, kot ga določa 10. člen veljavnega Zakona o zemljiški knjigi, in sicer, da zemljiškoknjižno sodišče odloča o vpisih in opravlja vpise po vrstnem redu, ki se določi po trenutku, ko je zemljiškoknjižno sodišče prejelo predlog za vpis, oziroma, ko je zemljiškoknjižno sodišče prejelo listino, na podlagi katere o vpisu odloča po uradni dolžnosti. Posledica tega načela kot procesnega pravila je, da obstoji procesna ovira za odločanje o vpisih v kasneje začelih postopkih, dokler ni pravnomočno odločeno o vpisu, ki je bila začel pred tem.

Pravila dodeljevanja, predodeljevanja in spremljanje reševanja zadev ureja Pravilnik o zemljiški knjigi (Ur.l.RS, št. 30/2011 in 55/2011, v nadaljevanju: Pravilnik) v členih 4., 5., 6., 7. Prenovljen sistem zemljiške knjige omogoča samodejno dodeljevanje novih zadev, ki so prve (da torej ni nerešene predplombe, ki v skladu s 122. členom predstavlja oviro za začetek zemljiškoknjižnega postopka) v vrsti zemljiškoknjižnim sodniškim pomočnikom, ne glede na krajevno pristojnost sodišča pri katerem zemljiškoknjižni sodniški pomočnik opravlja svoje delo. Kriterij za dodelitev nove zadeve posameznemu zemljiškoknjižnemu sodniškemu pomočniku je njegova trenutna obremenjenost (število nerešenih zadev in zadev, ki jih ima v delu). Sistem tako novo zadevo vedno dodeli zemljiškoknjižnemu sodniškemu pomočniku na tistem sodišču, ki je najmanj obremenjen. Glede reševanja zadev, ki so jih sodišča prejela v delo pred 1. 5. 2011 (starih zadev) pa velja, da jih morajo rešiti sodišča in zemljiškoknjižni sodniški pomočniki, ki so jih prejeli v delo. V tem obdobju pa se jim ne dodeljujejo nove zadeve oziroma se jim dodeljujejo nove zadeve v manjšem obsegu. Tudi po določbi prvega odstavka 6. člena Pravilnika mora zemljiškoknjižni sodniški pomočnik v zemljiškoknjižnih zadevah, ki so mu dodeljene, odločati po vrstnem redu trenutka začetka zemljiškoknjižnega postopka. Po drugem odstavku 6. člena Pravilnika je vodja projekta zadolžen za zagotavljanje, da se o vseh dodeljenih zemljiškoknjižnih zadevah odloča v enakem času po njihovi dodelitvi, zato spremlja:

1. ali zemljiškoknjižni sodniški pomočniki o zadevah odločajo v skladu s prejšnjim odstavkom,
2. gibanje števila nerešenih dodeljenih zadev in
3. dolžino obdobja odločanja o vpisih, ugovorih in pritožbah v zemljiškoknjižnih zadevah.

Nova pravila o dodeljevanju in reševanju zadev in stroga standardizacija omogočajo, da se po dokončni rešitvi starih zadev zagotovi enoten in krajši čas reševanja zadev, kar prinaša dodatno pravno predvidljivost in pravno varnost v pravnem prometu.

V zvezi z vprašanjem kritja nastale materialne škode pa pojasnujem, da tudi v tem primeru veljajo splošna načela odškodninske odgovornosti, kot so določena v Obligacijskem zakoniku, in sicer, da kdor povzroči drugemu škodo, jo je dolžan povrniti, če ne dokaže, da je škoda nastala brez njegove krivde. Poleg tega pa že Ustava RS v 26. členu določa, da ima vsakdo pravico do povračila škode, ki mu jo v zvezi z opravljanjem službe ali kakšne druge dejavnosti državnega organa, organa lokalne skupnosti ali nosilca javnih pooblastil s svojim protipravnim ravnanjem stori oseba ali organ, ki tako službo ali dejavnost opravlja. Oškodovanec ima pravico, da v skladu z zakonom zahteva povračilo tudi neposredno od tistega, ki mu je škodo povzročil. Seveda ob predpostavki, da so podani vsi elemente civilnega delikta: nedopustno ravnanje toženca, obstoj škode ter vzročna zveza med nedopustnim ravnanjem in nastalo škodo. Krivda se ob ugotovljenem obstoju ostalih treh elementov predpostavlja in je na toženi stranki, da dokaže nasprotno.

Vprašnji državnega svetnika Vincenca Otoničarja glede dodeljevanja nepovratnih finančnih spodbud

Državni svet Republike Slovenije je na 42. seji 7. 12. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašnji državnega svetnika Vincenca Otoničarja glede dodeljevanja nepovratnih finančnih spodbud, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašnji državnega svetnika Vincenca Otoničarja in predlaga Eko skladu, Slovenskemu okoljskemu javnemu skladu, da vprašnji preuči in nanju odgovori.

Vprašnji državnega svetnika Vincenca Otoničarja se glasita:

Zakaj je Eko sklad pri odločanju o dodelitvi nepovratnih finančnih spodbud v okviru poziva za pridobitev nepovratnih finančnih spodbud občanom za nove naložbe rabe obnovljivih virov energije in večje energetske učinkovitosti stanovanjskih stavb (4SUB-OB10; objavljen v Ur. l. RS 40/10 in 83/10) dodeljeval finančne spodbude zgolj tistim investitorjem, ki so investicijo izvedli šele po oddaji vloge na Eko sklad, čeprav ta rok ni bil jasno zapisan v pozivu?

Koliko investitorjem je Eko sklad v okviru zgoraj navedenega poziva zavrnil pridobitev nepovratnih finančnih spodbud zaradi razloga, ker je bila investicija izvedena pred oddajo vloge na Eko sklad?

Obrazložitev:

Eko sklad je konec maja 2010 v Uradnem listu RS št. 40/10 objavil javni poziv za nepovratne finančne spodbude občanom za nove naložbe rabe obnovljivih virov energije in večje energetske učinkovitosti stanovanjskih stavb 4SUB-OB10 in njegovo dopolnitev konec oktobra v Uradnem listu RS št. 83/10.

Od občana smo prejeli v analizo in mnenje fotokopijo poročila o ugotovitvah v postopku pridobitve nepovratne finančne spodbude za naložbo vgradnje toplotne črpalke za pripravo sanitarne tople vode in/ali centralno ogrevanje stanovanjske stavbe po javnem pozivu 4SUB-OB10.

Iz poročila izhaja, da je Eko sklad ugotovil, da je občan skladno z razpisom vlogi priložil predračun izvajalca naložbe, ki je predmet javnega razpisa, kot dopolnitev vloge pa je predložil tudi račun s pripisom datuma opravljene storitve in obrazec Izjava o zaključku naložbe, iz katerega izhaja, da so bila (že) zaključena vsa dela. Eko sklad je ugotovil, da občan ni upravičen do nepovratne finančne spodbude iz razloga, ker so bila pri občanu dela že izvedena, skladno z razpisom pa še ne bi smela biti, ker je predmet javnega razpisa nova naložba (to je hkrati edini razlog za zavrnitev vloge!).

Po preučitvi dokumenta smo ugotovili, da poziv navaja, da se za novo naložbo šteje naložba, za katero je izvajalec naložbe investitorju, ki financira naložbo, izdal ustrezen predračun za dobavo in izvedbo posameznega ukrepa, ki bo izveden po oddaji vloge za pridobitev finančne spodbude. Na podlagi te definicije nove naložbe je Eko sklad začel zavračati tiste naložbe, ki so bile sicer pravilno izvedene, vendar pa je investitor vlogo na Eko sklad oddal po tem, ko je izvedel investicijo. V konkretnem primeru je občan vlogo na Eko sklad oddal 18. 8., medtem ko je bila storitev izvedena 12. 8., račun zanjo pa izdan 14. 8.

Nikjer v pozivu ni eksplicitno navedeno, kdaj morajo investitorji oddati vlogo in da se za že (pravkar!) izvedena dela (ob vseh ostalih izpolnjenih pogojih) sredstva ne morejo dodeliti. Tako je dejansko le v definiciji pojma nova vloga impliciran rok oz. pravilno zaporedje korakov za pridobitev subvencije.

Ta ugotovitev je mogoča šele na podlagi sklepanja po nasprotnem razlogovanju (*argumentum a contrario*), ker poziv opredeljuje kot svoj predmet nove naložbe. Zahteva po tovrstnem sklepanju je neprimerna ob upoštevanju dejstva, da je upravičeno pričakovati, da bodo investitorji prava nevešče osebe.

Ugotovili smo tudi, da obravnavani primer ni edini in da jih je več, zato smo na sklad naslovili vprašanje o njihovem številu.

Ob tem opozarjamo, da so se občani odločili za investicije v nove naložbe rabe obnovljivih virov energije in večje energetske učinkovitosti stanovanjskih stavb zaradi poziva Eko sklada, da bo takšne investicije spodbujal z nepovratnimi sredstvi. Občani so zbirali predračune in v posameznih primerih dobili ugodne ponudbe, če se nemudoma odločijo za investicije. Da bi zbrali vso potrebno dokumentacijo, so potrebovali več časa, izvajalec pa je investicijo izvedel preden so le-ti zbrali vso dokumentacijo, ki so jo potem poslali na Eko sklad. Investicija je bila izvedena pravilno, Eko sklad pa jih zavrnil samo zaradi zamude roka, ki ni neposredno razviden iz poziva. V nekaterih primerih je med izvedbo investicije in oddajo vloge minilo le nekaj dni, vendar zaradi tega niso pridobili nepovratnih finančnih spodbud.

Takšno delovanje Eko sklada je deležno številnih kritik, saj ni mogoče od prava nevešćih oseb zahtevati, da iz obsežne razpisne dokumentacije najdejo navedeni rok. Občani so bili kaznovani, čeprav so delovali v skladu z zakonodajo, pridobili vse predračune, plačali vse davke. Ob razbohotenemu črnega trga v Sloveniji smo v Državnem svetu mnenja, da bi morali spodbujati občane, da plačujejo davke in delujejo v skladu z zakonodajo, ne pa da so navsezadnje kaznovani zaradi zamude roka in ne prejmejo nepovratnih sredstev.

Poleg tega je obravnavanje vloge občana potekalo nerazumno dolgo, saj iz datuma izdaje poročila izhaja, da je med vložitvijo vloge in oddajo poročila poteklo kar 9 mesecev. To pomeni, da občan ne pridobi nepovratnih sredstev, ker je zamudil rok in oddal vlogo šele po izvedeni investiciji, Eko sklad pa lahko odloča v dolgih rokih in omogoči pridobitev finančnih sredstev šele po več kot letu dni.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Ogovor Slovenskega okoljskega javnega sklada

Datum: 22.12.2011

Opomba: spletna stran

Vprašanje predsednika mag. Blaža Kavčiča glede Zakona o zemljiški knjigi

Državni svet Republike Slovenije je na 42. seji 7. 12. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašanje predsednika mag. Blaža Kavčiča glede Zakona o zemljiški knjigi, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanje predsednika mag. Blaža Kavčiča in predlaga Ministrstvu za pravosodje, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje predsednika mag. Blaža Kavčiča se glasi:

Kako namerava ministrstvo rešiti težave, ki so se pojavile z začetkom veljavnosti Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zemljiški knjigi (ZZK-1C)?

Obrazložitev:

Državni zbor Republike Slovenije je 23. marca 2011 sprejel Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zemljiški knjigi (ZZK-1C), s katerim je bilo uvedenih precej sprememb. Cilj novele zakona je bila pospešitev in poenostavitev postopka vpisov in s tem povečanje pravne varnosti posameznikov v pravnem prometu. V malo več kot šestih mesecih veljavnosti so se v praksi pokazale težave, ki kažejo na nedomišljenost zakonske ureditve, na zmanjšanje preglednosti postopkov in na povečanje zapletenosti postopkov in na povečanje stroškov za državljane.

Z novelo zakona so bili ukinjeni zemljiškoknjižni vložki, v katerih so bile vse parcele posameznega lastnika v posamezni katastrski občini, kar je vneslo zmedo v promet z nepremičninami. Z njihovo ukinitvijo se je zmanjšala pravna varnost, saj je sedaj lahko lastninska pravica na nepremičnini, ki je nedvomno celota, vpisana v zemljiški knjigi v dveh delih. Tako lahko npr. hiša in vrt, ki sta medsebojno tesno povezana, ležita na parcelah z dvema različnima parcelnima številka, zato v zemljiški knjigi ne bosta vpisana skupaj, torej ne bo razvidno, da spadata skupaj. To pa zagotovo vnaša zmedo v pravnem prometu z nepremičninami, saj morebitnega kupca, ki ni več pregledovanja spletnih strani Geodetske uprave Republike Slovenije in Zemljiške knjige, zagotovo zmede.

Z ukinitvijo zemljiškoknjižnih vložkov se je sedaj povečala tudi količina dela, ki ga morajo opraviti zaposleni na sodiščih, pristojnih za zemljiško knjigo. Sedaj je namreč potrebno za vsako parcelo vložiti ločen predlog (čeprav gre mogoče za isti travnik, ki se razprostira na dveh parcelah ali hišo in vrt, ki ležita na dveh parcelah), o vsakem od teh predlogov pa postopek vodi zemljiškoknjižni sodniški pomočnik, ki mu je zadeva dodeljena. Torej o eni zadevi lahko odločata dva ali več zemljiškoknjižnih sodniških pomočnikov, kar poveča stroške dela, saj mora enake podatke preveriti več oseb. Prav tako te stroške povečuje dejstvo, da je ukinjena krajevna pristojnost okrajnih sodišč, kjer nepremičnina leži, saj o spremembi lastništva povezanih parcel odločata dve sodišči, ki delujeta različno hitro. Tako je lahko sprememba lastnika parcele, na kateri stoji hiša, vpisana kasneje kot sprememba lastnika parcele, na kateri je k tej hiši pripadajoč vrt, kar pa zagotovo ne pripomore k pravni varnosti v prometu z nepremičninami.

Z novelo zakona so se povečali stroški predlagateljev vpisov v zemljiško knjigo, saj morajo sedaj namesto enega predloga vlagati več le-teh ter za te storitve sedaj plačevati več sodnih taks in stroškov upravičenemu predlagatelju. S podobnimi težavami se srečuje oseba, ki želi na eni nepremičnini vknjižiti različne pravice (npr. spremembo lastništva in vpis služnosti), saj mora sedaj vložiti več zahtevkov, za vsak posamezen zahtevek plačati takse in stroške, obenem pa obstaja verjetnost, da bosta o takem zahtevku odločali dve različni sodišči.

Pravno varnost prav tako zmanjšuje novost, da iz zemljiškoknjižnih vpisov ni razvidna pravna podlaga pridobitve nepremičnine in razlog, torej zakaj je pri nepremičnini vpisana plomba, ter ukinitvev centralne zbirke listin.

Vpogled v originalne listine je precej otežen z dejstvom, da je ukinjena okrajna pristojnost zemljiške knjige. Listine hranijo notarji, pri tem pa se ne ve, kateri notar jih hrani. Originalne listine se vračajo lastnikom, ki jih lahko ponovno uporabijo v nelegalne namene in podobno.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za pravosodje

Datum: 12.1.2012

Opomba: spletna stran

Odgovor Ministrstva za finance

Datum: 21.12.2011

Opomba: spletna stran

Odgovor Agencije za zavarovalni nadzor

Datum: 29.12.2011

Opomba: spletna stran

Odgovor Ministrstva za zdravje

Datum: 27.12.2011

Opomba: spletna stran

Vprašanja državnega svetnika Jožeta Slivška glede izvajanja Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev

Državni svet Republike Slovenije je na 42. seji 7. 12. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašanja državnega svetnika Jožeta Slivška glede izvajanja Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika Jožeta Slivška in predlaga Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Jožeta Slivška se glasijo:

V praksi gre za uvajanje precej kompleksnega novega sistema socialnih transferjev, glede katerega je sicer bilo organizirano izobraževanje, a žal ne dovolj celovito in prekratko. Ali ne bi bilo smiselno centrom za socialno delo omogočiti dodatno, poglobljeno izobraževanje in tako zmanjšati riziko za kasnejše napake zaradi nejasnosti?

Govorilo se je, da se bodo pravice po tem zakonu uveljavljale na podlagi ene vloge in bo izdana ena odločba. Vendar iz prakse prihajajo opozorila na nejasnosti, ali bo temu res tako. Se bodo torej pravice dejansko uveljavljale na podlagi ene ali več vlog? Bo izdana ena ali več odločb?

Ali bodo pripravljeni novi klasifikacijski znaki, saj po sedanjih ni možno knjižiti novih pravic, ki prehajajo na centre za socialno delo?

Ali bodo morali upravičenci, ki denarno socialno pomoč dobivajo na podlagi odločb izdanih pred 31. 5. 2011, dejansko vračati denar za nazaj v primeru, da bodo centri za socialno delo po uradni dolžnosti ugotovili, da so upravičeni do nižjega zneska kot ga dobivajo?

Cilj novele Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev je bil oblikovanje pravičnejše in bolj dolgoročno vzdržne socialne države. Oblikoval naj bi se preglednejši in preprostejši sistem socialnih transferjev, tako naj bi pomoč dobili tisti, ki so dejansko najbolj potrebni pomoči, ob tem pa naj bi se preprečile zlorabe in izkoriščanja sistema. Čeprav je bil namen zakona dober in meril v pravo smer, pa so se v praksi začela kazati odprta vprašanja in pomanjkljivosti.

Tako je bilo recimo za usposabljanje zaposlenih namenjenih zgolj 8 šolskih ur za aplikativno izobraževanje in 8 ur za vsebinsko izobraževanje. Ker gre za nov in zapleten sistem, je bil čas je za izobraževanje absolutno prekratek. Šlo je za veliko količino informacij, testna aplikacija še ni imela vseh podpornih baz, tako da se z vsemi možnostmi pridobivanja podatkov ni bilo mogoče seznaniti. Prav tako zaposleni še nimajo možnosti testirati aplikacije po končanem izobraževanju (dostop do aplikacije se obljublja šele po 19. 12. 2011). Gre za zelo zahteven sistem, za uvajanje v katerega bi bilo potrebno organizirati daljše in intenzivnejše izobraževanje.

Nekateri centri za socialno delo opozarjajo, da gre za tako zahteven projekt, da jih skrbi, da kljub maksimalni angažiranosti zaposlenih, ne bodo uspeli obdelati vseh podatkov in pravočasno izdati

vseh odločb. Zamude pa bodo šle na škodo upravičencev. Gre za masovno izdajanje odločb, zgolj kot primer lahko navedemo CSD Maribor, kjer bodo morali v prehodnem obdobju, to je do 31. 3. 2012, samo po uradni dolžnosti izdati okrog 19.000 odločb (6.000 DSP, 10.000 varstveni dodatek in 3.000 državne štipendije). K temu je potrebno prišteti še predvidenih 10.000 vlog v mesecu decembru. Tako bi bilo intenzivnejše in daljše izobraževanje in testiranje sistema absolutno nujno.

Prav tako se pojavljajo vprašanja glede števila vlog in odločb, na podlagi katerih se bodo dodeljevale pravice. Sprva je bilo rečeno, da bo šlo za eno vlogo in enotno odločbo, na izobraževanjih pa so se pojavile trditve o več vlogah in odločbah.

Centri za socialno delo opozarjajo tudi na nujnost sprememb klasifikacijskih znakov, saj po obstoječih ni mogoče knjižiti pravic, ki prehajajo na centre za socialno delo.

Center za socialno delo bo moral na podlagi zakona po uradni dolžnosti preveriti upravičenost do denarne socialne pomoči vsem upravičencem, ki jo še prejemajo na podlagi odločb, izdanih do 31. 5. 2011. V kolikor bo CSD ugotovil, da je upravičenec upravičen do nižjega zneska pomoči, bo moral upravičenec razliko vrniti. Pri tem se postavlja pod vprašaj pravičnost takšnega ukrepa. Ali ne bi bilo pravičnejše, če bi ugotovitev učinkovala zgolj vnaprej?

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

Vprašanje državnega svetnika Marijana Klemenca glede svetovanja splošnim bolnišnicam v Sloveniji

Državni svet Republike Slovenije je na 40. seji 14. 9. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10), obravnaval vprašanje državnega svetnika Marijana Klemenca glede svetovanja splošnim bolnišnicam v Sloveniji, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanje državnega svetnika Marijana Klemenca in predlaga Ministrstvu za zdravje, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika Marijana Klemenca se glasi: Glede na razmah zunanjega svetovanja v splošnih bolnišnicah v obdobju zadnjih šestih let - kdo vse je svetoval splošnim bolnišnicam v zadevah upravljanja, na katerih specifičnih področjih in koliko je znašala vsota plačil, ki so bila krita iz državnega proračuna?

Ne glede na to, da imajo bolnišnice v Sloveniji ustrezne pravne službe, se v zadnjem času pogosto izpostavlja dejstvo, da imajo nekatere bolnišnice sklenjene tudi dodatne pogodbe z zunanjimi svetovalci. To logično povečuje same stroške bolnišnic in po nepotrebnem črpa denar iz državnega proračuna. Sredstva, ki se porabijo za opravljanje nalog, za katere so v javnih zdravstvenih zavodih že zaposleni ljudje z ustreznim strokovnim znanjem, bi bilo namreč smotrnejše porabiti za druge namene. Iz tega razloga bi bilo potrebno pripraviti pregled pogodb sklenjenih z zunanjimi svetovalci in oceniti stroške, ki jih imajo bolnišnice s tovrstnim iskanjem zunanje pomoči ter oceniti, do kakšne mere je takšno početje dejansko potrebno.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za zdravje

Datum: 21.10.2011

Opomba: spletna stran

Vprašanje državnega svetnika Draga Ščernjaviča v zvezi z negospodarnim in zaskrbljujočim delovanjem uprave Vzajemne, d.v.z. v škodo zavarovancev

Državni svet Republike Slovenije je na 44. seji 21. 3. 2012, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašanja državnega svetnika Draga Ščernjaviča v zvezi z negospodarnim in zaskrbljujočim delovanjem uprave Vzajemne, d.v.z. v škodo zavarovancev, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika Draga Ščernjaviča in predlaga Nadzornemu svetu Vzajemne d.v.z in Policiji, da vprašanja preučita in nanje odgovorita.

Vprašanja državnega svetnika Draga Ščernjaviča se glasijo:

- Kako je oziroma bo Nadzorni svet Vzajemne d. v. z. ukrepal proti izredni in zdajšnji upravi glede spornih poslov izredne in sedanje uprave (oglaševanje Vzajemne konec leta 2010, ko naj bi Vzajemna v dveh mesecih po javno dostopnih podatkih za oglaševanje namenila kar 700.000 evrov, kljub temu izgubljala zavarovance; prenovo poslovnih prostorov TPC City Maribor, poslovno svetovanje Darka Medveda itd.)?
- Ali je uprava Vzajemne poslovno sodelovala s Požareportom tudi v letu 2010 oz. 2011 in kaj je bil namen sodelovanja ter učinki sodelovanja?
- Ali, kako in kdaj bo Nadzorni svet Vzajemne d.v.z. ukrepal zoper g. Dušana Kidriča, ki je Državnemu svetu dne 4.2.2010 podal neresnične odgovore - informacije, se v odgovoru izgovarjal na poslovno skrivnost ter nato ni izvedel oziroma dovolil izvedbe revizij medijsko najbolj odmevnih poslov (npr. za posle z družbo Adacta je Adacti celo izdal pisno izjavo, da je svoje obveznosti korektno izpolnila in da je z Adacto sklenil celo pogodbo o vzdrževanju, ter, da predmetna izjava predstavlja poslovno skrivnost Vzajemne)?
- Ali bo Nadzorni svet Vzajemne d.v.z. ukrepal zoper odgovorne v službi za notranjo revizijo, ki kljub medijski odmevnosti spornih poslov (Solventnost II – sodelovanje z Adacta, Oltra – sodelovanje z Akropolo, drugo mnenje – sodelovanje z Matt, Percepcija itd.) niso izvedle revizij omenjenih poslov, pri drugih revizijah pa naj bi pogosto spreminjali svoja mnenja, glede na zahteve oz. pričakovanja aktualnega predsednika uprave (Boštjan Aver, Dušan Kidrič, Milojka Kolar), glede na to, da so revizorji po zakonu odškodninsko odgovorni?
- Kdaj bodo izvedene revizije medijsko izpostavljenih spornih projektov (naložbe v Luksemburške sklade (koliko je bilo vloženih sredstev in kolika je sedanja vrednost naložb); poslovanje z Adacta, Percepcijo, Akropolo – projekt Oltra, Matt – projekt Drugo mnenje, projekt Življenjska zavarovanja – sodelovanje z Darkom Medvedom; poslovanje s Požareportom...)?
- Kako in kdaj bo ukrepal Nadzorni svet Vzajemne d.v.z. proti izredni in sedanji upravi ter službi za notranjo revizijo zaradi ne-izvedbe medijsko izpostavljenih projektov? Ali in kdaj bo nadzorni svet Vzajemne zahteval neodvisen pregled vseh izvedenih revizijskih pregledov v zadnjih petih letih ter zaslišanje odgovornih notranjih revizorjev glede neizvajanja revizij medijsko najbolj odmevnih poslov in njihovega pogostega spreminjanja mnenj?
- Kako Nadzorni svet Vzajemne d.v.z. komentira članka »Perman naj bi bil eden od osumljenih v kriminalistični preiskavi Vzajemne, Dnevnik, 14.6.2011« in »Mihael Perman želi preprečiti razrešitev Dušana Kidriča na čelu Vzajemne, Dnevnik, 5.7.2011« in ali bo ukrepal zoper takratnega predsednika nadzornega sveta Vzajemne Mihaela Permana?
- Ali je oziroma kdaj bo Nadzorni svet Vzajemne d.v.z. preveril, zakaj je izredna uprava zaposlovala na vodilna delovna mesta osebe, ki so svetovale pri spornih projektih in so po poročanju medijev povezani ali so bili zaposleni v družbi Eterra Aktiengesellschaft iz Liechtensteina (»Mia Gostinčar – vstopna točka za zaposlitev v Vzajemni«, Dnevnik 18. 3. 2011)? Kakšno stališče zavzema nadzorni svet zavarovalnice do ravnanja uprave pri zaposlovanju vodstvenih zaposlenih, ki so istočasno vpeti v podjetja v Liechtensteinu oz.

finančnih oazah oz. celo zastopnik podjetja? Kako in kdaj bo Nadzorni svet Vzajemne d.v.z. v zvezi s tem ukrepal?

- V kakšni fazi so kazenski oziroma predkazenski postopki zoper zgoraj navedene odgovorne osebe v povezavi s spornimi posli, navedenimi v zgornjih vprašanjih? Ali so bile zoper odgovorne že vložene kazenske ovadbe?

Državni svet je na 42. seji 7. 12. 2011 obravnaval vprašanja državnega svetnika Draga Ščernjaviča v zvezi z negospodarnim in zaskrbljujočim delovanjem uprave Vzajemne, d.v.z. v škodo zavarovancev in jih naslovil na Ministrstvo za zdravje, Ministrstvo za finance in Agencijo za zavarovalni nadzor (v prilogi).

V nadaljevanju je Državni svet 29. 12. 2011 prejel dopis Agencije za zavarovalni nadzor – AZN (št. 40161-1981/11-10, z dne 27. 12. 2011, podpisani direktor dr. Mihael Perman) na treh straneh, v katerem pa ni odgovorov na ključna vprašanja državnega svetnika Draga Ščernjaviča, ki jih je Državni svet obravnaval na 42. seji 7. 12. 2011 in jih naslovil na AZN. Prejeti odgovori pa so neceloviti oz. nekateri celo zavajajoči, kar je podrobneje pojasnjeno v nadaljevanju.

Povzetek nekaterih necelovitih oziroma zavajajočih navedb iz odgovorov direktorja AZN Dr. Permana z dne 27. 12. 2011 se glasi:

AZN v odgovoru v drugem (2) odstavku ugotavlja, da se večina vprašanj nanaša na poslovne odločitve Vzajemne, d.v.z., ki je v skladu z Zakonom o zavarovalništvu (ZZavar) v pristojnosti uprave družbe, nadzor nad poslovanjem družbe pa je v rokah nadzornega sveta družbe.

V tretjem (3) odstavku AZN navaja pristojnost v skladu z določilom prvega odstavka 172. člena ZZavar zgolj na nadzor nad zavarovalnicami z namenom preverjanja, če zavarovalnice spoštujejo pravila o obvladovanju tveganj in druga pravila in predpisi ter zakoni ter da v skladu z navedenim AZN ne more nadzorovati poslovnih odločitev zavarovalnice, ki ne pomenijo kršitev določb ZZavar. V četrtem (4) odstavku AZN navaja Odločbo o imenovanju izredne uprave 23.10.2009, ki jo je AZN izdala, ker je bilo po njenem ugotovljeno, da v Vzajemni niso obstajali pogoji za nepristransko, objektivno, predvsem pa neodvisno in učinkovito opravljanje nalog nadzora nad vodenjem poslov Vzajemne. Navaja, zaradi ugotovljenih kršitev tedanje uprave in nadzornega sveta bi poslovanje, pri katerem ni zagotovljeno učinkovito izvajanje nadzorne funkcije niti nadzornega sveta niti članov Vzajemne, lahko ogrozilo tako varnost poslovanja Vzajemne, kot tudi varnost njenih članov kot nosilcev posredne in neposredne funkcije nadzora ter kot zavarovalcev in zavarovancev, ki so upravičeni do pravic iz zavarovalnih pogodb in do rezultatov poslovanja Vzajemne.

V petem (5) odstavku AZN navaja, da zaradi ravnanj in opustitev nadzornega sveta in uprave Vzajemne, nadzorni svet Vzajemne ni mogel nepristransko, objektivno in neodvisno opravljati nalog nadzora nad vodenjem poslov Vzajemne oz. drugih nalog iz določb ZZavar in ZGD-1, s čimer bi nadaljnje poslovanje Vzajemne lahko ogrozilo varnost članov Vzajemne tako kot zavarovalcev kot zavarovancev. AZN navaja, da je ravno zato z Odločbo o izredni upravi imenovala izredno upravo v Vzajemni za čas devetih mesecev, naloga izredne uprave pa je bila tudi zagotovitev organizacije sistema notranjih kontrol na vseh področjih poslovanja Vzajemne in zagotovitev njegovega delovanja v skladu z ZZavar. V šestem (6) odstavku AZN navaja, da je senat AZN ob koncu trajanja izredne uprave izdal Odločbo o prenehanju izredne uprave, kjer je na podlagi vpogleda v Končno poročilo ocenil delo izredne uprave kot pozitivno in uspešno. Navaja, da je iz navedenega poročila izhajalo, da se je izredna uprava temeljito in učinkovito lotila vzpostavitve učinkovitega sistema notranjih kontrol ter bolj preglednega stanja delovanja Vzajemne. Navaja, da je Senat AZN ocenil, da je preko posvetovalnega organa izredna uprava učinkovito poskrbela, da so bile interesne skupine učinkovito seznanjene s politiko in razvojem Vzajemne, s čimer je delovanje postalo bolj transparentno. Navaja, izredna uprava je tudi poskrbela za ugodnejši finančni položaj in portfelj zavarovancev. Navaja, da se je senat AZN na podlagi Končnega poročila in predvsem analize obratovalnih stroškov januar - maj 2010 strinjal z oceno izredne uprave, da je finančno poslovanje Vzajemne stabilno in da družba nima težav z likvidnostjo. Navaja, da je senat ocenil kot pozitivno dejanje izredne uprave, ki je na podlagi revizije preteklega delovanja Vzajemne, maja 2010 vložila odškodninsko tožbo zoper člane dveh preteklih

uprav, da je izredna uprava v relativno kratkem času, ki ji je bil na voljo uspela poskrbeti, da pretekla dejanja uprav dobijo sodni epilog.

V sedmem (7) odstavku AZN navaja, da je izredna uprava tudi ustrezno spremenila in dopolnila statut in druge interne akte Vzajemne, saj spremembe poslovnikov o delu nadzornega sveta in o delu uprave pomenijo predvsem večjo zavezanost uprave v razmerju do nadzornega sveta.

V osmem (8) odstavku AZN navaja, da je senat AZN ocenil kot pozitivno tudi racionalizacijo stroškov upravljanja Vzajemne, in sicer prenos pravnih stroškov, ki so se izvajale s pomočjo zunanjih odvetnikov na interno pravno službo... V devetem (9) odstavku AZN navaja, da je zmanjšanje stroškov in njihova racionalizacija pomenila tudi prekinitev obstoječih pogodb v marketingu s poslovnimi partnerji in pogodbenimi oglaševalci in sprejem plana marketinških dejavnosti, ki je bil po vrednosti za okroglo 1.200.000,00 EUR manjši v primerjavi z letom pred uvedbo izredne uprave. Navaja, da je s ciljem učinkovitega pregleda in nadzora sponzorskih in donacijskih sredstev bila oblikovana tudi strategija in sprejet pravilnik o sponzorstvih in donacijah. V desetem (10) odstavku AZN navaja, da je senat AZN ocenil kot uspešno tudi delo izredne uprave na področju notranje revizije. Navaja, v skladu s sprejetim planom dela so se revizijski pregledi nanašali predvsem na preveritev poslovanja Vzajemne s posameznimi pravnimi in fizičnimi osebami, ki so bile v preteklih letih dobavitelji informacijske opreme in različnih vrst storitev. Navaja, da je notranja revizija sodelovala z zunanjimi revizorji, pri forenzičnih pregledih medijsko najbolj izpostavljenih poslov Vzajemne z družbama Normacomm d.o.o. in Geacomm d.o.o, z nadzornimi organi AZN pri pregledu poslovanja Vzajemne v preteklih obdobjih in pri koordinaciji aktivnosti z zunanjimi odvetniki pri pripravi tožbenega zahtevka do prejšnjih uprav.

V enajstem (11) odstavku AZN navaja, da je senat AZN ocenil, da je izredna uprava svoje delo v mandatu, ki ji je bil dan na voljo, opravila uspešno in se temeljito lotila in zagotovila uspešno organizacijo sistema notranjih kontrol na vseh področjih poslovanja in zagotovitev njenega delovanja v skladu z ZZavar. Navaja, da je izredna uprava v času svojega mandata vzpostavila racionalno in skrbno poslovanje s sprožitvijo revizije ravnanj preteklih uprav in posledično vložitev tožb, ter ustrezno poskrbela za racionalnejše poslovanje posameznih oddelkov tako po organizacijski kot po kadrovske plači. Navaja, da je izredna uprava uspela skleniti več pogodb po bistveno ugodnejših pogojih glede na pretekle pogodbe.

V dvanajstem (12) odstavku AZN navaja, da je z vso odgovornostjo imenovala izredno upravo, saj so bili zanjo izkazani zakonski razlogi, po koncu trajanja mandata pa je bila Vzajemna vrnjena svojim članom v bolj transparentnem stanju. Navaja, razrešitev Dušana Kidriča se nikoli ni poskušala preprečiti, AZN je v skupni izjavi članov strokovnega sveta in senata Agencije le opozorila na smotrnost in racionalnost odločitev takratnega nadzornega sveta zaradi imenovanja dveh novih članov uprave. Navaja, AZN ni imela pristojnosti ukrepanja zoper nekdanjega nadzornika Vzajemne g. Ivana Sepaherja, ki je na sodišču leta 2010 preklinal izjave, ki jih je podal kot član nadzornega sveta Vzajemne. Navaja, da je dejstvo, da to tudi ni moglo imeti vpliva na dokončnost in pravnomočnost odločbe o izredni upravi.

V trinajstem (13) odstavku AZN navaja, glede izvedbe revizij medijsko izpostavljenih projektov in očitkov takratnemu predsedniku uprave Dušanu Kidriču, ki naj bi s svojimi odgovori zavajal Državni svet, AZN svetuje, da se vprašanja naslovi na Vzajemno d.v.z. in njene poslovodne organe. Navaja, da AZN ni pristojna, da komentira pristojne odločitve sedanje in pretekle uprave, ki se nanašajo na oglaševanje, zaposlovanje in sklepanje pogodb z zunanjimi izvajalci storitev, saj le-to sodi v redni okvir poslovanja, ki ga izvaja uprava družbe in katere delo nadzira nadzorni svet družbe, ki nadzoruje vodenje poslov družbe in kateremu je uprava za svoje delo ne(gospodarno) ravnanje odgovorna.

AZN v odgovoru Državnemu svetu pri razlogih za imenovanje izredne uprave Vzajemne d.v.z. navaja tudi kršitve tedanjega nadzornega sveta zavarovalnice. Nadzorni svet je bil do izredne uprave oktobra 2009 v 6-članski sestavi in sta v njem bila s strani zaposlenih člana Primož Igerc in Darja Korpar (predstavljala sta 2/6 oziroma 1/3 glasov). Omenjena člana sta po javno dostopnih objavah ravno s svojim delovanjem in zapuščanjem sej ogrožala t.i. učinkovito (kot je navedeno v

(4) odstavku odgovora AZN), nepristransko, objektivno in neodvisno ((5) odstavku odgovora AZN) izvajanje nadzorne funkcije. Kljub temu AZN ni vzpostavila vzvodov, da omenjena člana nadzornega sveta Primož Igerc in Darja Korpar (nad katerim AZN navaja ugotovljene kršitve v (4) odst., kot razlog za izredno upravo), ne bi bila člana nadzornega sveta še naprej po izteku ukrepa izredne uprave od julija 2010. Prav tako AZN in izredna uprava nista vložila odškodninske tožbe zoper Ivana Sepaherja, ki je preko podjetja Percepcija, ki je v lasti njegovega sina Jureta Sepaherja, ob asistenci Boštjana Avra izvajal sporne svetovalne posle za Vzajemno. V (7) odstavku AZN navaja ustrezno spremembo in dopolnitev statuta ter drugih internih aktov zavarovalnice, pri čemer pa so v celoti spregledali oziroma zanemarili kršitve omenjenih dveh članov nadzornega sveta.

Navedbe AZN v šestem odstavku, da je izredna uprava poskrbela za ugodnejši finančni položaj in portfelj zavarovancev, so zavajajoče. Število odpovedi in sklenitev zavarovanj ter zmanjšanje portfelja (v času izredne uprave in AZN v vlogi nadzornega sveta) in poslovni rezultat v času izredne uprave so prej zaskrbljujoči kot pa „ugodni“, kot navaja AZN. Vzajemna je poslovno leto 2009 zaključila z dobičkom 6,4 mio EUR, med tem ko je poslovno leto 2010 zaključila z izgubo. Prav tako je leto 2010 zavarovalnica končala z več deset tisoč zavarovancev manj.

Navedbe Mihaela Permana o sprejemu nižjega plana marketinških aktivnosti v osmem odstavku so zavajajoče, saj AZN ne odgovori na vprašanja glede stroškov oglaševanja npr. v drugi polovici leta 2010, ko je Vzajemna v samo dveh mesecih (oktobra in decembra) po javno dostopnih podatkih (in objavah npr. časopisov Marketing Magazin idr.) samo za oglaševanje porabila preko 700.000,00 Evrov (ko sta sektor za trženje vodila direktor Branko Krašovec, ki ga je na to mesto zaposlila izredna uprava v sestavi Kidrič, Kos in Mia Gostinčar). AZN tudi ne navede, da je sponzorstva in donacije zavarovalnica v tem času enostavno enostransko praktično prenehala izvajati (npr. prekinitve dolgoletne pogodbe s sindikati na letni ravni okrog 200.000 evrov samo iz naslova ene pogodbe), ter ima zaradi tega med drugim tudi nove sodne spore, ne pa samo (začasno) zmanjšanje stroškov.

Navedbe v odgovoru AZN v trinajstem odstavku se razlikujejo od njenih predhodnih navedb, npr. v desetem odstavku, kjer AZN navaja, da je notranja revizija sodelovala z zunanjimi revizorji, pri forenzičnih pregledih medijsko najbolj izpostavljenih poslov Vzajemne z družbama Normacom d.o.o. in Geacomm d.o.o., z nadzornimi organi AZN pri pregledu poslovanja Vzajemne v preteklih obdobjih in pri koordinaciji aktivnosti z zunanjimi odvetniki. V obdobju imenovanja izredne uprave je bila ravno AZN v vlogi nadzornega sveta in pristojna za nadzor vodenja poslov družbe, izredna uprava pa je bila za svoje delo ne(gospodarno) ravnanje odgovorna ravno AZN. Prav tako je zaslišanje takratnega člana nadzornega sveta Ivana Sepaherja na AZN dvakrat poleti 2009 opravil direktor Mihael Perman osebno, Ivan Sepaher pa je nato na sodišču leta 2010 javno preklinal izjave kot neresnične, ki jih je podal kot član nadzornega sveta Vzajemne. Prav tako so zavajajoče trditve Mihaela Permana glede medijsko najbolj izpostavljenih poslov. Medijsko najbolj izpostavljen je bil projekt Solventnost II, ki sta ga izvajala Adacta in Geacomm, za katerega je Boštjan Aver načrtoval kar 2,1 mio EUR sredstev in v katerega je bil po pisanju medijev vpleten tudi Mihael Perman preko Aleša Ahčana. Prav tako se naj bi izvajale finančne transakcije med Geacommom in Adacta (Adacta je po navedbah medijev od Geacomma kupila del modela, ki ga je Geacomm prodal Vzajemni). Denis Mužerlin (sin lastnika Geacomma Jožefa Mužerlina) je iz svojega bančnega računa najmanj dvakrat nakazal Boštjanu Avru zneska v višini 15.000 evrov (kot »vračilo posojila«). Kljub temu je uprava pod vodstvom Dušana Kidriča dne 7.4.2010 z Adacta podpisala novo pogodbo. Mihael Perman (kot predsednik NS izredne uprave), Dušan Kidrič ter nato Milojka Kolar in služba za notranjo revizijo verjetno namenoma niso izvedli revizije spornih poslov z Adacta, kar predstavlja utemeljen sum zlorabe položaja.

Mihael Perman je v odgovoru z dne 27. 12. 2011 zapisal, da AZN ni pristojna, da komentira sporne poslovne odločitve sedanje in pretekle uprave, ki se nanašajo na sporno:

- oglaševanje Vzajemne v dveh mesecih konec leta 2010 v višini več kot 700.000 evrov, ko je Vzajemna kljub enormno visokemu negospodarnemu oglaševanju izgubila ogromno zavarovancev.

- Kadrovanje - zaposlovanje »novih« delavcev (npr. Kidričeva zaposlitev Averjevega svetovalca na spornem projektu Oltra Tevža Korenta na mesto direktorja največje Poslovne enote Ljubljana brez izkušenj in znanj iz zavarovalništva; zaposlitev Jožeta Keršmanca, ki se je pred časom v javnosti pojavljal kot predstavnik podjetja Eterra Aktiengesellschaft iz Liechtensteina (»Mia Gostinčar – vstopna točka za zaposlitev v Vzajemni«, Dnevnik 18. 3. 2011)...
- Sklenitev nove pogodbe z Adacto pod vodstvom Dušana Kidriča.
- Poslovanje oz. sklepanje poslov (npr. preko 100.000 EUR vredna prenova poslovnega prostora Vzajemne v Mariboru, ki jo je odobrila zdajšnja predsednica uprave Milojka Kolar), idr..

V skladu z zgoraj navedenim, bo Državni svet ponovno pozval AZN, da na vsa vprašanja državnega svetnika Draga Ščernjaviča, ki jih je obravnaval Državni svet na 42. seji 7. 12. 2012 in jih naslovil na AZN, Ministrstvo za finance in Ministrstvo za zdravje, odgovori celovito in verodostojno ter komentira članka »Perman naj bi bil eden od osumljenih v kriminalistični preiskavi Vzajemne, Dnevnik, 14. 6. 2011« in »Mihael Perman želi preprečiti razrešitev Dušana Kidriča na čelu Vzajemne, Dnevnik, 5. 7. 2011«. Prav tako bo Državni svet AZN pozival, da pojasni, kako bo ukrepala zoper svojo uslužbenko Ireno Kos, ki kot članica izredne uprave Vzajemne ni revidirala medijsko najbolj spornih projektov, na sodišču 10.6.2010 krivo pričala in izvajala mobing nad zaposlenimi v Vzajemni (o čemer je vodstvo sindikata delavcev pisno opozorilo nadzorni svet zavarovalnice 30. 12. 2010 in zahtevalo sestanek), zaposlenim sporočala, s kom se ne smejo sestajati?

V odgovoru AZN je med drugim navedeno, da vodenje poslov uprave nadzira Nadzorni svet Vzajemne d.v.z., kateremu je uprava za svoje ne(gospodarno) ravnanje odgovorna, pri čemer se Državni svet v zvezi s posameznimi odgovori napotuje nanj. V skladu z navedenim Državni svet na Nadzorni svet Vzajemne d.v.z. naslavlja v sklepu navedena vprašanja državnega svetnika Draga Ščernjaviča, ki se nanašajo na pristojnosti in ukrepe Nadzornega sveta Vzajemne d.v.z.. Predmetna vprašanja v delu, ki se dotika njenih pristojnosti, naslavlja tudi na Policijo. Državni svet Republike Slovenije predlaga Nadzornemu svetu Vzajemne d.v.z. in Policiji, da vprašanja preučita in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) na njih v roku 30 dni odgovorita.

Mag. Blaž Kavčič
predsednik

* * *

Odgovor Ministrstva za finance

Datum: 21.12.2011

Opomba: spletna stran

Odgovor Agencije za zavarovalni nadzor

Datum: 29.12.2011

Opomba: spletna stran

Vprašanje državnega svetnika Drage Žure glede zagotavljanja sredstev za plačilo pogodbenih obveznosti za oklepnike Patria v Proračunu Republike Slovenije za leti 2011 in 2012

Državni svet Republike Slovenije je na 33. seji 19. 1. 2011, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09 in 101/10) obravnaval vprašanja državnega svetnika Drage Žure glede zagotavljanja sredstev za plačilo pogodbenih obveznosti za oklepnike Patria v Proračunu Republike Slovenije za leti 2011 in 2012, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji sklep:

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika Draga Žure in predlaga Ministrstvu za obrambo in Ministrstvu za finance, da vprašanja preučita in na njih odgovorita.

Vprašanja državnega svetnika Draga Žure se glasijo:

1. Ali je v Proračunih Republike Slovenije za leti 2011 in 2012 zagotovljenih dovolj sredstev za plačilo pogodbenih obveznosti za oklepnike Patria - Svarun?
2. Koliko znaša pogodbeni obveznosti Republike Slovenije za po pogodbi predvideno število dobavljenih oklepnikov v letih 2011 in 2012?
3. Ali ima Republika Slovenija že kakšne zapadle, neplačane obveznosti do dobavitelja Patrij - Svarunov?

Glede na v javnosti znane podatke o predvidenem številu dobavljenih oklepnikov v letu 2011 in 2012 in znesek v sprejetem Proračunu Republike Slovenije za plačilo oklepnikov v letu 2011 in 2012, prihaja do precejšnjih razhajanj, glede na potrebno višino sredstev in zagotovljeno višino sredstev v proračunu.

* * *

Odgovor Ministrstva za finance

Datum: 28.2.2011

Opomba: spletna stran